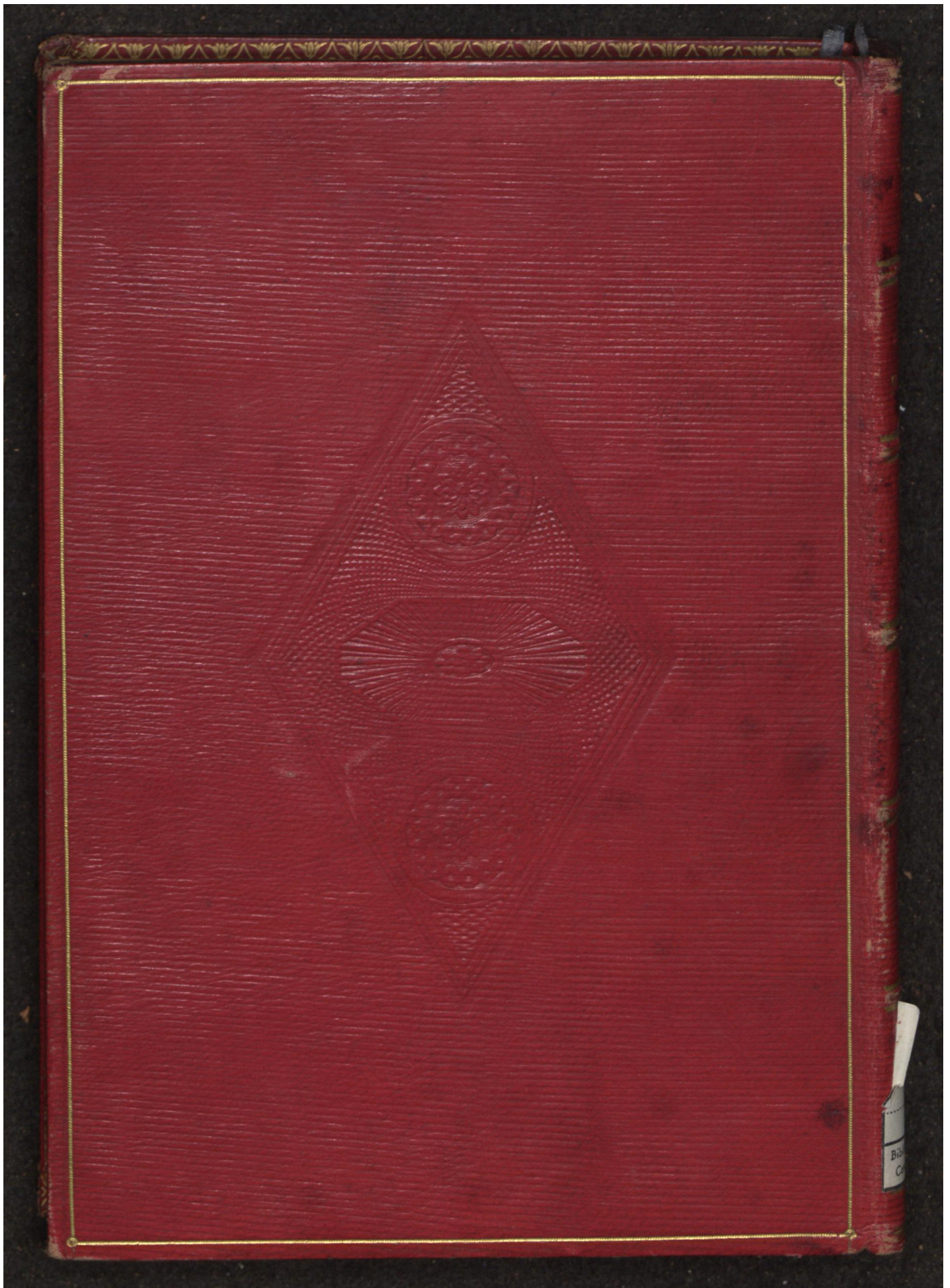

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.7.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.7.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.7.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.7.5

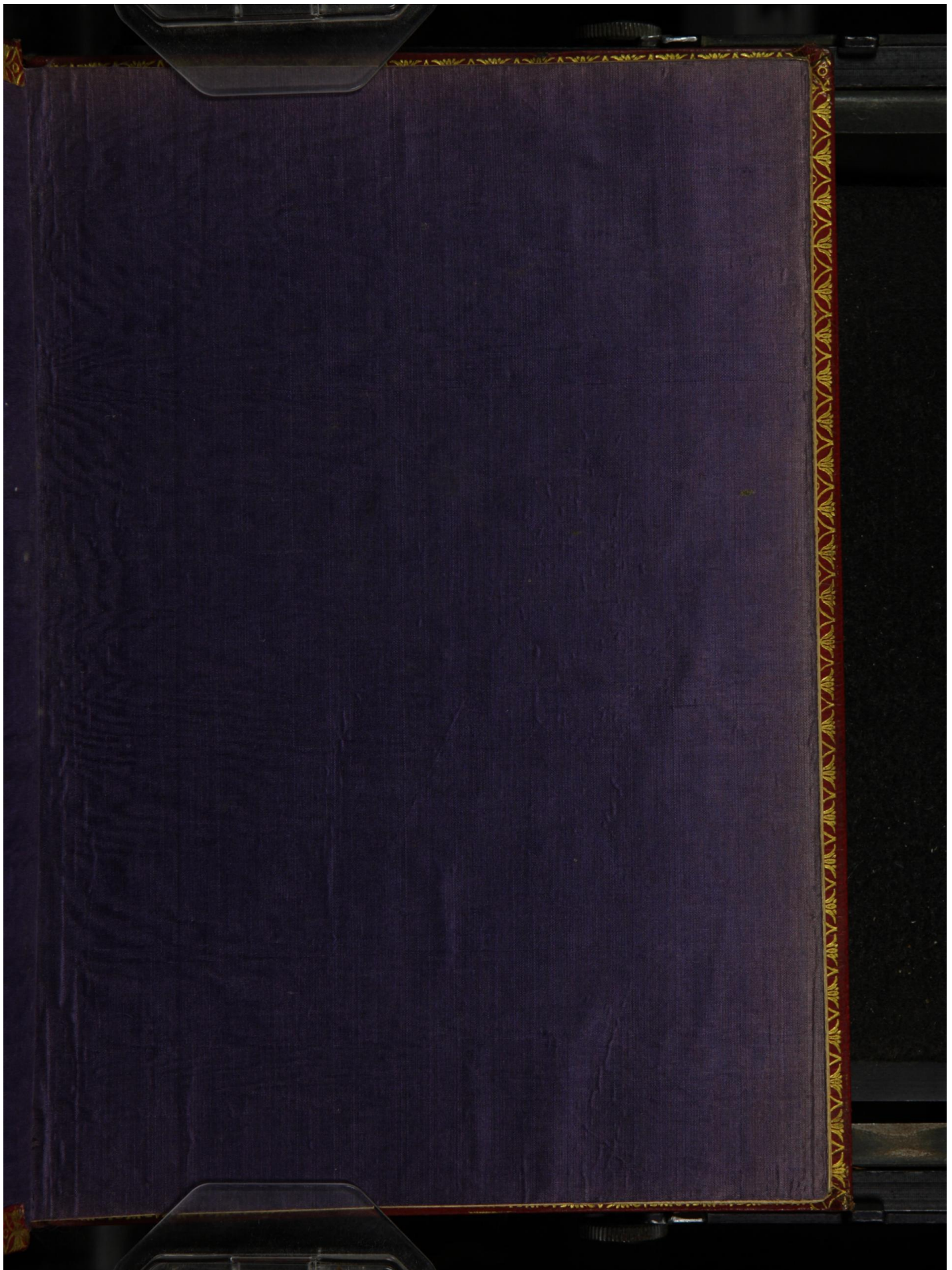
INCUNABULI

E

7

5

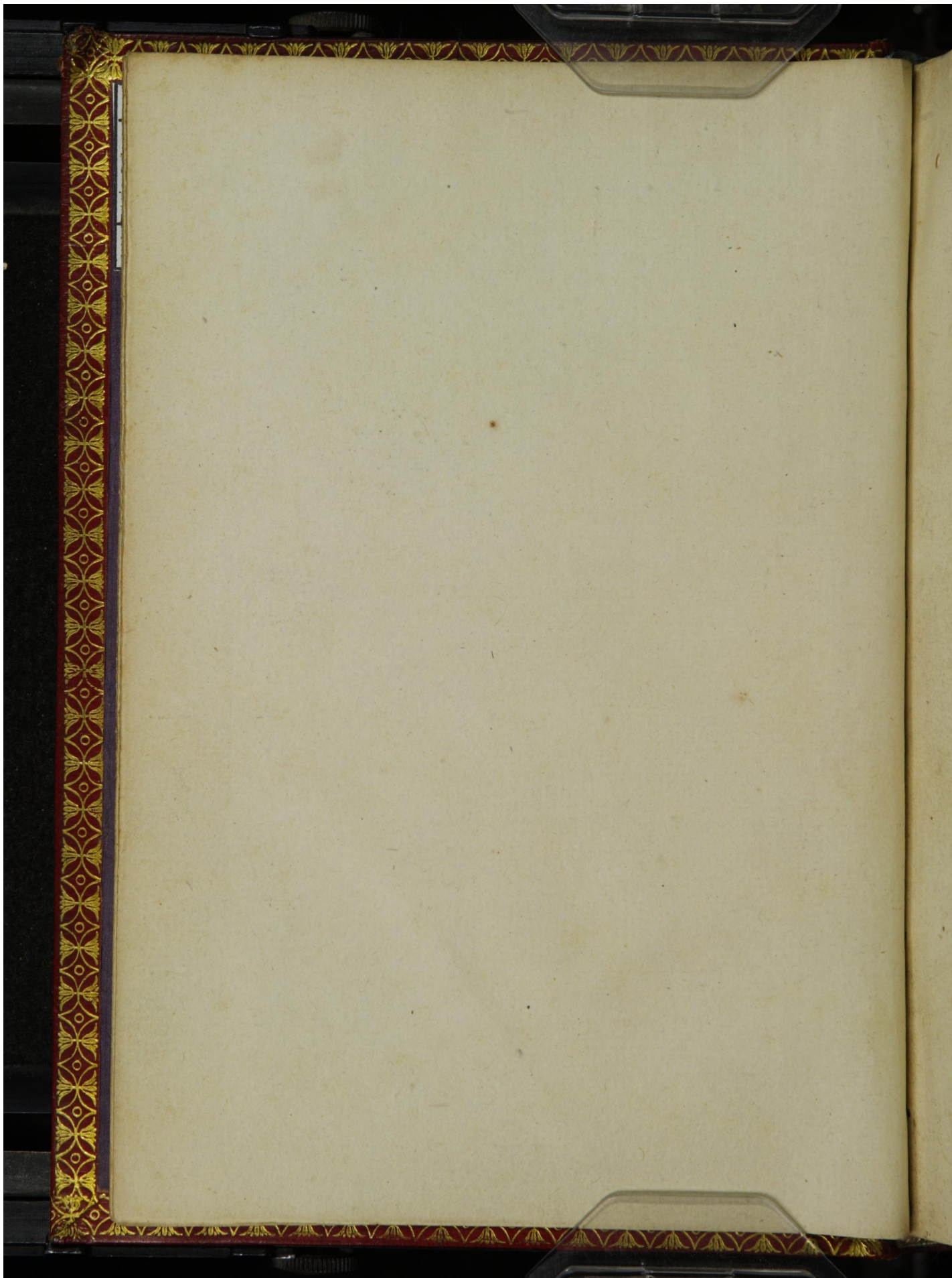
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

45.

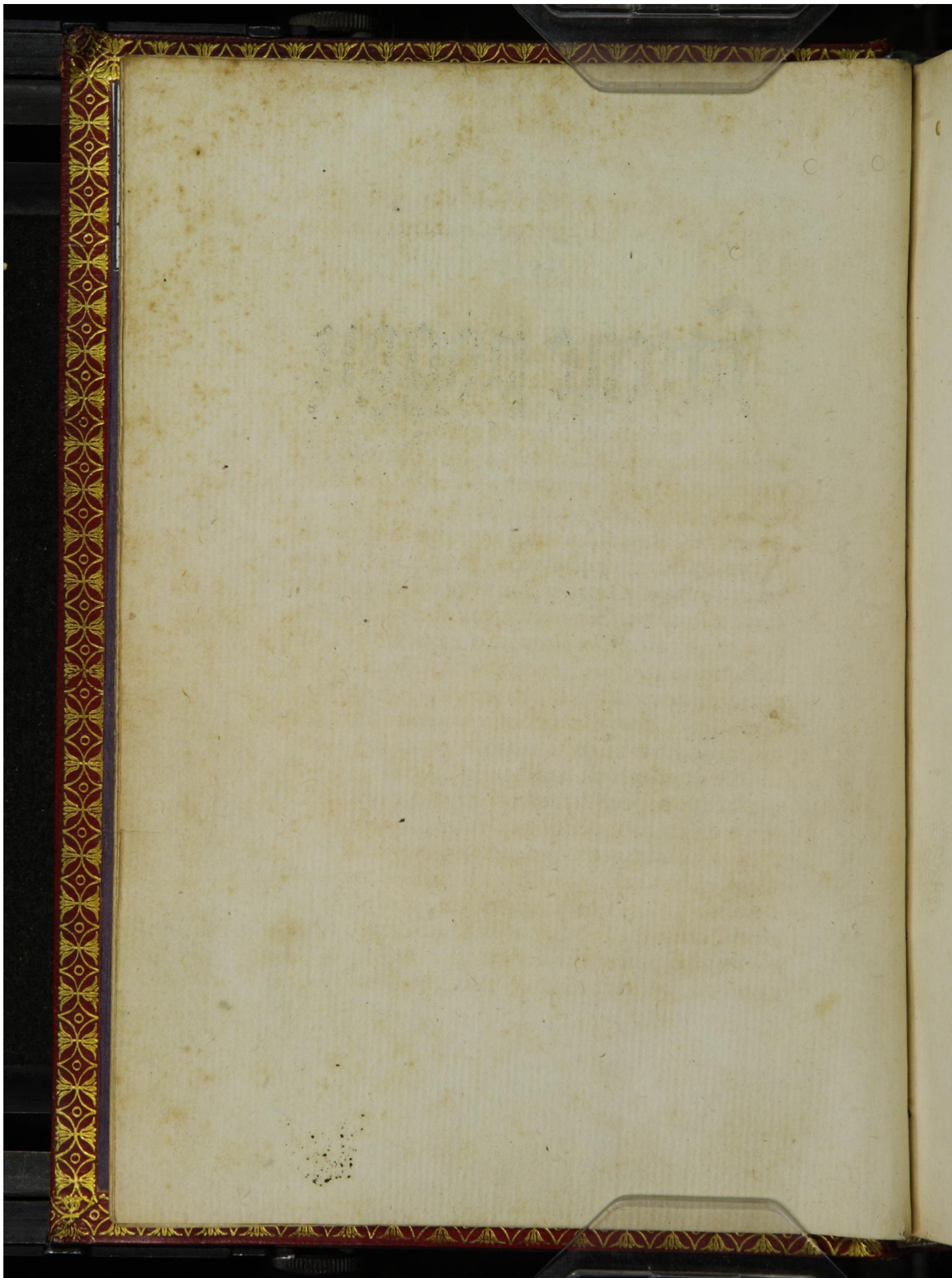
E. 7. 5.

Catalogue de la Valliere n° 2847.

128
x

Sacene poggini

+

Doggij florentini Oratoris eloquentissimi
ac secretarij aplici. facetiarū incipit feliciter.

Oratio.

Ne emuli carpāt op⁹ apt⁹ eloquētie tennitatē.
M Vltos futuros esse arbitror q̄ has
n̄as ofabulatōes. tū vt res leues z
viro q̄ui indigēs rep̄hendāt. tū in eis
ornatiozē dicendi modū. z maiorem
eloquentiā req̄rāt Quib⁹ ego si r̄ndeam legisse
me n̄os maiores prudentissimos ac doctissi/
mos viros facetijs. iocis. z fabul⁹ delectatos
non rep̄bēsiōē s̄ laudem meruisse. satis m⁹ fa
ctum ad illoz existimatōez putabo. Nam qui
mibi turpe esse putem hac in re q̄n quidē in ce
teris nequeo. illoz imitationē seq̄. z hoc idē
temp⁹ qd̄ reliqui in circulis z cetū hōim con/
fabulando conterūt inscribendi cura cōsumere
presertim cum neq; labor inhonest⁹ sit z legē
tes aliqua iocunditate possit afficere Honestū
est em̄ ac ferme necessarium. certe q̄ sapientes
laudarūt mentē nostrā varijs cogitatōib⁹. ac
molestijs oppressaz recreari q̄nq; a cōtinuis cu
ris. z eā aliquo iocādi genere ad hilaritatē re
missionemq; dūerti. Eloquētiā v̄o in reb⁹ infi
mis l̄ in his in q̄b⁹ ad x̄bū vl̄ facieie exp̄imē
de sunt. l̄ alioz dicta referenda querre. hōis
mimiū curiosi esse videtur. sunt em̄ qdā q̄ orna
tius neq̄āt describi. cū ita recēsenda sint quem
admodū aptulerūt ea hij q̄ in ofabulatōib⁹ cō

iciuntur. Existimabunt aliqui forsan hanc me
am excusationē ab ingemij culpa esse pfectā
quib⁹ ego quoq; assentior mō ipi eadez ornat⁹
us policiusq; describāt qđ vt faciāt exortor.
quo lingua latīna etiā leuiozib⁹m rebus hac
nrā etate fiat opulentior. Orodezīt em̄ ad elo
quentie doctrinā ea scribendi exercitatio. Ego
qđem experiri volui an multa q̄ latine dici di
fficulter existimāt⁹. nō absurde scribi posse vi
derentur. m̄ quib⁹ cū null⁹ ornat⁹. nulla apli
tudo smonis adhiberi queat. satis erit ingem
o nostro si nō m̄ cōcinnē omnino videbūt⁹ a me
referri. Vex facessant ab istaz ofabulatōnum
lectione (sic em̄ eas appellari volo) qui nimis
rigidi censores aut acres existimatores rerum
exsunt. A facietis em̄ & humanis (sicut Lu
cillas a consentinis & tarentinis) legi cupio.
Quod si rusticiores erunt. non recuso quim sen
tiant qđ volunt. modo scriptorem ne culpent
qui ad leuationē animi hec. & ad ingemij exer
citium scripsit.

1. Fabula prima cuiusdam
caietam pauperis naucleri.

Caietam qui plebei sunt. vt plurimū na
uigio victū querūt. Naucler⁹ ex eis ad
modum paup. cum ad varia loca lucri
causa relicta domi vxore iuencula & tenui su
ppellectile nauigasset. post quintū ferme ānuz
rediit. E naui euestigo ad visendū vxorē (q̄ in
terim viri reditū desperās cū alio conuenerat)
domū pficiscit⁹. ingressus. cū eā maiori expte

2
inſtauratam in meliusq; auctā vidiffet. admira
tus vxorē q̄ſiuit. quō domuncula antea inſo
mis eſſet perpolita. Rēdit ſtatim mulier. ſibi in
ea re eius q̄ omnib⁹ fert opem dei grām affui
ſſe. Benedicat⁹ inquit de⁹. p̄ tātō hoc bñficio
erga nos ſuo. Videns inſup cubile lectūq; or
natiozem reliquāq; ſu p̄pellectilē munda vltra
q̄ ferret vxoris cōditio. Cum p̄cōtat⁹ eſſz vñ
illa quoq; p̄ueniffent. ⁊ dei indulgentiā illa ſi
bi ſubmiſſiſſe aſſeuerauit Cīras itēz vir dō
egit. qui tam liberalis in ſe fuiſſet. Eodē mō ⁊
alijs quibuſdā q̄ noua domi ⁊ inſueta videbāt⁹
cōſpectis cum largitozis dei munificētiā affu
iſſe dicerz. Virq; ip̄e tam p̄fuſā erga ſe dei ḡ
tiam admiraretur. ſup̄uenit ſcitul⁹ puer trien
mō maior blandiens (vt mos eſt puerorū) ma
tri. Conſpicianti hunc marito. ſciſcitātīq; quis
nam puez eſſet. ſuū etiam vxor reſpondit. Stu
penti querentiq; viro. vnde ſe abſente puer p̄
ueniffet. dei quoq; in eo acquirendo ſibi aſſiti
ſſe gratiā mulier affirmavit. Tunc vir indigēt⁹
diuinā gratiā etiā in p̄creandis filijs ſibi ab̄o
exubezaſſe. Multas iam inquit gratias deo ha
beo agoq; q̄ tot cogitatiōes ſuſcepit de reb⁹
meis. Viſum eſt homini deū mīmiū curioſum fu
iſſe. q̄ ec de op̄adis ſe abſēte liberis cogitarit

2. De medico qui dementes
⁊ inſanos curabat.

P Lures colloquebantur de ſup̄uacua cu
ra ne dicā ſtulticia eorū q̄ canes aut ac
cipitres Ad aucupiū alunt Tū m iij

Daulus florentin⁹ recte hos (inquit) Risit stultus Mediolanensis. Cū narzari fabulā poscerem⁹. Euit inquit olim ciuis Mediolan⁹ dementium ⁊ insanorū medic⁹ qui ad se delatos infra certū temp⁹ sanandos suscipiebat. Erat at curatio huiusmodi. Habebat domi areā ⁊ in ea lacunā aque fetide atq; obscene. in q̄ nudos ad palū ligabat eos q̄ insani adducebant⁹. aliquos vsq; ad gēua inguineten⁹ nōnullos profund⁹ p̄ insanie mō. ac eos tādīu aq̄ atq; media macezabat quo ad viderent⁹ sanū. Allatus est inter ceteros quidā quē vsq; ad femur in aq̄ posuit q̄ post quīdecim dies cepit respicere ac curatōrē rogare. ut ex aq̄ reduceretur. Ille hōiez exemit a cruciatu ea tñ additōe ne aream egrederetur. Cui cū dieb⁹ aliquot paruiss⁹ ut vniuersam domū pambular⁹ ut exteriorē ianuam non egrederet⁹. pmisit reliqs socijs qui plures erāt in aq̄ relictis paruit diligent⁹ medicī mādatīs. stans vō aliquñ sup hostiū neq; e in egredi audebat timore lacune. Aduenientē equestre iuuenē accipit ⁊ duob⁹ camb⁹ ex his qui sagaces dicuntur ad se vocauit. rei motus nouitate. neq; em̄ que añ insania viderat tenebat memoria. Cū accessiss⁹ iuuenis. heus (tu inquit ille) ausculca oro me paucis ac si libet respōde. h⁹ quo veheris quid est. ⁊ q̄obrē illō tenes. Equ⁹ est inq̄t ⁊ aucupij grā. Tum demceps vō. h⁹ qd manu gestas qd vocat⁹ ⁊ in q̄ re illo vteris. accipit⁹ rñdit ⁊ aucupio aptus querquedula ⁊ perdiciū. Tū altes. hi qui te

3
comitantur. qui sunt age et quid prosunt tibi
Canes ait et aucupio accomodati ad inuesti/
gandas aues. Hec autem aues quarum capien/
dazum causa tot res paras cuius pretij sunt.
si in unum conferas totius anni capturam pa/
rum quid nescio cum respondisset et quodissex au/
reos non excederent. subdit homo que nam est
equi canumque et accipitris impensa. quinqua/
ginta aureorum affirmavit. Tum admiratur stulti/
ciam equestris iuuenis. ho ho inquit ocius oro
atque adeo aduolo antequam medicus domum redeat
nam si te hic comperit veluti infamissimum omnium
qui viuunt. in lacunam suam conijcet curandum cum
ceteris mente captis. atque ultra omnes usque
ad mentum in aquam summam collocabit. Ostendit
aucupij porro studium summam esse amentiam
nisi aliquando et ab opulentiis et exercitij gratia fiat.

3. Bonatij Guasconi qui
tam tarde e lecto surgebat.

B Onatius adolescens facetus ex familia
guasconum. dum essemus Constancie.
admodum tarde surgebat e lecto. Cum
socij eam tarditatem culparent. quod ne tam diu
in lecto ageretur percutaretur. subridens respondit. Liti/
gates disceptantes auscultato. adsumt enim matrem
meum euestigio cum expugiscoz due habitu mulie/
bri sollicitudo viz et pigritia quam altera surgere
hortatur et aliquid operis age neque dies in lecto tere

altera priorem increpans quiescendum asserit
et propter frigoris vim in calore lecti permanendum
indulgendumque corporis quieti neque super labori-
bus vacandum. Prior insuper rationes suas tuetur. Ita
ut cum diutius disputent atque altericentur. ego
tanquam equus iudex nullam in partem declinans audio
disputantes expectantes quoad sint sententia cor-
dibus. hoc fit ut surgam tardius expectans
litigii finem.

4. De iudeo nonnullorum suasio christiano facto.

I Vnde cum multi hortarentur ad christi fidem
egre illa bona sua dimittebat. suadebant
copiosius ut ea daret pauperibus. quoniam secundum
euangelicam sententiam quae esset verissima centuplum
esset accepturus persuasus tandem ad fidem conuersus
est. distributis inter pauperes egenos et mendi-
cos bonis. Inde per menses fece hospitio exce-
ptus est honorifice a diuersis christianis. Cum ei om-
nes blaudirentur et laudarent factum. ille tamen qui
precario viueret expectabat in diem centupli
promissionem. Et cum multos facietas cibandi hominis
cepisset. iamque rarior inuitator reperiretur. cepit
homo admodum eger. ita ut ei necesse esset diuer-
tere ad hospitale quoddam in quo morbo correptus
ad extremum vite deuenit. Cum sanguis per pos-
teriora efflueret despons itaque salutem et simul
pollicitationis diffusum centupli ex anxietate qua
dam aerem querens egressus est lectulum ad sece-
ssum ventris in praetulum propinquum ubi cum constiti-
set quiescit post egestionem ad tergendum animum her-
bis. mouit inuolutum limum refectum lapidibus per-

ciolis quare ditior fact⁹ adhibitis medicis cō
ualuit. atq; domo empta ⁊ possessionib⁹ vixit
postmodū in summa reꝝ opulētia. Cū 8º dice
retur ab oib⁹ ecce nōne vex p̄dixim⁹ tibi deuz
centuplū redditur. reddidit inq̄t ille s̄ tamē
prius vt vsq; ad interitū cacare sangnē p̄misit
dictū q̄ eos q̄ tardi in bñfitio dāº ⁊ reddendo

5. De homīne insulso qui / existunt.

existimauit duos cumos in vxore.

Homo n̄r rustican⁹ ⁊ hant multū pru:
dens certe in coitu mulier⁹ rudis. sum/
pta vxore cum illa aliqñ in lecto renes
versus vix voluēs nates in ei⁹ gremio posui/
set erecto telo. vxorē casu agnouit. Admira/
tusq; postmodū ⁊ rogās mulierē an duos cu/
mos haberet. cū illa anuissz. ho ho inq̄t mihi
vnus satis est. alter x̄o supflu⁹. tū callida vx
or q̄ a sacerdote prochiano diligebat⁹ possum⁹
(inquit) ex hoc elemosinā face⁹. dem⁹ eū eccle/
sie ⁊ sacerdoti n̄ro cui hec res erit ḡtissima ⁊ ti
bi m̄hil oberit cū vn⁹ sufficiat tibi. Assentitur
vir vxori ⁊ in gratiā sacerdotis ⁊ vt se onere
supfluo leuaret. Igitur eo vocato ad cenam.
causaq; exposita. cū sumpto cibo lectū vnum
tres ingrederent⁹ ita vt mulier media esset. vir
anteriori pte. posteriori alter ex dono vteret⁹
Sacerdos famelic⁹ ocupitiq; cibi auid⁹ prioz
aggreditur aciē sibi omissaz q̄ in re vxor quoq;
submurmurās strepidū quēdam edebat. Tunc
vir timēs ne ptes suas aggredere⁹ Serua inq̄t
amice inter nos quēta. ⁊ tua porcione vte⁹ me

am intactā relinquens. huic sacerdos. det mi/
hi gratiā deī inq̃t nā tua puifatio. ut bōis tā
tum ecclesie uti possim. His ṽbis acq̃escens.
Stultus ille qđ ecclie cesserat libe' uti iussit.

6. De vidua accensa libidine cū paupe.

Y Docritan gen' pessimū est oīm q̃ viuāt
cū de his semel in cetu me p̃nte h̃mo ex
ortus esset. diceret' qz oīa ypocritis ha
bundare. q̃ cū dignitatem atqz bonorū ābitōem
ardeāt. tñ simulādo atqz dissimulādo agūt ut
nō sponte s̃ inuiti ac supiorū p̃cepto hōres as
sequi videant'. Tū quidā ex astātib' dixit eos
fides Paulo cuidā btō q̃ habitabat parisijs. v
n' ex eis q̃ vulgo apli vocātur. quorū est asu
etudo sede' ad hostiū m̃hil petētes. Cū ut no
bis exponerz. q̃s is fuisset rogarem'. Paulus
inq̃t q̃ p̃pt' vite sanctimōiā beat' vulg' cōgno
minatur sedit aliqñ cuiusdā vidue ad hostium.
q̃ sibi cibū p̃bebat in elemosinā. Illa cōspicata
sepi' vix (erat em̃ formosus) exarsit in paulū
ciboqz dato rogauit ut postridie rediret. se cu
raturā ut bñ pranderz. Cū frequēs domū mu
lieris accessit. illa tādē rogauit hōiez ut intus
accederz ad sumēdū cibū. anuit h̃. & cū opipa
re ventrē cibo potuqz farsisset. m̃lier libidinis
impaciēs vix aplectit' osculaturqz. asserēs nō
inde abiturū p̃insq̃ se cognoscat. Ille reluctā/
ti similis ac detestās mulieris feruentē cupidi
tatem. cū illa obscem' instaret tādē cedēs vi
due importunitati. postea q̃ inq̃t tñ malū pa
trare cupis testor deū opus tuū erit. ego pro

cul absūm a culpa cuius (inquit) cape hāc ma-
ledictam carnem. iam em vga erecta erat ⁊ ip-
samet vtēre vt lubet ego em eam minime tan-
gaz. Ita inuitus mulierem subegit licet apter
abstinentiam non tangeret carnem suā totum
peccatū tribuens mulieri.

7. De equestri palleato.

I Bam semel ad pontificis pallatiū. tran-
sibat quidam e nostris palleat⁹ equest⁹
⁊ forsan implicit⁹ curis. hūc quispiā cū
detecto capite reuereret nō admīaduertit e-
piscop⁹. At ille supbia aut arrogātia factū ex-
istimās. h inquit. Atm sui medietatez neq̄ re-
liquit domi s̄ totū secū defert. significans eū
esse alinū q̄ se reuerentib⁹ non responderet.

8. Dictum zuchazij.

Erambulabat aliqñ urbem Viz facetissi-
m⁹ oim q̄ viueret zuchaz⁹. egoqz, putē
m⁹ ad locū ubi celebrabāt nupcie. post-
ridie qñ spōsa domū vērat, fecim⁹ paululū am-
mi rīlaxādi grā respiciētes vna p̄sallentes vi-
ros ac m̄leres. cū subridēs zuchaz⁹ Isti iqt m̄ri
mōiū dīuārūt. e⁹ iā p̄mōiū dīupli facete in se
ipm dixit q̄ v̄bis veditl p̄m̄s bōis p̄mōiū oē
9. De p̄toze. / dmedē ludendoqz dīupserat.

Q Vidam ituzus florentiā p̄etoz. qua die
urbem introuit habuit de more in ma-
iori tēplo corā p̄ozib⁹ citatis s̄mōez lō-
gum sane ⁊ molestum. nam ordizi in suā com-
m̄datōz cepit se fuisse rome senatozē. vbi q̄t q̄t
ab se itēqz ab reliqs in suā laudē hōzēqz dcm
factū extiterat p̄olixo sermone explicauit.

Exitum demceps ex urbe comitatumq; recen/
suit. primo die futuriꝝ oculisse se dixit. ⁊ q̄ ibi a
se acta erant singulatim. tum dietim quo loco
hospitiōe fuiss;. ac q̄cquid ab eo gestuꝝ quaq;
de re esset narrauit. Plures hore iā hac in nar/
ratione transierāt. ⁊ nonduꝝ puenerat senas.
Cum omibꝫ h̄mōis odio si lōgītudo infensa
esset. neq; finis fieret dicendi. videbatꝫ ac ille
vniuersuꝝ diē in his fabulis cōsumptuꝝ. ⁊ cū
nox iam appinquaret. tunc vnꝫ ex astātibꝫ ior/
cabundꝫ ad aurē p̄toris accedēs Dñe. inquit.
hora iam tarda est. festinetis iter oportet. Nam
nisi hodie florenciā intraueritis cum hodie/
nus dies sit vobis cōstitutꝫ ad veniendū offi/
cium hoc amitteris. hoc intellectu stultꝫ hō
ac loquax tandē reculit se florenciā venisse.

10. De muliere que viꝝ defraudauit.

Petrus cōtribulꝫ meꝫ olim mihi narrauit
fabulam ridiculosam ⁊ versutia dignā
muliebri. is rē habebat cū femina nup/
ta agricolae haud multuꝝ prudēti ⁊ is foris in
agro sepiꝫ ob pecuniā debitam p̄noctabat. cū
aliqñ amicus intrasset ad mulierem vir inspera/
tus redijt in crepusculo. Tum illa subito collo/
cato subtus lectum adultero in maritum ver/
sa grauer illum increpauit q̄ redisset. asserēs
velle eum degeze in carceribꝫ. modo inq̄t p̄/
toris satellites ad te capiendum vniuersam do/
mum p̄escrutati sunt. vt te abziperent ad car/
cerem. cum dicerem te foris dormire solitū
abierūt. cōmīātes se paulopost reuersuros.

Querebat homo perceritus abeundi modum
 si iam porte oppidi clausae erant. Tū mulier quod
 agis infelix si caperis actū est. Cū ille uxoris
 consiliū tremens quæret. illa ad dolū prompta as-
 cende inquit ad hoc colubariū eris ibi hac no-
 cte ego ostiū excludam. et remouebo scalas
 ne quis te ibi esse suspicari queat. Ille uxoris paru-
 it consilio. ac ab obserato hostio ut viro facul-
 tas egrediendi non esset a motis scalis. hominē
 ex ergastulo eduxit qui simulans lictores pre-
 toris ite aduenisse. magis excitata turba. muli-
 ere quoque pro viro loquente in gentē latenti ti-
 morem incussit. sedato tandem tumultu. ambo
 in lectū perfecti ea nocte veneri opam dederūt
 vir delituit inter stercoza et columbos.

II. De sacerdote qui ignorabat
 solemnitatem palmarum.

Ellum oppidū est in nostris appennini mon-
 tibus admodū rusticanū. in eo habita-
 bat sacerdos rudior atque indoctior in-
 colis. huic cū ignota essent tempora animarum varia-
 tes nequaquam indixit quadragesimā populo. venit
 huius ad tertiam nouā ad mercatū sabbato autem solem-
 nitatem palmarum. aspectis sacerdotibus oliua-
 rum ramos ac palmulas in diebus sequentem pa-
 rantibus admiratur quodnam id sibi vellent. agnouit
 tunc erratum suū. et quadragesimā iam nulla ob-
 seruatione suorum transisse. Reuersus in oppidū
 et ipse ramos palmasque in postero diem parauit.
 quā aduocata plebicula. Hodie inquit est dies quo
 rami oliuarum palmarumque dari ex consuetudine de

bent. Octaua dei pasca erit. hac tñ ebdomoda agenda est pñia neq3 longi9 habem9 hoc āno ieiuniū cuius rei causam cognoscite. Carmispiuium hoc āno fuit tarduz admodū ac lentū. q̄ ppter frigoza ⁊ difficultatē itinez hos mōtes nequiūt supare. ideo ⁊ q̄dragesima adeo tarzo ac fesso gdu accessit vt iam nil amplius quam ebdomodā vnā secū ferat reliqs in via relictis. hoc 8º modico tpe quo vobiscū mansura est ofitemini ⁊ pñiam agite omnes.

12. De rusticis nuntijs interrogatis an vellēt crucifixū viuū an mortuū ab opifice eme9.

EX hoc quidem oppido missi sunt qdā arietium ad emendēdum ligneū crucifixū qui in ecclia eoz poneretur deducti ad huiusmodi opificem quēdam. cū rudi ⁊ veluti stipites eēnt. opifex ridēs materiā audire hōi/ b9 q̄rēs. viuū ne ā mortuū vellēt crucifixū poscūlavit. Illi sumpto paulo tps ad consultandum secreto collocuti. demū respōderūt se viuū malle. nā si eo mō suo populo non placeret se illum euestigio occisuros.

13. Dictum coci illustrissimo duci mediolanensi habitum.

D Vt mediolanū semoz pñiceps in omnibus rebus elegantie singularis. habebat cocum egregiū quem vsq3 ad gallos ad p̄discenda obsoma miserat. Bello qd in gens cū florētis dux habuit. cū ei aliqn nō satis p̄sper nūti9 aduēissz. admodū t̄bavit ducis mentē. oblati postmodū ad mensam epus

lis. saporēs nescio quos cū dux imp̄basset epu-
las insup̄ ut nō rite cōditas esset aspernatus .
accitū cocem veluti ignarū artis aspe increpa-
uit. Tum ille ut erat liberior in eloquēdo. Si
florentini inq̄t tibi gustū atq3 appetitum au-
ferunt. que mea est culpa. ⁊ cibi em̄ mei lapidi
sunt ⁊ summa arte cōpositi. s̄ te mīmū cōcale/
faciunt. ⁊ appetitū auferūt florentim. Risit il-
le ut erat humanissim⁹ coci faceta in respon-
dendo libertatem.

14. Eiusdem coci dictum ad
p̄zelibatum illustrem p̄ncipem.

I Dem coc⁹ bello insup̄ vigente iocatus
ad mensam ducis cū videret eū anxīū at
q3 afflictū curis. nō mix esse inquit il-
lum torqueri. Nam duo impossibilia dux cona-
tur. unū ne habeat confirmā. alterū ut p̄mguē
reddat Eranciscū barbatū hōiem opulentum
summaq3 cupiditate flagrantē. Hoc dicto p/
stringens ⁊ dñandi appetitū ducis immoderā/
tū. ⁊ Erāscisci immēsa opū atq3 ābitōis cupidi/
15. Peritio eiusdē coci ad p̄dictū p̄ncipē. / tatē

I Sipse cū multip̄peterēt varia bñficij lo⁹
sumope in cena ducē rogauit. ut se asī-
nū faceret. Mirat⁹ dux quid sibi ea po-
stulatio vell3. cur se asinū q̄ hōiez mall3. Atq̄
oēs video (inquit ille) quos in sublime extuli/
sti. q̄b⁹ hōres ⁊ mgrat⁹ dedisti. s̄bia ⁊ fastu elā-
tos atq3 isolētes euasisse asinos. Itaq3 ⁊ e⁹ quoz
16. De Iānoro vicecomite. asin⁹a te fieri cupio.
A Ntom⁹ lusc⁹ vir facetissim⁹ ac doctissim⁹ cū ei

notus quidam litteras apud pontificem expedien-
diendas obtulisset atq; ipse certo in loco cor-
rigere atq; emendare iussisset. ille aut postridie
litteras easdem retulisset veluti emendatas.
inspectis litteris tu me (inquit) Iannotum viceco-
mitem forsitan putasti. Cum querebam quidnam
hoc dictum sibi velle. Iannotus (ait) olim pretor
fuit noster Vincentinus homo bonus. sed corpe et in-
gemo grosso. Is sepius aduocato secretario man-
davit scribi epistolam ad ducem mediolanensem
cuius particula quadam ipse dictabat que spe-
ctabat ad ceremonias nobilium. reliqua committe-
bat secretario qui afferebat epistolam post-
modum scriptam. eam Iannotus legendam sumens
statimque epistolam veluti incoditam atque ineptam
increpans. non bene est ait. perge atque emenda.
Secretarius qui patris sui stulticiam nouit et
mores. paulo post reuertens ad eandem epistolam
inhibilo immutatam ferens et correxisse se et rescri-
psisse dicebat. quod cum ille tanquam lecturum in ma-
nus sumeret. inspecta paulum epistola. Nunc bene
se habet inquit vade et obsigna atque ad ducem
destina hoc in omnibus epistolis tuis facere consuevit.

17. De sutoze quodam vicecomitis
per viam comparationis.

Comiserat olim martinus pontifex aetio iusco
litteras quasdam officinas. quas cum primo modo legisset.
iussit pontifex illas legendas quod deferri ad quendam
amicum nunc in quo plurimum confidebat. Ille autem cum
paulo esset in cena concalefactus a vino. litte-
ras penitus improbauit. et alium in modum operari iussit

Tunc Anthomius bartholomeo de barbis qui
aderat. faciā inquit in litteris meis qđ olim su
tor in farficio. qđ appellāt. Iohis galleatij vi
cecomitis egit. Cras anq̄ edat vel bibat redi
bo ⁊ littere bene erunt. deinde pcontāti quid
nam hoc esset barthomeo. Iohānes galleati⁹
vicecomes (inquit) anthom⁹ pater semoris du
cis mediolani erat vir magn⁹ p̄nguis ⁊ corpu
lentus. is cū sepius cū multo cibo ⁊ potu vē
trem farfisset. post cenā cum iret cubitū. voca
ri ad se sutorē suū iubebat. quē acriter redar
guens aiebat fecisse illū sibi farficiū m̄mis ar
tum. mādabatq; ampliari ne sibi esset molestū
factum erit (aiebat sutor) ut iubes. cras opti
me erit. deinde acceptā vestē p̄iciebat ad p̄ti
cam nihil immutās. cū diceret ceteri cur nō ā
plias vestem hāc. que m̄miū ventrē dñi v̄get
hic cras inquit cū dñs post digestionē sur̄ex
it. ac ierit cacatū vestis erit āplissima Mane re
portabat farficiū. quo ille induto nūc bene est
dicebat nullo in loco me offendit. Eodē modo
Anthomius epistolam suam digesto vīno placī
turam dixit

18. Querimōia spoliij causa ad facinnū canē fctā

A Dud facinnū canē. qui fuit vir crudelis
ac dux. p̄cipu⁹ in hac nostri t̄pis milicia
querebat quidā se spoliatū clamide in vi
a a' quodā suo milite hūc intues facinn⁹ vesti
tum tunica bōa quesivit. an illā cū spoliaretur
gestasset. cū ille ānueret. Abi inquit. hic quem
dicis te spoliasse nequā est ex meis mi/ b j

litibus. nam nullus meus unquā tibi tam bonā tunicam reliquisset

19. Exortatio cardinalis ad armigeros pontificis

Cardinalis hispaniensis bello quod eo auctoritate gestum est impicere aduersus pontificis hostes. cum aliquando ad aciem veterum esset. in quo vincere vel vinciri eos qui pontificem sequebantur. necesse erat hortari milites ad pugnam pluribus verbis. asserens quod in eo proelio cecidissent cum deo et angelis praesuros. peccatorum omnium veniam propositam occubentibus affirmabat. quo morti se alacrius offerret. His exortationibus usus accedebat pugnam Tu videris exstantibus militibus. cur tu inquit non et ad hoc prandium una nobiscum accedis. At ille tempus prandii non dum est mihi quando nondum esurio

20. Patriarche responsio.

Patriarcha iherosolomitana qui totam cancellariam apostolicam regebat. convocatis aliquando certis ob causis discutiendam aduocatis. nonnulli nescio quidem verbis acriter castigauit. Huic cum videretur ceteris Thomas bizacensis liberius respondisset. versus in eum patriarcha inquit. Malum caput habes. At ille ut erat promptus ad lacessendum ac profacet recte inquit ac vere loqueris nihil enim verius potest dici. nam si bonum caput haberem satis meliores locos res nostrae essent. neque hac opus esset controuersia. te igitur ipsum culpas ante patriarcham. Tum ille non me inquit sed caput reprehendo. Facete in ipsum qui aduocatis omni-

9
mibus pzeerat patriarcbā Lusit qui duzo pan-
lum capite existimabatur

24 De urbano pontifice sexto

Alter urbanū olim summū pōtificē sextū
leuiter pstrinxit. nā cū ille nescio quid
acrius a pōtifice ostenderet. malo capite
es inquit Urbanus. Tum ille hoc idem inquit
et de te vulgi dicūt hōies pē sancte.

22 De sacerdote qui loco ornat⁹ capones epis-
copo portat.

Episopus aretin⁹ Angel⁹ nōie quē no-
uimus. aliqñ duocauit ad sinodū face-
tes suos. p̄cipiēs vt qui aliq cū dignitate
essēt cū cappis et cū cottis (sunt em̄ hee velle-
sacerdotales) ad sinodū p̄ficerentur. Quidam
presbiter cui h⁹ vestimēta deerāt. mest⁹ domi-
erat. ignorās vñ nā ea sibi pararē. hūc cogita-
bundū vultu dimisso asp̄icata ancilla (q̄ domi-
nutz̄iebat) cū quesisset meroris causaz dixit.
sibi cū cappis et cottis scdm̄ ep̄i edictū eundū
ad sinodū esse. At qui inquit. o bone vir nō re-
cte vim mādati hui⁹ cognouisti. nō em̄ cappa
et cottas. sed cappos coctos episcopus postu-
lat qui tibi sunt deferēdi. Apprehendit sacer-
dos muliebre consiliuz et secū capones coctos
deferens. optime ab episcopo fuit susceptus
qui per risum retulit hūc sacerdotē solū recti-
us q̄ ceteros edicti sentēciam cognouisse. b. ij.

23. De amico qui egre ferebat multos sibi p
ferri doctrina et pbitate inferiores

I N curia romana ut plurimum fortuna do
minatur. cum perzaro loc⁹ sit l⁹ ingenio. v⁹
ututi sed ambitoe et importunitate pan
tur omnia. ut de numis sileaz q⁹ ubiqz terzaz
imperare vident^r. Amicus qda q⁹ egre ferebat
pferri sibi multos doctrina et pbitate inferio
res qrebatur apud Angelottu Cardinale san
cti marci. nulla hzi sue ututis ronem. sed post
pom his q⁹ nulla in re sibi pares essent. sua insu
per studia comemoravit et in discendo labores.
Tum pemptus ad laceffendu curie vicia Cardi
nalis h⁹ scientia et doctrina (inqt) nihil p⁹synt.
h⁹ pge et aliqd tps ad dediscendum et addiscen
dum vitia vaca. si vis potifici accept⁹ esse

24. De muliere frenetica.

M Vlier ex meo municipio cu videret^r fre
netica. ducebatur a viro et gene^r p⁹rimis
ad femina fatidica qnda c⁹ ope l⁹ opere
curaretur. Cu arnu fluuiu transituri muliere su
pra dosum hois validioris imposuissent. ce
pit illa euestigo nates moue^r similis coeuti ac
magna voce clamitans ego inquit sepi⁹ xba in
trans. vellē futiri quib⁹ vocib⁹ causā expressit
morbi. q⁹ ferebat femina adeo est in risum effu
sus. ut vna cu ea in aqua caderet. Tunc rideu
tes oēs cum insanie medelam cognouissent. nō
esse opus incaratombus asserunt. Sed coitu ad
sanitatem restituendam Et in vix versi. tu (in
quiūt) optim⁹ curator vxoris eris. Redeu^rtib⁹

igitur illis cum vir uxorem agnouisset meno
pistia idijt h' optia ad mlierz msaia e medela

25. De muliere supra padum astante.

DE meretricib⁹ ferebatur naucule ferza
ria: una cu certis curialib⁹. due mulie/
res ex his q seruiut indigetib⁹. Tu mu
lier quedā supra padū astās feminas aspiciata
O stulti inquit an putabitis meretrices vobis
ferzarie defutuas. cū certe pluzes inueniūt^r h
quā in venetijs probe mulieres.

26. De abbate septum.

Abbas septum hō corpulent⁹ & pinguis
vesperi florētiā pficiscens. interrogauit
rusticū obuiū an portaz se ingredi existi/
maret. Intellexit abbas an putaret se puētuz
in urbē aūq clauderetur porte. ille xō in pm
guedinē iocatus. atqz inquit) curzus fem ne
dum tu portam introizet.

27. Cuius cōstancie soroz grauida erat.

Nobilis episcopus ex britanijs ad osten/
dendaz q tūc multi requizebāt dñlij cō
stantiensis libertatez in magno platon
cōuentu hoc attulit testimōiū. Euisse ait dñan
tie ciuē cui⁹ soroz innupta grauida facta erat
cum fratz tumor ventris innotuisset. accepto
gladio quid id esset aut vnde id pdisset ques/
uit pculsozi similis Tum iuuenis exterrita. id
esse ait cōslij op⁹. seqz ex cōsilio pgnātez. hoc
intellecto fr dñlij metu ac reuerētia sorozē im
punitā reliquit. Cū ceteri aliax rerū libertatē
querezēt. ille ptulit licētiā futuēdi. b iiij

28. Sigismundi imperatoris dictum.
Sigismundus quoque imperator cuidam coram
eo querenti constantie libertatem non esse
atque inquit nisi haec summa esset libertas
tu tam libere minime loquereris. Libere enim lo
qui magne libertatis est signum.

29. Dictum sacerdotis laurentii romani.
Lua die Angelottus romanus factus est a po
ntifice Eugenio cardinalis. quidam lauren
tius sacerdos urbanus domum rediit hila
ris applaudens. totusque in risum ac letitiam effu
sus. cum rogaret vicini quidnam sibi obtigisset no
ui. quod tamen letus et alacris esset. bene inquit est. mag
is in spe sum postea quam demereres et infamem cardina
les fieri ceperunt prope diem cum Angelottus amicit
or me sit. cardinalis me quoque esse futurum.

30. Confabulatio. N. A.
In hac ferme sententia Nicolaus anagi
nus iocatus est in pontifice Eugenio. quem
dicebat plurimum stultus et impietibus fa
uere. Nam cum essemus complures variae de rebus (ut
fit) in palatio confabulantes. quidnam iniquitatem
fortune maxime accusabant. querebanturque ear
um rebus suis admodum aduersas. Tum Nicolaus vir
doctissimus huius ingenio inconstanti et peccati lingua
nullus est omnium qui viuunt (inquit) cui magis quam
mibi fortuna fuerit inimica. nam cum hoc tempore sit stul
ticie regnum. videamus omnes esse amentes atque in
sanos Angelottum quoque nouimus inter eos ad

amplas dignitates atq3 officia extolli. Ego solus relictus sum ex omnū dementium numero cui nihil acceditur hoc mihi solius accidit malignitate fortune.

31. De Prodigio.

Monstra hoc āno plura diuersis in locis natura edidit. in agro senogalieuſi in piceno. bos quendā serpēte3 peperit mire magnitudinis. capite erat grossiori q̄ sit vituli. collo lōgo ad mēsurā vlne. corpe cam silis terete & longiore. hūc editū cuz bos cōuersa respexisset. magnoq3 mugito edito exterrita an fugere vellet. erectus serpens subito posterioribus caturibus cauda circumdatis ad vbera os admouit. tam diu sugens quo ad lac merat vberibus. Deinde boue relicta ad siluas vicinas aufugit. vbera postmodum & ea cruzium pars q̄ serpens cauda tetigerat veluti adnſta in graq3 diutius pmaſerunt. hoc pastores (naz in armento bos erat) se vidisse affirmarunt. bo uem quoq3 vitulum postea peperisse id que ex litteris ferzariam nunciatum.

32. Dictum magistri hugonis senensis.

Vir insignis Hugo senensis. medicorum nostri temporis princeps mihi quoq3 retulit natum ferzarie cattum bicipite seq3 id conspexisse.

33. De Monstro

I Nagro quoq; paduano mense Iumi cō
stat natū esse vitulū duobus capitibus.
vnicō corpe posteriorib⁹ anteriorib⁹q;
cruzib⁹ duplicatis ita tamē ut essent cōiuncta
Hoc monst⁹ quidā ad questum circūferebant
multiq; id vidisse affirmabant.

34. De Monstro.

A Liud insup⁹ dstat allatū eē ferzariā ima
ginē marini mōst⁹i nup⁹ in littoze dalma
tico inuenti. corpe erat hūano umblico
ten⁹. deinceps piscis ita ut inferior p⁹ q̄ in pi
scem desinebat esset bifurcata. barba erat pro
fusa duob⁹ tāq; corrib⁹ sup⁹ auriclas emineti
bus. g⁹ ossiorib⁹ māmis. ore lato. manib⁹ qua
or tū digitos hñtib⁹. a māib⁹ vsq; ad ascellaz
atq; ad p̄mū vētrez. ale pisciū p̄tendebātur q̄
bus natabat captū hoc pacto ferebāt. Erant
dplures fēie iuxta litt⁹ lauātes lineos pānos
ad vnā eaz accedēs piscis ut aiūt sibi cā. muli
erem manib⁹ apphēdēs ad se trabe⁹ conat⁹ ē
illa reluctās ⁊ erat aq̄ modica magno clāoze
auxiliū ceteraz implozauit. Accurrētib⁹ quā
q; nūero mōst⁹i (neq; em in aq̄ regredi poter
rat) fustib⁹ ac lapidib⁹ perimūt. qd in litt⁹ ab/
stractū haud puū terrore aspitiētib⁹ p̄buit. Er
rat corpis magtudo paulo lōgioz. ampliozq;
forma hōis. hāc ligneā ad nos ferzariā vsq;
delatā d̄speri cibi grā mulierē d̄phēfaz. argum
to fue⁹ pueri nōnulli q̄ cū diuersis tpib⁹ ad lit
tus lauādi cā accessissent nūq; postea d̄pti sūt

Quos post modum ab eo monstro necatos cap/
tosq; crediderunt.

35 **P**ulchra facecia histriōis ad bōifaciū papā
politan⁹ ex familia tomacelloꝝ. appel
lant⁹ at vulgari s̄mone tomacelli cib⁹

fact⁹ ex iecore suillo ad modū p̄trito atq; in mo
duz pili inuoluto interiore p̄nguedine porci.
tulit Bōifaci⁹ se p̄sū sc̄do sui p̄tificat⁹ an
no. Aderāt at secū fratres ⁊ affines ex ea do/
mo p̄multi. q̄ ad eū (ut fit) cōfluxerāt bonoz
ac lucri cupiditate. mgresso bōifacio urbē se/
quebat⁹ turba p̄rimoz inter quos fr̄es erāt ⁊
ceteri ex ea familia. q̄dā cupidiores noscēdo
ruz hoīm querebāt. q̄ nā essent q̄ sequerēt⁹. di/
cebat vn⁹. itē alter. h̄ est andreas tomacellus
deinde h̄ ioh̄es tomacell⁹. cū plures deinde
tomacellos nōiatim recēsendos Tū q̄dā facei
tus ho be p̄ magnū nēpe fuit iecur iud. m̄q̄t)
ex quo tot tomacelli p̄dierūt ⁊ tam ingentes.

36 **D**e sacerdote qui camiculum sepeliuit.

Erat sacerdos rustican⁹ in tuscia. ad mor
dū opulēt⁹ h̄ cāiclū sibi capz cū mortu
us eēt sepeliuit in cimiterio. sensit hoc
ep̄s ⁊ in ei⁹ pecūiā aīn̄ intēdēs. sacerdotē velu/
ti maximi criminis reū ad se p̄mēdū vocat. Sa
cerdos q̄ aīn̄ ep̄i satis nouerat q̄nq̄ginta au/
reos secū deferēs ad ep̄m deuēit q̄ sepulturā
camis ḡuiter accns̄ as. iussit ad carceres sac̄do/
tez duci. h̄ vir sagax. o p̄r m̄q̄t si nosceres qua
prudētia cāicul⁹ fuit nō mirareis si sepulturā

inter homines meruit. fuit enim plusquam ingenio
humano tum in vita tum precipue in morte. Quid nam
hoc est ait episcopus Testamentum inquit sacerdos in fine
vite addens sciensque egestatem tuam tibi quinquaginta
aureos ex testamento reliquit quos mecum detuli
tum episcopus testamentum et sepulturam operans accepit
ita pecunia sacerdotem absoluit.

37. De tirano qui homini pecunioso causas iniustas iniicit.

Homo admodum pecuniosus erat in piceno
in opido cingulo. audiuit hoc tyrannus lo-
ci atque ad eripiendos nummos animi aditum
quasiuit occasionem criminis qui illi pecunias auferret
vocato ad se viro dixit illum criminis lese maiesta-
tis reum teneri. Cum nihil quod ei statutum aut dignitate
ab se factum contenderet prestatum tyrannus asserens il-
lum capite esse multandum. Homo inscius quoniam tamen eade-
m egisset cum postularum. hostes inquit meos ac rebel-
les qui quod me conspirauerunt domi absconditos te-
nuisti. sensit tandem ille nummis suis iniurias
parari. malens igitur vite quam pecuniis par-
cere. verum est inquit quod dicis mi domine.
sed destina mecum satellites tuos ego hostes
illos ac rebelles tibi satim comprehensos da-
bo. Missos itaque lictores domum. ad arculam
in qua pecunia erat secum duxit eaque aperta.
capite bos inquit euestigo. hi sunt enim non
solum domini sed mei quoque hostes acerrimi
ac rebelles. quibus delatis ad tyrannum homo
penam omnem euasit.

38. De religioso qui sermonē habuit.

Oapidū est in nris montib⁹. in quo multi ex varijs locis ad diē festū conuerāt. erat em̄ celebritas sancti steffani. Religiosus quidā habitur⁹ erat de more sermonē ad populū. Cū hora eēt diei tarda. sacerdotes at esurientes uerereturq; lōgitudinē sermonē ascendentiq; suggestū religioso. vn⁹ itē alt⁹. ut paucis loqueret⁹ in aure hortati sunt. Ille se exortati facile passus ac plocut⁹ qdā psueuerat. t⁹ tres mei inquit āno pterito cū hoc in loco uobis astāribus ōba facerē de sanctitate uita ⁊ miraculis hui⁹ sancti nri. nihil ptermisi eorū q̄ dū uel audiri l⁹ in sacris libris scripta. repiunt⁹. q̄ omnia uos credo memoria tenere. postmodū ō eū nihil noui fecisse intellexi. signo g⁹ crucis factō dicite ofiteor ⁊ reliq̄ q̄ sequūt⁹ ⁊ abijt

39. Eacētissimū consiliū Mimacij ad rusticū.

Rusticus cū castaneā arborē ad excutiēdos fruct⁹ ascēdis. decidēs ex ea costaz effregit pectoris hūc ad dōlandū accessit. Mimaci⁹ qdaz hō pfacet⁹. q̄ inter loquēdū datur⁹ se illi nozmā dixit. qua seruata nūq̄ ex arboze caderet uellē hoc antea inquit agere consulisses attamen in futurū poterit pdesse Tum Mimacius fac semp (inquit) ne sis celerior in descensu quā in ascensu. sed ea qua ascendis tarditate ascendas. hoc pacto nūquā precipitem te ages.

40. Eiusdem mimaciꝝ responsio.

Idem mimacius cū aliqñ nūmuloꝝ ⁊ ves
tes insup ad taxillos lusisset. egen⁹ em
erat. flens ad hostiolū taberne cuiusdā
sedebat. vidēs merentē flentēqꝫ amic⁹ quidnā
est tibi inquit. mibil. Mimacius ait Cur nā ergo
si mibil habes ploꝝas. hoc solū qꝫ mibil habeo
inquit. admirat⁹ ille qꝫre g⁹ si mibil habes plo
ras ait. ob hāc ipam causāz rñdit. qm mibil est
mibi. alter mibil cāe esse cur ploꝝarꝫ intellige
bat. alt' mibil sibi rliquū supassꝫ ludo ploꝝabat

41. De paupel monoclo qꝫ frumētū emptur⁹ erat
TEmpore florentie sūme aliqñ erat anōe
caritas accessit paup luscus ad forꝫ qꝫ
dam sextaria frumēti ut dicebat emptu
rus. Rogavit hūc in foro p cōtātez pciū. qdā
alter supuenēs. quāti sextariū frumēti vende
retur hōis oculo inquit dñat. designās his x
bis annone caritateꝫ hoc audiēs scitul⁹ qꝫ ade
rat puer. cur tu ergo ait tā grandē sacculū pō
tasti cū nō āpli⁹ qꝫ vnū sextariū possis emere.

42. Vir qꝫ mlieri dū egrota esset veniā postulavit
Consolabatur uxore vir qꝫ aduersa vali
tudine diē suū obibat. memorās cia bo
na mariti officia sibi in vita pstitisse. ve
niāqꝫ postulans si quid vnqꝫ aduersus eā mis
qꝫ egi sꝫ. neqꝫ inter cetera se ait obmisisse vn
quā quim debitum thoro preberet. eo excepto
tempore. quo illa nō valeret. ne coitu fatigas
ret' Tū mlier. licꝫ morbo gūis hōmqt p fidē nū
qꝫ parcā neqꝫ remittā tibi. nullo em tempore

adeo inualida atq3 infirma extiti. quā omode
possem resupina iacere. Danda est igitur viris
opa ne hoc venie gen⁹ ab vxoribus imploret
cum rite negari possit.

43 De adoleſcētla q̄ virū d̄ p̄uo p̄apo accusauit

Adolescens nobil^r & forma insignis. dux
it vxorē filiā nerij de pacis equitis florē
tini. inter ceteros sue etatis egregij ac
p̄stantis viri. post aliquot dies vt moris est. a:
dolescēcula ad patrē reuertit^r. nō alacris aut
iocūda vt cetera assolēt. s̄ mesta ac vultu lan/
guido intues terzā. Aduocatā in cubiclo clan/
culū rogat m̄r. nūq̄d res sint satis salue. vt vul/
tis. flens iuuecula respondit. non em̄ me viro
despōastis ait. s̄ ei cui virilia desunt. m̄bil em̄
aut par^r h̄z eius ptis p̄pter q̄ fiūt m̄rimōia.
dolēs admodū fortunā filie m̄r rem viro cōi/
cat. deinde re(vt fit) inter cōsanguineos muli/
eresq3(que ad diuiniū aderāt) vulgata. mestici
a doloreq3 ois iuplet^r dom⁹. cū nō nuptā sed
suffocatā adoleſcētulā egregiā formā dicerēt
Supuenit postmodū vir c⁹ ḡza diuiniū paraba/
tur. & cum oēs vultu merenti atq3 afflicto cō/
spicerent. mirat^r rei nouitatē quidnā noui acci/
disset rogabat. null⁹ erat q̄ causā doloris aude/
bat facē. Vnus tādē liberior ait dixisse pu/
ellā mancū esse illuz in virili sexu. Tū iuueis a/
lacer neq̄q3 inquit hec erit cā. q̄ aut vos d̄tur/
bet aut diuiniū disperd3. cito hoc purgabitur
crimē Cum in mensa oēs sederēt viri paziter ac
mulieres. sumptis iam feze cibis. surgēs ado/

11
lescens p̄res (inquit) sentio me culpari in ea re
cuius vos esse an vera sit volo. deinde educto
forme egregie priapo (vestib⁹ em curtis tunc
utrebatur (ac supra mēsa⁹ posito. oēs ad rei no
uitatem magnitudinēq⁹ cōuertit ⁊ an culpā d⁹
aut reiciend⁹ esset quesivit Maior mulier⁹ p̄s
ut vizis talis copia inesser optabat Vizi p̄mul
ti se ab illo tali su p̄pellectili supari sentiebāt q̄
oēs in adulesculā cōuersi grauit̄ illi⁹ stultici
am increpabāt ali⁹ aliū q̄dem obiurgās. Tum
illa. q̄d obiurgatis. aut quid me rephenditis
(inquit) asellus noster quem ruzi nup̄ asp̄xi be
stia est ⁊ a deo extenso brachio ob longū mē
brum habet. Hic vir me⁹ q̄ homo est eius me
dieratē. credidit simplex puella hōib⁹ longius
q̄ bestiis eiusmodi membra mēse debere.

44. De predicatorē q̄ potius decem virgines q̄
nuptam vnā eligebat.

Predicabat Tibure frater paz cōsidera
tus ad populū. aggrauās multis v̄bis
ac destans adulteriū dixitq⁹ inter cetera
adeo esse graue p̄t̄m. ut mallet dece⁹ v̄gines
cognoscere q̄ v̄nicam mulierem nuptā. hoc ⁊
multi qui aderant elegissent.

45. De Paulo qui ignorantibus nōnullis luxu
riam commouit.

Alter paulus nōie (quē ip̄o nom) cū Secie
v̄be cāpam. in quadā contione luxuriā
detestare. nōnullos adeo lasciuos atq⁹
intēparos dicebat. ut ad eliciendā maiore ex co
itu voluptatem natib⁹ v̄rozis puluinū subice!

rent. hoc dicto. adeo non nullos qui id igno-
rabāt. cōmouit ut paulo post id venēe expiēt.

46. De Confessore.

Mulier adolescēs q̄ id postmodū retulit
p̄fecta est aliqñ ad cōfiteñdū p̄ctā sua.
put firtpe q̄dragesime cū inter loquen-
dum se viro nō seruasse fidē. respondit cōfessor
q̄ frater erat libidine incensus p̄tento pallio
priapuz erectū in manu adolescentule posuit.
suadens ut sui miseretur. illa rubore p̄fusa abi-
ens matri q̄baud p̄cul erat rogāti quidnā tā-
tū rubor sibi vellz. narrauit cōfessoris suasionē.

47. Responso Mulieris faceta.

Interrogata semel a viro q̄ nā causa eēt
cur cum in coitu voluptatis ita princeps
esset femina sicut vir. cū homines citius
appeterent sequereturqz mulieres q̄ ille viros
Tū illa summa cū rōne hoc institutū est inquit
ut potius nos requiramus a viris. Constat em̄
paratas ac promptas nos ad cūbitū semper
esse. vos autem nō. frustra igitur viri peterēt
a nobis cum essent imparati. scita facetaqz res-
ponso.

48. De mendico fratre qui tpe belli Bernardo
pacem nominauit.

Bellū qd̄ pmū florentini cū duce mediolāi
posteriore habuerūt. sancitū ē capite eē
siqz d̄ agēda pace x̄ba fecissz. bernard⁹ mācti-
ciuis faceriss⁹ erat in foro veteri nescio qd̄ ep-
tur⁹ accessit ad eū fr̄ qdaz ex his medicis circū
foraneis. qui in truijs astantes aliquid sibi a

transcumbentibus dari in necessarios usus petunt
ac qui ipsa petitur primis verbis. pax tibi in
quit. Tu bernardus quod tu pacem nominasti. an ne
scis capitale siquid de pace loquitur. adeo inquit
ne quis me culpe affinem putet. hoc dicto recedens
a nebulonis illius molestia se exemit

49. Fabula domini. E. philippi.

Erat sermo inter socios que pena esset sta
tuenda in uxores impudicas. Bonifacius
tamen salutatur ea qua bononiensis amicus suus
inimatus est se uxorem suam affectum existimabat
Sciscitantes nobis penam bononiensis inquit vir
haud magno existimandum habuit uxorem satis li
beralem et mihi quicquid obsequente. cum accessisset
domum aliquando noctu foris stans audiui eos acriter
colligantes. increpabat enim vir uxorem accusans
impudicitiam eius. illa ut moris est taliu. negan
do se tuebatur. Tu vir interclamandum. Ioanna
Ioanna ait ego te neque verberabo neque percutiam
sed intantum te futura quoad plenam domum filijs
reddam atque ita sola te cum natis relinquam. postmo
dum et abibo. Risi omnes genus supplicij adeo
exquisitum quo stultus ille ultum se uxoris fla
gitia putavit.

50. Cardinalis burdegalensis de histione
Gregorius duodecimus antequam pontifex crea
retur in dclavi et postea quoque prima se
factum pollicitus est per scismate quod tunc
in ecclesia vigeat. atque ab eo aliquibus diebus in
eo quod promiserat permansit. ut etiam pontificatui se
cessum si opus esset. spoderet. postmodum vero dul

cedime ductus dignitatis iuramenta et promi-
 siones omnes irritas fecit. nihil suās eorū q̄ an-
 tea pollicebat. Hoc egrefezēs cardinal bur-
 degalensis ut Guis et filij singularis. de his-
 ce rebus aliquā loquēs flic inqt. nobis effecit
 q̄ histrio q̄dā bonomen/ib⁹ asserēs volaturū.
 Cum referazi mibi fabulā rogarē. Histrio fuit
 nup bonome (ait) q̄ pposito palā edicto se vola-
 turū ex turzi q̄dā q̄ ē x̄sus pōtē sancti Rapha-
 elis miliari apli⁹ ex urbē p̄dixit. ogregato ad
 diē ostitutū omni ferme bonomēsi pplō. sole et
 fame usqz ad occasuz sol hōies ludedo mace-
 ravit. pendebāt oēs animi suspensi ad aspectū
 turzis volatū hōis expectātes Cū ille interim
 in turzis cacumie ostēderet. alasqz q̄teret vo-
 laturū filis. seqz deorsuz p̄iecturū fngeret. e/
 rac mag ad hec sig ppli acclamatō patulo ore
 turzim aspiciētis. tū Histrio p⁹ sol tādēz occa-
 sum ne nihil actū videret⁹ versis ad eos remib⁹
 culū populo ostentavit. Ita elusi oēs media et
 tedio cōfēti. in urbē noctu redierūt Eodē mō
 nostez inquit. q̄ p⁹ tot ostentatioēs tandēz no-
 bis posteriora ostēdēdo satisfecit.

51. Responso Redolphi ad. Bl.

Redolphi camerinensis dictū prudēs re-
 fertur. obsidebat⁹ ciuitas bonomēsis a
 Bernaboue ex familia vicecomitū dñi
 mediolam. Erat at ad custodiam ciuitatis dux
 posit⁹ a pōtifice. Redolphus vir bello et pace
 egregi⁹. q̄ se intra mēia otimebāt ob ciuitatis
 tutelā. Leui semel p excursores omissio c j

pzelio a quo redolfus aberat. captos eques.
ad Barābouē duct⁹ est Interrogabat ille e inter
cetera cur nō egrederet⁹ ad bellū Redolf⁹ eqs
cuz vnā ad alterā cāz attulisset. tādē dimissus
rediit in ciuitatē. Tum Redolfus sciscitās qd
in castreis hostiū ageretur. ⁊ que vba Bernabo
uis ad eū fuissent cuz intellexisset responsez
equitis egressum suū varie excusantē uō bene
inquit neq; prudēter respōdisti. vade redi dic
bernaboui redolfus ait se idō vrbē nō egredi
ne tu ingredi queas .

52. Alia responsio ad. G.

¶ Eo Dem bello qd florentini cū Gregorio de
cimo pontifice gesserūt diuersas ptes
secut⁹ nūc vni nūc alteri herebat. Inter
rogat⁹ a quodā cur a deo mutās ita sepe se cō
mutar. qm̄ inqt in eod̄ late⁹ diuti⁹ iace⁹ n̄ possū
53 De eodem quomō a florentinis pro p̄dito/
re depict⁹ est.

¶ Florentin⁹ postmodū p̄dictōis habit⁹ re
us publicis in locis vrbis vt p̄dictor d̄
pictus fuit. Cum vero haud multo p̄
sentiret mitti oratores ad se florentinos. de
pace acturos. qua die ad se venturi erant tba
lamum ingressus. clausis fenestris. igne accen
so. erat autem mensis augusti. sese pelliceis ve
stibus cooperiri in lectō iussit. vocatis deinde
oratorib⁹ q̄rētib⁹ quonā morbo laborar. frigo
re rādīt q̄ tamdiu in eorū muris etiam nocte
ad aerem discooptus stetit. h⁹ dicto illoꝝ lu
sit picturā que postea ex pacto delera est.

54. De quodā q̄ Redolfū sagittādo vulnerantē
 V Iri nōnulli camarīēles ex urbē exercitiij
 causa sagittādo temp⁹ terebāt. Cū quis-
 piam sagittā incauti⁹ emisset. altātē pro-
 cul Redolfuz leuit⁹ vulneravit. Capto illo cū
 varie de pena inferenda sentencie dicerētur. ⁊
 ut quisq; acerzime sentiret. ita se maxime p̄m-
 cipi g̃tificaturū putaret. vn⁹ censuit manū illi
 esse āputādā ne amplius arcu vteretur. Re-
 dolfus libez hōiez dimitti iussit. dicēs il' ā fu-
 turū fuisse vtilē sentētiāz si id añ acceptū vul-
 nus cōsiliū dedisset. plena prudētie ⁊ humani-
 tatis responsio.

55. Eabula Mancini.

M Ancm⁹ vir rustic⁹ oppidan⁹ me⁹. frumē
 to ad figignū cast⁹ asell vebēdo exer-
 cebatur. quos ille ⁊ plures ⁊d vcturū
 sumebat. Cum ille semel a mezcato rediēs. fe-
 ssas e via ascendissz asinuz quendā prestancio/
 rem. computaris in via asinis qui p̄eibant do-
 mo appinquans. eoq; quo vebebatur minime
 annmerato. visum est ei vnū deesse. Turbat⁹
 igitur ac reliquis asinis vxori quos restituerz
 cōmendatis. cōfestim eodem asino quo fezeba-
 tur ad mezcatum septem milibus passuz retro
 cedit. querensq; a singulis obuijs. an asinum
 quempiā amissum reperissent. Cum omnes ne-
 garent. domum noctu mezens ⁊ dolens iactu
 ram asinū. redijt. tandem etiam ab vxore admo-
 ntus. cū descendisset. illum quem tātō b ij

studio et dolore asinum quesierat. esse cognouit

56. De illo qui arat^r super humer^u portauit

Alter pierus noie admodu in cultus cu^z
usq³ ad meridiē arasset fessis bob⁹ et ipe
labore fatigat⁹. reditur⁹ in oppidū ara

truz sup asellū alligat. deinde asellum pmissis
bobus ascendit. q^u cū nimio onere grauat⁹ sub
pondere deficeret. sentit tādēz Pier⁹ asellū ire
nō posse. Tū descēdens atq³ arat^r sup hūer^u
ponēs rursus asellū ascendit. inquit nūc recte
ābulare potes. nō em tu h^{ic} ego aratrum fero.

57. Responso elegās Dantis poete florētini.

Dantes alligerius poeta n^{ost}r florētini⁹ a^u
liquādiu sustētat⁹ est verone opib⁹ cāis
veteris p^{ri}ncipis dela scala admodū li
beralis. Erat at^q et alter penes canez florētini⁹.
ignobil^{is}. indoct⁹. imprudēs. nulli rei p^{ro}pter q^u ad
iocū risumq³ apt⁹. cuius ineptie ne dicā face
cie. canē ppulerāt ad se ditādū. Cum illuz ve
luti belu⁹ insulam Dantes vir doctissim⁹. sa
piens ac modestus ut equū erat contēneret.
quid est inquit ille q^u tu cu^z habearis sapiens
ac doctissim⁹. tñ paup^{er} es et egen⁹. Ego at^q stul
tus et ignarus diuicijs p^{ro}sto. Tum Dantes. quā
do ego reperiā dominū inquit mihi similem
et meis moribus conformem. sicuti tu tuus. et
ipse similiter meditabit. Grauis sapiensq³ res
ponso. semp em dñi eor^u cōsuetudine qui sibi
sunt similes delectantur.

58. Eiusdem poete faceta responsio.

H Vic ipi inter semozē aliqñ iumozēqz ca/
nes pzandēti. cū ministri vtriusqz debi/
ta opa añ pedes dātis ad eū lacessendū
ossa occulte subiecissent. rēota mēsa. versi om/
nes in solū dātez mirabāt^r cur añ ipm solūmō
ossa cūspicerent^r. Tū ille vt erat ad responden
duz pmp^t. minime (inquit) mirz si canes ossa
sua cōmederūt. ego autē non sum canis.

59. De muliere obstinata que vix pediculosum
vocauit.

C Olloquebamur aliqñ de ptimātia mulier
ruz q̄ ita qñqz p̄stāt animo indurato. vt
se mozi malint q̄ cedere ex sentēcia Tuz
vnus. mulier. quedā e nostris inquit ad moduz
viro ḡia. semper verbis eius obiurgando re/
fragabatur. p̄stās in eo qd̄ cepat. ita vt supior
esse vellet. habita semel cū viro ḡui altercatōe
marituz pediculoz vocauit. Ille vt v̄bū id re
tractaret vxozē verberib⁹ otendebat. pugnis
cedēs ac calcib⁹ quo magis cedebat. eo plus
illa pediculosuz appellabat. vir tādēz verbe/
rando lassus vt vxozis ptimātiā suparet. p̄ fu
nez in aque puteū demisit suffocaturz se dicēs
m̄si verbis eiusmodi abstineret. instanti⁹ pseue
rabat etiam in aqua mentum vsqz constituta.
verbum illud continuans. Tum viz ne ampli⁹
loqui posset in puteum demersit temptās si eū
mortis periculo a verbox pertimātia posset a
uertere At illa loqñdi facultate adēpta. b iij

etiam dum suffocaretur quod loqui nequibat
digitis exprimebat. Nam mambus super caput
erectis atque ungulis utriusque pollicis coniun-
ctis. saltē quod potuit gestu vix pediculos obi-
ciebat. unguibus enim eorum digitorum pediculi a fe-
minis occidi consueverunt.

60. De eo qui uxorem flumine peremptam querebat.

Alter uxorem que in flumine perierat que-
rens aduersus aquam proficiscebatur. Tuum
quidam admiratur cum deorsum secundum aque
cursum illam queri admonezet. nequid hoc modo
reperiretur inquit. ita enim dum vixit difficilis ac
morosa fuit reliquorumque moribus contraria ut nun-
quam nisi contrario et aduerso flumine etiam post
mortem ambularet.

61. De rustico qui nobilem se fieri querebat.

Petebat a duce aurelianensi subrusticis
moribus. et vita incultus quidam qui ei ser-
uiebat ut se nobilem faceret. id fit apud
gallos. emptis possessionibus ex quibus solis ru-
ri vitam nobiles ducant. Tu dux qui naturam hominis
callebat Diuitem inquit te facillime possem face-
re. nobilem nunquam possem.

62. De Guilielmo qui habebat periapeam suppel-
lectilem formosam.

Erat in oppido nostro terre noue vir no-
mine Guilielmus faber lignarius. periapea
suppellectile satis copiosus. diuulgauit
hoc uxor inter victimas. ea mortua duxit ali-
am uxorem iuenculam simplicem. Antoniam nomine
quam desponsata presenierat ex vicinis ingens viri

telum. qua ergo nocte primo cum viro concubu-
it tremebunda nolebat herere viro. neq3 coitu
pati. sensit vir tandem quid timeret adolescetu-
la. cōsolatuq3 illā vix esse qđ audierat ait. sed
duas se mentulas habere. parua ac maiore qđ
dam. ne te ergo offendam ait. utar hac nocte
parua que tibi minime nocebit postea maiore.
si tibi videbitur! Consentiēs puella obsecuta ē
viro atq3 clamore aut nocumēto aliquo post
mensem vero facta liberior atq3 audietior. cū
noctu viro suo blandiretur. mi vir inquit si li-
bet maiore iam illo socio utaris licet. risit vir
(cū sciasell⁹ in ea re vide⁹ t²) bonū uxoris appe-
titū hoc postea narratē audiui in aliorū cetis.

63. Responso vnius mulieris pisane.

Ambacharia mulier pisana fuit pmptra
ad respondendū. Accedens histrio qđā
ad illudendū ei. prepuiciū inq̃t asin vos
salutat. Tum illa euestigo bohe inq̃t sane vñ⁹
ex nūcijs videris. quo facete dicto abiit.

64. Dictū Matrone que vestes adultere ad
fenestras conspexit.

Mulier adultera expanderat mane ad fe-
nestras varij generis vestimēta ab adul-
tero data Matrona ante domū transiēs
conspexit tot vestibus sicut aranea telas illa
hec (inquit) vestes suas culo effecit. pudēdoz
artificiū omnibus ostentans.

65. Monitio cuiusdam.

Rogabat quidā cōtribulem meū vix fa-
cetuz tpe vīndemie. vt sibi vasa qdā vīna-
ria mutuo cōcederet. Tum ille inq̃t. do-
vxozi expensas p vniuersuz ānū vt ea in carnis-
priuio vti possim. Monuit hoc dicto nō eē po-
stulandas ab alijs eas res quazum vsus esset
eis necessarius.

66. Dictum perusini ad vxorem.

Perusini hñtur vizi faceti ac purban. ro-
gavit maritū vxor Detrutia nōie ad di-
em festū postridie pfectura vt sibi cal-
ceos novos emeret. ānuit vir ei⁹ sū iussit añ/
q̃ domo abiret mane gallinā in prādio coqui
vxor dū cibuz passet dom⁹ hostiū egressa. con-
spectoq; simul quē summe adaabat iuvene dōi.
mū regreditur. dato signo vt se int⁹ cū vir ab-
esset sequeretur. ⁊ ne lōgioz mora esset ascēsis
scalis se ad terzā pstravit. ita vt ex hostio pos-
set cōspici. superūposito at iuvene clunes ei⁹
cruzib⁹ ac pedib⁹ āplexa. dūcupito opī intēdes-
bat. vir interim exi. timās vxorē ad festiuitatez
iam pfectā. ⁊ simul tardi⁹ redituraz. sociū ro-
gavit ad prādiū dicens vxorez prādio esse fal-
lendam. Cū domū pgerēt vir pri⁹ ingredit⁹ vi-
saq; apud scalas vxore supra iuuenē pedes cō-
mouente. hōbe Detrutia inq̃uit p culuz asī mē
vt mos est illis iurandi) si hoc modo ambulas
ueris nunq̃ istos calceos consumes.

67. Perfacetum dictuz cuiusdā adolescentis

Verebat⁹ rufficana mulier anserulos su-

os non se bene habere fascinatos verbis cuius
daz vicine. q̄ cū illos collaudasset. neq̄q̄ postea
redidiss̄. de^o eos benedicat put vulgo dici so-
let. hec cū adolescēs audisset nūc causaz video
inquit cur mihi mentula egregi⁹ habuit se his
dieb⁹ admodum debilitata. nā cū eā quispiam
laudasset neq̄q̄ addidit eiusmodi bñdictionez
quo fctm̄ est vt fascinatā putem. cū postmodū
nunq̄ erexit caput. benedic ergo eam te rogo
(ait) quo priores recuperet vires.

88. De viro stolido q̄ simulatē voce credidit
seipsum esse.

Pater cuiusdā amici n̄i agnoscebat mu-
lierez viro insulso ac balbuciēti nuptaz
semel cū noctu ad eā accederz credens
vix abesse hostiū palā pulsauit simulans viri
voce ac sibi aperiri hostiū pecijt. vir at̄ stoli-
dus domi existēs audita illi⁹ voce Ioanna ape-
ri Ioanna introduc illū inquit. Nā videtur iōē
qui ego esse.

89. De rustico qui anserem venalem deferebat

Rusticū adolescentē qui flozētie anserez
deferebat venalez. conspicata mulier q̄
sibi faceta videbatur ridendi hōis ḡcia
rogauit. quāti anserem faceret. At ille qđ faci-
lime inquit psoluas. quid est (inquit) mulier.
om̄co (ait ille) coitu. Iocazis respōdit mulier s̄
domū ingredere ⁊ de p̄cio cōueniem⁹. Ingre-
ssus domū cū p̄staret in sentētia. mulier p̄cio
ānuīt. v̄ez cū supiores p̄tes egiss̄. petito an-
sere. rustic⁹ se negat datuz. nō em̄ se mulierez.

subagitasse sed se ab ea compressum dixit. Igitur remte grata pugna munere sessoris fungitur adolescens. Itetex ex conueto mulier cum anferem postulasset reuuit adolescens. pari ratione se cum illa esse asserens. non enim se precium petitum accepisse. sed repulisse iniuriam illatam. Nam se prius a muliere subactum Cum longior progresseretur detetio supueniens uir sciscitat quid nam habet detrouesia. Cupiebam inquit uxor tibi cenam opiperere parare nisi hoc maledictum impediret. conuenerat enim mecum in viginti solidis. nunc postquam introiit domum mutata est sententia duos amplius requirit. Eya inquit uir tam praua impedit cenam nostram. accipe inquit quod libet. Ita pretium abstulit et concubitu uxoris.

70. De Avaro qui urinam degustauit.
C Vrialis unus nostris note auaricie sepe mensam familie accedebat dum comederet degustans uinum an satis aquatum esset. simulabat aut se id agere ut bono uino utoreretur Hoc cum animadaercissent nonnulli tandem concitato consilio recentem quancumque uinam per uino in mensam suam posuere. qua hora uentum homines suspicabantur. Accessit ille more suo. et cum uinam bibisset nauseans ac semieructus magno clamore abcessit minatus multa illis qui hec conati essent. Illi vero risu cenam fimerunt. hoc ei rei machinator mihi postmodum retulit multo cum risu.

71. De quodam pastore simulatim confitenti.

21
Pastor ouium ex ea regni neopolitani
ora (que olim latrocinijs opam dabat)
semel cōfessorē adiit sua peccata ductu
rus cū ad sacerdotes genua pcubisset. parce
mibi inquit ille lacrimās) pater mi. qm̄ gūiter
deliqui. cū iuberet dicere quid esset. atq; ille
sepius id verbū iterasset tāq̄ qui nephariū ad-
misisset scel⁹. tādē hortatu sacerdotis ait se
cū caseū faceret ieiunij tpe. expressura lactis
guttas quasdā quas nō spreuissz in os defilisse
Tum sacerdos q̄ mores illi⁹ patrie nosset sub
ridēs. cū dixisset gūiter illū deliquisse q̄ q̄dā/
gesimā nō seruassz. q̄sui nū qd alijs obnoxius
esset pctis. Abnuente pastor rogauit num cuz
alijs pastorib⁹ quenq̄ pegrinū ut mos eēt illi
us regionis trāseuntē spoliasset aut pēmisser.
sepius inquit vtraq; in re cū reliquis sum xla-
tus. se istud ait apud nos ita est cōsuetum ut
nulla cōsciētia fiat. cū vtrūq; graue facim⁹ cō-
fessor asseueraret. ille ut rem leuem latrocinia
& hoim cedem. quomā apud eos usu p̄barētur
existimās solius lactis veniā petebat. Res pe-
ssima consuetudo peccādi. que etiā illa erzata
lenia reddit que sunt grauissima.

72. **E**t in oppido terze noue certa cōstituta
pena his qui luserint ad calos. quidam
notus meus in ludo dephēsus. contra
ista pena in carcerem trusus fuit. Cū peteret
ab eo cur ibi reclusus eēt. hic noster p̄tor inq̄t
quia qd mecū erat lusi me in carcerē posuit.
quidnā hic ageret si lussisset suum.

73. De patre filium ebrium redarguente.

Pater cum filij ebrietate sepius ne quicquam redarguisset, inspecto semel in via ebrio erectis videntis turpiter iacentem. pueris quoque multis qui circumstabant ridetibus atque illudantibus filium ad tam verecundum spectaculum vocavit. existimans hoc exemplo ab ebrietate deterri eum posse. Ille autem viso ebrio. rogo pater inquit ubi est vinum quo iste ebrius factus est ut ego etiam eius omni dulcedine degustem. non turpidie abstergeat. sed vini cupiditate commotus.

74. De adolescente pulino.

Isprimam quoque pulinum adolescentem. nobilem. atque ad modum dissolutum. cum opprobrio ceteris ex ea familia esset. ad se vocavit semel Simon cecilius cognatus eius. senex. magnae auctoritatis. atque admodum prudens. et cum romibus multis adolescentem ad meliorem vitam hortatus esset. detestans vicia. virtutes vero collaudans. Postquam tandem peroravit. Simo inquit ille composite atque ornate admodum sicuti vix eloquentem decem fecisti verba. vix centies iam pulchriores orationes in hanc sententiam audiui. et tamen nihil eorum que dicebantur unquam facere volui nihil amplius superior exemplo quam hic verbis profuit.

75. De duce Angadeuensi. qui preciosam suppellectilem Redolfo ostendit.

Erat sermo aliquñ in cetu doctorū virorū
rephendētiuz manē eorū curā. q̄ multā
studij opeq; in querendis emēdisq; p̄cio
his lapidib⁹ ponūt. h̄ q̄dem recte inbuit Redol
fus ex camerino ducis andegauēsis cū ad reg-
nū neopolitanū p̄ficisceret stulticiā mōstrauit
Cum em̄ Redolph⁹ ad eū visendū in castra v̄-
misset. ostendit ei dux p̄ciosaz ad modū suppel
lectilez. inter q̄ cetera margaritas. zaphiros.
carbūculos. ⁊ ceteros lapides. magno q̄ in p̄-
tio h̄ntur. His d̄spectis quesuit Redolfus. q̄
to lapides illi existimarēt. ⁊ q̄d utilitatis af-
ferrent. Magnū q̄d existimari dux respondit. h̄
m̄hil afferre lucri. Tū Redolfus ostēdam tibi
inquit duos lapides decē florenorū. q̄ mihi ā-
nuatim ducētos reddūt. ac deinde cū ducē h̄-
admirātez. ad molendinū q̄d ip̄e d̄strui fecerat
duxisset duos molares lapides ei ostendit. di-
cens illos esse qui suorū p̄ciosorū utilitatem vir-
tutemq; superarent.

76. De eodem Redolfo.

Hic ip̄e cuidā camerinēsi q̄ visendi causa
orbez pagzare cupiebat. iussit vsq; ma-
cerataz oppidū p̄ficisci quod ille cum
effecisset orbem inquit terzarum vniuersum cō-
spexisti. m̄hil esse aliud asserens mundum hunc
quam colles. montes. planiciem. culta atq; in-
cultā loca ne mora ⁊ siluas que omnia eo loci
spatio continerentur.

77. Eacētissimū dictum cuiusdam pusim.

Erat perusium cū dā doliuz ōmī lapidī ē
boni ad modū parū. Ad eū p vīno cū
qdam puerū cū vase maiusculo destinassz
sumpto in manibz vase atqz ad nares admoto.
obe inquit vas istud ad modū fetet. nūq̄ in
hoc vinū meū infundā vade atqz ad eum qnī te
misit istud reporta.

78 Cōtentio duarū meretricū de tela līnea.
D Ve romāne mulieres q̄s noui. diuersa e/
tate ⁊ forma inēit domū curialis cuius
dam e nris voluptatis ac p̄mij cā. Is
cū pulchriorē bis agnouisset alterā semel tm̄
attigit. cū ne se sp̄erā putaret. tūz ut itez re
diret cū socia abeūtibz telā līneā dono dedit.
non discernēs q̄nta eēt futura cuiqz porcio. In
diuisione clauicula otēto orta ē inter femīnas.
altera duas p̄tes scdm op̄ exactū. altera medi
etate scdm p̄sonas postulāte. diuersē vtrinqz
varieqz rationes afferebātur. cū vna maiorem
se laborē p̄pessaz esse. reliq̄ parē fuisse otēderz
ex vbiis ad verbera deuenerūt. ac vnguiū capil
lorūqz certamē p̄mo vicini. inde eē mariti ocur
rant dissidij causam ignorātes. vtrāqz sibi ver
borum contumeliā illataz asserente. viris su
e cuiusqz vxoris causam tuētibus. mulierum
puḡ ad viros descēdit Vectibz ⁊ lapidibz acta
res est donec ocurrentiū interuentū p̄liū dire
mit. Viri dissensionis causam ignorātes inimi
ciciā seruant reclusi in caueis more romano.
pannus est apud quendam ob rem indiscussam
nondū diuisus. s̄ occulte a muliere de diuidēdo

23
agitur. queritur a doctoribus quid iuris sit.

79. De gallo et vulpe.

E Suriens quodā vulpes. ad decipiēdas gallinas (q̄ gallo duce arborē excelso / rem quo sibi adit⁹ nō erat ascendēzant) ad gallū glande accessit. q̄z comiter cū saluta-
stet. quid in excelso agis inquit. nūquid non au-
disti noua hec recentia tam salutaria nobis ne-
qua q̄ gallus cū respōdisset. atqui p̄nūtia. huc
accessi ait. ad cōicanduz tecū alacritē. animalis-
um oīm consiliū celebratum est. in quo pacem
perpetuā oīm ammātiū inter se firmāt ita ut
omni sublato timore nulli ab altero insidie
aut iniurie fletu ampli⁹ queāt. h̄ pace et cōcordi-
a oēs fruātur. licet abire vnicuiqz l̄ soli quo
velit secure. Descēdite igitur et hunc festum a-
gamus diez. agmēta vulpis fallacia. gallus bo-
num inquit affers nuntium et mihi gratum. et
simul collū altius procendēs. p̄specturoqz lōs-
gius et admiranti similis in pedes se erexit Tū
quid nā aspicias vulpes cū dixisset. duos inquit
magno cursu. ore patulo aduētātes canes. Tū
tremebunda vulpes valere inquit. mihi fuga
expedit anquā illi aduēnāt. et simul cepit a-
bire. Hic gallus quo nā fugis. aut quid times
ait. si q̄dem pace constituta nihil est timēdum
Dubito inquit vulpes an canes isti audierunt
decretum pacis. hoc pacto dolo illus⁹ est
dopus.

80. Facetum dictum.

V Ir in dicēdo liberioꝝ. cū qđ audaci⁹ lo/
quēs in pallatio pōtificis. gēstu iocoq;
dissolutioꝝ uteretur. quid ais māt soci⁹
qđam stultus qđez diceris. Tū ille hoc inquit
p magnū lucri loco ponerē. non em̄ alio pacto
posuiz car⁹ esse his q nūc regnāt. cū stultorū
hoc tps extat. atq; hij soli potiātur rex.

81. Disceptatio inter florentinū & venetū.

V Enetis fedus erat cū duce mediolanū
ad decemū interim pmo int⁹ florentinos
ducēq; orto bello. cū florentinc & res d
teriori loco viderent⁹. veneti ducē hau d qđ
hostile timētez adorti. rupto federe brixia oc/
cuparūt. veriti ne si dux supioꝝ eēt omnis bel/
li moles in se vertezetur. Florentino venetoq;
postmodū de hac re disceptātibus. cū venet⁹
diceret. nobis libertatē debetis. nam nra opa
liberi estis. hoc neq; ven⁹ est māt ad retundē
dam illius petulantiaꝝ florentin⁹. nō em̄ nos li
beros esse effecistis. sed vos vos reddidimus
preditoꝝ.

82. Comparatio Anthomij luscī.

C Iriacus ancomitan⁹ homo verbosus & m
miū loquax deplozabat aliqñ astrātibus
nobis casuz atq; euerfionem imperij ro/
mam. inq; ea re vehemēt⁹ angī videbatur Tū
Anthomus luscus vir doctissim⁹ qui in cetu a/
dezat ridens hominis stultam curam. hic per/
similis est inquit viro mediolensi. qui die festo
cū audiss; unū ex grege. cātoꝝ. (q gesta herouꝝ

ad plebem decantant (recitantem mortē Ro/
landi. q̄ septingētis iā ferme ānis in pzelio oc/
cubuit. cepit acriter flere. atq; inde cū vxor
domū reuersuz mestū ac gemētez vidissz. roga/
stetq; quidnā accidisset noui. Pleu mea vxor in/
quit defunct⁹ sum. Mi vir vxor ait. quid tibi
aduersi euenit. solare atq; ad cenā vem At ille
cū in gemitu pseueraret nec cibū vellet sumere
tandē instātius meroris cām p̄cōtāci mulieri.
an nescis respondit q̄ noua hodie audiui. que
nā mi vir vxor inquit. mortu⁹ est roland⁹ q̄ so/
lus tuebatur xp̄ia nos. solata est mulier insul/
sam melliciā viri. ⁊ vix tādē ad cenam potuit
illū perducere.

83. De cantore qui predixit se mortē Plectoris
recitaturum.

S Vbiūxit alter similis fabellā stulticie.
quidā inquit vicin⁹ me⁹ hō simplex aus/
diebat quēpiā ex eiusmodi cātorib⁹. qui
in fine sermonis ad illiciendā audiētū plebez
p̄dixit se postridie mortē Plectoris recitaturū.
P̄hic nē anq̄ cantor abiret. p̄etio redemit. ne
tam cito Plectorē virū bello utilez interficerz
ille mortē postero die distulit. alter xō sepi⁹
p̄tiū dedit sequētib⁹ dieb⁹ p̄ vite dilatione. ⁊
cū pecunie defuissent. tādē mortē ei⁹ fletu ac
dolore narrari audiuit.

84. De muliere q̄ se viro semimortuā ostendit.
Arda o p̄pidū est in mōtib⁹ n̄ris sitū. in/
eo cū vir simplex vxorē cū altero coeū/
tem dephēdisset. illa statim se se/ d j

mimoetnam simulauit. pſternēs ſe ad terrā ſi-
milis defuncte. Accedēs vir apī ac mortuam
credēs cepit illacrimās brachia uxoris fricare
Tū illa ſubaptis ocul tãq̃ ad ſe paululū reuer-
ſa. cū petiſſet vir q̃onā accidiſſ. ſe nimio timo-
re pculſaz dixit. & cū eā ōſolari ſtult⁹ cepiſſet
ac ſi q̃d vell⁹ petere iuſſiſſet. volo inq̃t illa. iu-
res te nihil uidiſſe. ſtatim cum id iuraſſet. mu-
lieri ualitudo reſtituta eſt.

85. Eaceta iocatio mulieris florētini
Rossus de riccijs eques florētini magni
uir animi ac ſeuer⁹. uxore habuit Tel-
daz nōie uetulā & mimme formoſaz. hic
cepit in ācillā q̃ domi hēbat oculos cōicere. &
cū illā ſepi⁹ illā moleſtaſſet. illa ad patronā rē
detulit. ſuaſit ut aſſentiretur. ac certo in loco
ſub obſcuro horā Roſſo aſſigret. in quē p an-
cilla ſe telda clā otulit. Accedēs ad locū roſ-
ſus ac mulierez p ācilla diuti⁹ traſtās. tādē de
miſſa mēcula nihil agere potuit Dū exclamās
uxor. epa inquit eques merdoſe. ſi h ancilla ex-
citariſſet recte cū ea rē habere potuiſſet. Tū mi-
les. obe Telda mi. p deū inquit. h me⁹ ſocius
pudētior admodū eſt q̃ ego. nā poſtq̃ te pā-
cilla ignar⁹ attigi. ſtatim malā carnē te eſſe ōg-
nouit. ac ppter ea retrocedēs me reſtituit.

86. De milite qui uxore hēbat liſigioſaz
Habebat florētini⁹ eques admodū nobil⁹
uxore liſigioſaz ac puerſaz. q̃ quottidie
ad religioſuz ōſſorē uel (ut aiūt) deuo-
tū ſuū querelas uiri & uitia deferebat. h equitē

25
prehendebat obiurgabatq3. aliquando vtriusque
bis admonit9 uxoris. et ut pacem inter eos poneret
rogauit vix ad confessionem peccatorum. qua facta.
non dubitabat conuentum inter eos concordiā.
Dedit eques. et religiosus eum sua peccata explicare
iussisset. nequāquam est op9 inquit. quicquid enim
vix omisi et multo plura etiam ab uxore sepius
tibi recitata extiterunt.

87. De temerario qui asinos curabat.

Fuit nup̄ florentie homo confidens ac temerarius.
nulli arti dedit9. Is cum legisset apud medicum quendam
nomen et virtutes certarum pillularum quae ad varios morbos conferre
dicebantur. existimauit homo ridiculus se is solus
pillis de facili medicum euasurum. Confecto earum
magno numero urbem egressus. cepit vagari per
oppida et villas medicine artis professus. Ad omnes
autem egritudines has pillulas accommodabat.
earumque cura aliquando casu valitudinem recuperant.
Cum huius fama pereuisset stulti apud stultos. quidam
qui asinum suum amiserat. rogauit hominem numquid
remedium ad recipiendum asinum haberet assensit ille.
et ei sex pillulas deglutiendas dedit. quibus sumptis abiens.
postero die cum asinum quereset ac cogentibus pillulis de
viciis discessisset laxandi veneris gratia et in arundinetum
forte diuertit ibi repperit asino pascente medici scientiam
et pillulas ad celum laudibus extulit. Ad hunc per modum veluti alter

esculapium magnus fiebat rusticorū concur/
sus qui audierāt medici medelas etiā ad reci/
piendos asinos accomodatas.

88. Comparatio Petri eghi.

I N seditōe quadā ciuitatis florētie q̄ ci/
ues p̄ statu rex inter se certabāt. cū q̄/
daz alteri⁹ factōis ab aduersarijs mag/
no tumultu occideretur. Vn⁹ ex his q̄ lōge a/
bezant gladios exortos aspiciens atqz hōies
ocursantes p̄cōtar⁹ est a circūstātib⁹ q̄dnā ibi
ageret^r. Tū vn⁹ nōie petr⁹ de eghis illic inq̄t
mgiatus ciuitatis atqz officia diuidūtur. No/
lo (inq̄t) ille res q̄ taz caso cōstāt atqz euestigio
recessent.

89. De medico.

C Vm cenarēt mecū cōtribuli nōnulli ho/
mines ad facecias p̄mpri multa ridēda
inter cenādū dicebātur. inter q̄ vn⁹ sub/
ridens Cechm⁹ (inq̄t) medic⁹ aretīm⁹ accersitus
ad curādū q̄ndā formosaz adolescentulaz que
psallendo otossezat genu in cōponēdo. cū t̄ ti/
biaz femine t̄ corā p̄ albā ac mollē aliquādiu
tractasset. erecta est mētula maiorē in modum
ita ut sub ligaculo cōmeri nequiret. Tū suspi/
rans cū assurrexissz. Atqz illa q̄d p̄ ea cura sibi
deberi respōdit. quesita causa pares em̄ in ope
inq̄t sum⁹. ego em̄ tibi mēbz cōortū direxi
tu mihi item aliud erexisti.

90. Locatio cuiusdā veneti q̄ equū suum nō cō/
L Oquerib⁹ nōnull^r doctis viris /nouezat
insulitate stulticiaqz mltorū narzauit ā/
thom⁹ luscus vir facetissim⁹ cū olim ab

roma vincenciam pficisceretur addidisse se in
 sua societatez venetū quēdā q̄ prazō ut vide/
 debatur equitassz. qui cū semis diuerzissz ad ho/
 spitium in quo ⁊ alij p̄multi cū equis erāt ma/
 neqz aditer se quisqz pararet sol⁹ venet⁹ sede/
 bat ad fores ociosus atqz occreāt⁹. Admirat⁹
 luseus hōis negligētā ac tarditatē q̄ cū cete/
 ri ferme in equis eent ipse sol⁹ quiscerz. admo/
 nito ut si secū pficisci vellet equū ascenderat
 cāz more p̄cōtabat⁹. Tū ille atqz inq̄t tecū ire
 cupio si equū meūz mīme inter alios recognō/
 sco. igitur expecto quoad reliq̄ equitarint. ut
 q̄ equ⁹ sol⁹ in stablō remāserit sciaz eē meū. Og/
 mnto hōis stupore Anthom⁹ paulū dmozat⁹ ē
 quo ad stult⁹ ac stipes ille vnicū relictū equū
 caperet p̄ suo.

91. Dictum karoli bononiensis.

Mos est loquēdi cū quēpiā p̄ nobis dēne/
 re volum⁹ ut dicam⁹ ego te cēcies in di/
 e oppignoratū relinq̄re apd̄ cauponu/
 laz tabernā. Bazello bononiēsi viro p̄mptoad/
 respondi dū qdā interuergādū hoc etiā in ce/
 tu hōim obiecit extollēs prudētā suā. Bazel/
 luz xōo despiciēs. Tū Bazell⁹ hoc tibi inq̄t fa/
 cilime credo. Ciro em̄ res magni p̄cij ⁊ bone/
 dari pignori p̄nt. At xōo tu ita neq̄ vil⁹ ⁊ ab/
 ircte ddirēms es ut si q̄s te p̄ oēs fori taber/
 nas ⁊ caupenas circūferz nēo te nec p̄ ereo
 qdā nūmo vellz accipe. h⁹ dētō ⁊ circūstātib⁹
 risuz mouit ⁊ dicacitatē hōis dicacitate d̄psit.
 92. De feneratore sene fliq̄tē fen⁹ tiōre d̄ iij

perdendi parta.

H Ortabatur feneratorē iā senēz amicus
ut desisteret a fenore ⁊ anime sue saluti
consules ⁊ corporis q̄eti. pl̄ibusq; suadebat
⁊ bis ut se ab ea molestia sil ⁊ infamia vite v̄e
dicaret. Tū ille ut suades inq̄t hāc artem desi
naz. nā nōia mea ita iā male r̄ndent. ut necesse
sit l̄ inuito hoc exercitiū relinqui. nō cōsciētia
peccati. s̄ timore amittēdi p̄ta se fen⁹ relictu/

93 De meretrice sene medicāte / ruz p̄fessus
C Vm hoc in corona recitaret⁹ silis huic
fuit d̄tribulis me⁹. ait p̄fecule (⁊ nomē
retulit) meretrici q̄ iaz etate cōfecta sti
pem in elemosinā petēs. bñfacite aiebat ei. q̄
p̄ctm reliq̄t ⁊ artē meretriciā. increpata ab ho
mine q̄ medicaret. q̄d vis agā inq̄t iā nēo me ā
plus requirit necessitate ergo nō volūtate aie
ille p̄ctm reliq̄s cū peccādi nlla adit factas

94 De doctore imperito.

C Vm secretarij eēnt aliqñ cum pontifice
martino ⁊ sermo de facecijs incidisset.
retulit ille fuisse doctorem bonomen/
sem qui cuz ab legato quid instātius peteret
fatuus ac demēs ab eo appellat⁹ est. hoc audi
ro quādo inquit me demētē esse cognouisti Ad
hāc legat⁹ cū id t̄pis dixisset nō recte inq̄t al
ter arbitrazis. tūc em̄ fatu⁹ fui cū te ign legū
doctore iuris civil feci. Erat em̄ doctor lega
tus ⁊ p̄az doct⁹ h⁹ dicto ignorātiā legari onē

95 Dictum Episcopi electensis.
A Lter epus scz electensis romani cuiuspi

am dictum retulit. cum cardinali neopolitano
homi stolido atq3 indocto redeūti a pontifice
roman^o ciuis obuiassz. Cardinal^{is} x^o qz mos su
us erat otinuo rīderet. petiuit a socio qnā ob
cāz cardinalē putaret ridere. q̄ cū id se nescire
rīdisset atq3 inquit stulticiā pontificis rīd3 q̄
se adeo immerito cardinalē fecit.

96. Dictum facetū cuiusdā abbatis.

S Vb̄didit ⁊ alius duo facere ab oratori
bus hij duo abbates ordinis sancti Be
nedicti erāt. cōsiliij cōstāciensis dicta. qui
cū ad Petz de luna antea apd̄ his pāos ⁊ gal
los pōtificem nōie cōsiliij uenissent. atq3 is ill
cōspectis coruos duos se adire dixissz. minime
mix videri debere alter rīdit si corui ad eie/
ctuz cadauer accederz exprobās ei q̄ a cōsilio
damnat⁹ p̄ cadauere haberetur.

97. Dictum facetum.

I Dem in altercatōe q̄ sup iure pontifi
catus cū ip̄o habebāt cū petr⁹ dixissz. H
est archa Noe designās apud se ius esse
apostolice sedis. in archa noe (inquit) belue fu
erunt permulte.

98. Mirabilia per librariū dicta.

L Ibrarius me⁹ Ioānes nōie q̄ nup ex ea
q̄ vocāt britaniā redierat retulit mihi
in cena ad octo idus octobris. penulti
mo marimi āno qdā mirac̄la. q̄ se uidisse asseres
bat. hō doctus ⁊ minime mendax. primum est

sanguinem inter ligerim biturigas ⁊ pictoēs
pluisse. exq; ea pluuia sangne pfusos lapides
videri. Hoc qm accidisse sepi⁹ historie p̄dide/
runt min⁹ mirādū videt⁹. qd seqtur neq; credi
dissem nisi asseueratis iusiurādū accissent. In fe
sto petri ⁊ pauli ap̄lōr qd est in mēse Iunij a/
it quosdā mēsores in p̄ria sua. cū p̄ridie (nesci
o quid fem in agro reliquissent) cōtēpto die ne
fenū amitteretur rediisse ad metēduz id qd o/
mīa hora effici potuisset. S; dei iuditio mēso
res diuti⁹ vagatos esse p̄ agz metētes neq; a
liud quicq; die noctuq; agētes absq; cibo ⁊
somno. neq; x̄o plurib⁹ dieb⁹ aut illos agrum
exire aut alios ad illos vt sciscitarētur q̄dam
id sibi vellet accedere potuisse. cū multi circū
starent fatuos illos eē existimātes. vidisse se
illos metētes liberari⁹ asserint. qd x̄o illis po
stea acciderit nescire se dixit.

99. Mirabile iudicium ex cōtemptu sanctorū.
S Ic alter senatorib⁹ meis Bolet⁹ nōie pa
tria rothomagēsis se haud dissimile mi
raculuz vidisse ex cōtēptu sanctorū dei
affirmauit. esse ait iux̄ castellū ciuitatis parro
chiaz quādā dicatā beato Gothardo c⁹ solē/
mis cū adesset dies prochiā oēs ingens de mo
re festū cū p̄cessionē ⁊ pompa agebāt. adoles
tula x̄o alterius prochie cū illos derideret.
nomenq; sancti sperneret ⁊ eorū cerimōias se
in ei⁹ cōtemptū filaturā dixit. ac deinceps co
luz sumphisse ⁊ fusuz h̄ ac subito māib⁹ ⁊ digi
tis magno cū dolore belissent ita vt auelli ne

quirent. Adolescentulā hō muta esset factā. nū-
tu nā voce n̄ poterat) dolore ⁊ significabat. Tā
dē acc'zēte hōim multitudine ductā ad alcae'
scī qz dēseerat. atqz susceptoibi voto ⁊ r̄stitutā
voce ⁊ colū fusūqz e m̄ib⁹ cecidisse. hec m̄ su
a prochia accidisse dixit ita indubie ut mihī
incredulo aliq̄ fidem facere videretur.

100. Eacetissimū d̄ senē q' dā q' asinū portauit sē se
D Icebat' inter secretarios pōtificis eosq'
q' ad vulgi opimioē venirent; miserrima
p̄mi fuitute. cuz neq̄ p̄ possibile eēt. cū
diuersa sentirz placere omnib⁹ diuersis diuer-
sa p̄bātib⁹. Tū qdaz ad eā sententiā fabulā re/
tulit. q' nup in almamā scriptā pictā; vidisset.
Senē ait fuisse q' cū adolescētulo filio p̄cedēte
absqz onere asello. qz venditur⁹ erat ad merca-
tū p̄ficiscebatur. p̄tereūtib⁹ viā qdā in agris
opus facientes senē culpazūt q' asellū m̄bil fe-
rentez neqz p̄r neq; fili⁹ ascendissent s̄ vacuū
onere sinezent cū alter senectute alt' etate te-
nera vehiclo egerz. cū senex adolescētē asino i
posuit. ipe pedib⁹ iter faciens. h' alij d̄spicien-
tes increpant stulticiā semis. q' adolescente qui
validior essz sup asinū posito etate d̄fect⁹ pe-
des asellū seq̄ret'. Immutato d̄silio atqz ado-
lescēte deposito ipe asinū ascēdit. paulū xō p̄
gressus audiuit alios se culpātes puulū filiū
nulla rōne etatis habita tāq̄ suū p' se trabe-
ret ipe asello q' pat' erat m̄fidēs. His v̄bis p:
motus filius asello secuz supimposuit. h' pa/
cto itez sequēs interzogat⁹ inde ab alijs an su

us esset asellus cum amnisset castigatus est ver-
bis quod ei tamquam alie nullam curam haberet. minime
apti ad rem onus cum satis videretur ad ferendum esse de-
buisse. huius homo perturbatur tot variis sententiis. cum
neque vacuo asello neque ab eo neque altero super-
impositis absque caluma pergere possit tamen asel-
lo pedibus iunctis ligavit atque backo suspensum
suo filijque collo superimpositum ad mercatum de-
ferre cepit. omnibus propter novitatem spectaculi
ad risum effusus ac stulticiam ab eo maxime ho-
mines increpantibus. Indignus ille supra ripam flu-
minis consistens ligatum asinum in flumen deiecit.
atque ita amisso asino domum rediit. Ita bonus vir
dum omnibus parere cupit nemini sacrificiens
asellum perdidit.

101. Hominis maxima impericia.

R Ecce abantur aliquando tre coram prioribus flo-
rentinis narzates quedam de homine non sa-
tis reipublice accepto. Cum homo nomen il-
lius sepius referri in litteris necesse fuisset. Ac-
cidit ut nomini illi adderet prefatum (ut dicam pau-
lum) Tunc videretur astutibus litterarum rudis existimans
verbum illud honorificum esse et magnam aliquam laudem
in prefati nominis contineri ac si sapientissimum aut
prudenterissimum scripserat statim vociferare cepit
rem indignam esse. ut homo impudens hostis pa-
trie prefatus appellaretur.

102. Alia hominis impericia.

S Imilis huic cotribulis meus Matheo/
319 nomine homo rusticus risum multis movit.

Nam die festo in cōuiuio sacerdotū cui prepa-
rādo ipse nōn l'iqz alij p'fuerāt. cuz p'cibū grē
sacerdotib' plures em ex longinquo duenerāt
agende eēnt. h' cui negotiū demādatū erat ad
modū senex vba faciēs. Patres mei si quid de
fuit vobis inquit ignoscite. nō fecim' qd' de/
buim' s' p' mō facultatis vostre tractauimus
vos scdm v'az ignorāciā. putauit hō rudis q'
aliqd' v'bu' resonās quezebat. se id p' summa
laude dixisse ac si prudētiā aut sapiētiā dixissz
103. De quodā sene barbato.

V Ir doctissim' atqz hūanissim' oim' Anto-
mus lusc' retulit nobis interloquēduz
p' diuiniū rem ridēdaz. Est cōis loquēdi
mod'. cū h' ventris crepitū edidit. vt circū
stantes ad barbā eius qui nihil cuiq' debet di-
cant. Senex qdam vīcētie barba admodū pro-
lixa vocat' a creditore in iudiciū corā p'side ci-
uitatis is v'gulott' biancard' fuit vir doct' ac
qz seuer'. cū mltis verbis iactabūd' clāitaret
se nulli' vlla in re debitorē eē repetēs sepi' ni-
hil cuiq' debere. facete huic oci' v'gulott' ait
atqz hāc tuā fetidā barbā q' nos malo odore
cōturbat amoue. Tū ille stupid' q'obzē feterz
ado g'uter postulassz. referta est inquit v'gulot-
tus ommb' bōbis quē vnq' ab hōib' edire sūt
cū ad barbā eius qui nullū hnt debituz reijci-
antur. hoc dicto p'facete elu'it hōis iactan-
ciam. ridentib' qui aderent ommb'.
104 Compario quedam karoli bononiensis de
quodam notario.

Cum cenarem in pallatio pontificis non
nulli inter quos et secretarii erant. oratio
sermone de eorum ignorantia quorum doctri-
na omnis ac scientia pendebat ex scriptis formulis
neque earum causas afferunt. sed tamen dicunt sic scriptum su-
piores stilo reliquisse. Karolus bononiensis vir ad-
modum festinus. huiusmodi sunt inquit notario
cuiusdam (et nomen retulit) officii mei ad quem cum
duo accessissent attractus venit domus inter eos offi-
ciendi gratia atque ille summo calamo scribere inci-
piens quesisset eorum nomina. et alter Ioannes Phi-
lippus alter sibi nomen esse dixissent. Respondit ex-
vestigio notarius. id instrumentum ita enim appel-
lant officii inter se non posse. querentibus illi causam nisi
inquit venditor Conradus emptor vero titulus vocet
(hec enim sola nomina in formulis suis didicerat) ro-
gari aut iure consistere hoc attractus nequit. Cum vero
se nomina mutare non posse diceret ille in sententia
perstaret quoniam ita formule sue timeret homines mis-
los fecit cum non auderent nomina immutare. Abie-
runt illi ad alium relicto homine insulso qui se crimine
falsi subre existimavit si scripta in formulis su-
is nomina commutasset. concubitu postulavit

105. **D**e doctore florentino ad reginam destinato qui
Incidit eum sereno interitocadu de Rulticia
ronflon qui oratores mittit ad principes
cumque aliqui nominati essent. ridens ait omni iussu
nisi quod non audisset temeritate florentinime iturus quod
per florentinam ad iohannem reginam quondam neopolitanam
destinatus ita frater is nomen fuit doctus legum licet
admodum indoctus qui cum regie mandata quondam exposuisset

postridieq3 ad eā reueeti iuss⁹. audiſſ; interim
reginam haud aspernari viros p̄sertim for/
ma asp̄cios ad reginaz redijt multisq3 vltro
citroq3 dictis tādē se cū ea secretiora qdā loq̄
velle dixit. Tū regina cuz hōiez in remoti⁹ con
clauē aduocasset existimās aliqd̄ esse occulti⁹
qd̄ cōicanduz cū plurib⁹ non eēt. stult⁹ ille qui
sibi de p̄p̄a forma p̄limū p̄suaserat reginā ocu
bitus postulauit. Tū nihilo immutata vultum
hōis inspiciēs comiter nūq̄t (ait) hoc tibi flozē
tini in mādatis quoq3 dedere Tacētez atq3 e/
rubescētē oratozē vt h⁹ rei mādātū afferret
dicens. abire ab se absq3 indiḡtione iussit.

106. De hōie qui diabolū in imagine m̄lieris cog
V Ir doctissim⁹ Cinci⁹ roma⁹ mihi / nouit.
sepius retulit. rem haud otēnēdaz q̄ vi
cim⁹ su⁹ mimme insulsus hō sibi accidisse
narzabat. ea est hmōi. Surreperat is aliqn̄ ad
lune splēdozē existimās circa diluculū esse cuz
nox esset intēpesta vt p̄fisceret^r ad vīneā suā
(put est mos romāis) vīneas diligēter colere
egressus porta ostienli (exit⁹ em̄ custodib⁹ vt
ea apiretur rogarat) mulierem aspexit se prece
dētē. existimās x̄o aliquā eē q̄ deuotōis grā
sc̄m paulū visicaret. cū exarsiss; in libidine ḡ/
duz p̄perauit vt eā d̄sequeret^r qm̄ sola eēt id
facilius se asseq̄ putabat. cū ad eā appm̄q̄ss; ad
semitā erecta diuertit. h̄ hō celeri⁹ ābulauit
verit⁹ ne mulieres occasionez oblatā amitterz
p̄gressus paululū in diuerticlū mulierē cōp/
hendit tacētē ad terzā strauit d̄gnouitq3 quo

facto illa subito euauit relicto feto re sulsa
reo. hō in terra herbida se eē sentiēs paulū abs
sterzitusurzeat domūqz redijt demōis eam
illuſione in fuiſſe omnes arbitrabantur.

107. Alia fabula p Angelotru dcta.

A Dezat angelott⁹ ep̄s anagnin⁹ cū h⁹ cū
ci⁹ recitasset ⁊ alterā huic ſilem fabel/
lam dixit. Affimis inqt me⁹ (nōie eū ap
pellās) cū noctu vrbe deſerta p̄bularet ob/
uiāz mulierē q̄ extimabat ⁊ q̄de ſpeticoſam for
maz ut videbatur agnouit. Tū illa ad eū ter/
rendū in hōis turpiſſimī formā ſa ⁊ q̄d egifti
inqt. equidem te inſulſe dcepi. Tuz ille (ut lu
bet) intrepid⁹ inqt ⁊ egoe tibi culuz maculauit
108. De aduocato q̄ fic⁹ ⁊ p̄lica ab vno litigāte
acceperat.

† Vmaniffim⁹ ac facetiffim⁹ viz āthcimus
luſc⁹ culpātib⁹ nobis inqtitudinē eoz
qui ad fatigādos hōies ſunt p̄mpti ad
p̄merendū remiſſi. Vinceti⁹ inqt me⁹ q̄ aduoca
t⁹ erat homi p̄diuiti ſ auaro cū multociēs il
li in cauſis affuiſſet neqz q̄cūqz culiſſz p̄mij tādē
difficiliozi in cā q̄ ſibi adeē ad eū defendendū ro
garat. die ad tuēdā cāz p̄ſcripto Eo āt die cli
ens fic⁹ ⁊ p̄lica aduocato miſerat ad tribunal
acceſſit. aduerſarijs mltā q̄ illū dicētib⁹ ſemp
clauſo ore tacuit neqz ſbuz vlluz q̄uis lace/
ſcētib⁹ ill vñq̄ ptulit admirātib⁹ ſingul euz
cliēs (q̄dnā illud ſilentiuz ſibi vellz p̄cōtaret
p̄licainqt ficuſqz q̄ miſiſſi ita os meuz coſe/
larunt ut nequeam ſbū p̄ferre.

109. De medico q̄ in viſitatōe inſirmozum tāq̄
indoct⁹ ipſos interfecit.

71
Medicus indoctus & versutus cū infirmos
adhibito discipulo visitaret. tāgens ut
moris est pulsus si quē guiorē solito sens-
isset culpā in egrotū offerebat asserēs ac ficus
aut pomū aut quid aliud a se prohibitu cōedi-
sse. qd cū sepiissime fateretur egroti. vir diuini vi-
debat q ita errores morbo laborantiū anima
uerteret. hoc admirat⁹ p sepe discipul⁹. rogauit
medicū quonā mō pulsus & tactu an alia qda
altiora disciplina perciperet. Tū ille p ei⁹ in se
obseruatiā hoc arcanū resecretur pollicit⁹ Cū
puerū in cubiculū egroti ait. circūspitio in pri-
mis diligēter siqd reliquiarū aut fruct⁹ cuius-
piā aut alterius rei in pauimento supersit. ve-
luti si castanee aut fic⁹ corticē vel nucis testā
aut pomorū frustra aut aliud quippiam vides-
rim coniectoz infirmus tale quid ex his come-
disse. & sic egrotū incōrmetiā in morbo graui-
oribus incuso ut videar pcul a culpa si dere-
rius se habuerint. Haud multo post discipul⁹
& ipe quoq; cura medēdi suscepta sepius eodez
malo egros culpabat asserēs edendi formulaz
ab se datā excessisse & aliqd edisse put ex reli-
quiarū cōiunctura assequi poterat semel ad ru-
sticanū mopez hōinem accessit. cui cū valitudi-
nem paullimā se euestigio restitutus promiss⁹
si normā suam seruaret data nescio qua potōe
abcessit post die reuersur⁹. Cū rediss⁹ guiori
morbo eg afflictaba' hō stult⁹ ac rudī cāz ne-
sciēs cū huc atq illuc deflexiss⁹ oculos nullasq;
eiusmodi reliqas vidisset estuās animo tādem.

sub lectulo aselli clitellā aspexit. tum clamita
re cepit enestigo. tādēz se p̄cipere cur deteri/
us se haberet eger. magnū excessus esse ab eo
factū quo mirabatur. illū mime mortuū esse. a
sinu qui p̄pe egrū cōedissee asserebat existimās
sellā decocti alim̄ velut os carnis reliquias vi
deri. Insulticia sua dep̄ensus hō ridiculos
multos ad risum excitauit.

I W. De duobus in re pecuniaria litigantibus.

Q apudū est bonomeniū nōmine medicina
eo missus est ptās (ut aiunt hō rudis ac
qz imprudēs) ad quē duo litigātes de re
pecuniaria accessissent ac prior q̄ creditore se di
cebat sibi pecūiam certis ex causis deberi dix
isset. versus in debitore potestas male q̄ te ha
bes (ait) cū non huic debitu reddeas. cū nega
ret alter se quicq̄ debere cū iā illi satisfactum
esset creditore statim increpauit q̄ peteret qd̄
nō deberetur. illo rursus cām suā tuēte ac de
biti rōem afferēte debitore acri⁹ interim incre
pauit qui rem tā manifestā negaret. At is alijs
rationib⁹ in mediū deductis cur solut⁹ esset de
bito. potestas quoqz creditore obiurgauit q̄
peteret rē solutā. Ita cū sepius se ad utriusqz
verba vertisset vir ridicul⁹ utraqz p̄s inq̄t est
victrix ⁊ victa. quo licet abeat. Ita duetum
re indiscussa p̄mi it. hoc recitatu est inter soci
os cum quidaz nobis notus sepius in eadez re
sententiā mutaret.

II. De medico indocto qui vr̄me ḡe iudicauit
mulierem coitu indigere.

Egrotabat apud nos mulier. q̄ noui. Io
anna nōie. Accedēs scitus ⁊ doct⁹ medi
cus ut morbū curaret. vīmā (c⁹ seruā/
de cura adoleſcētē filie in nupte demādata e/
rat ut moris est) postulauit. hec antea oblita.
suā p̄ egre vīmā medico cōstendit. statim mu/
lierem indigere coitu medic⁹ affirmauit. Cum
id viro nūciatū extitiss⁹. curato in cena opipe
re stomacho cū vxore ocubuit. illa cū hoc sibi ex
debilitate molestissimū esset ignara em̄ fili⁹
medici erat clāretq⁹ sepi⁹ ob rei nouitatē qd a
gis mi vir me qdēz occidis. tace vir inq̄t l⁹ op
tima est ex medici sentētia ad te curādū mede
la nā isto qdēz pacto liberaberis ⁊ restituetur
valitudo. neq⁹ em̄ fefellit opio. nā cū quater
eā subagitasset postero die omnis febris abce
ssit ita medici deceptō cāz p̄buit sanitatis.
112. De viro q̄ vxorē egrotā d̄gnouit ⁊ postea
Tem silez in oppido valētie / conualuit.
qdā accidisse d̄triblō suo interiocādū
recitauit. At adoleſcētulā nuptā nota/
rio admodū iuuenē q̄ nō multo postq̄ ad vix
ierat gūi morbo egrotare cepit adeo ut omēs
moriturā existimarēt. nā ⁊ medici sanitatē de/
spezauezāt ⁊ m̄lir adoleſtēla amissa loq̄la clau
sis oculis intercluso spiritu mortua videbat⁹
dolebat vir tam cito eripi vxorē sibi. quā ra
ro cognouerat. ⁊ eam ut equū erat sūme amas
bat Decreuit ergo cū vxore añq̄ ea expiraret
coire. Semoris omnib⁹ (cū nescio qd se actuz
secreto dixiss⁹) vxorē d̄gnouit. Illa eueſti/ e. i

gio tamquam vitam in corpus eius indidisset
cepit spiritum ducere atque oculis subaptis post
paululum loqui et submissa voce vix appellare
quod cum letis rogassit num quid vellet. potum petiuit
quo atque demceps cibo dato dualuit. cum cam
praestiterat mrimoij usus. Exemplo igitur argui/
tur morbis mulierum eam rem plurimum conferre.

113. De homine non lraato qui dignitate quodam archiep/
sibiterat ab archiepiscopo mediolanensi postulauit
Q Verebatur aliquando de condicione typi ne dicam
hominem qui in ecclesia principatum tenet. nam
post habitis doctis ac prudentibus viris
indocti et missi precepti homines extollunt. Tunc antho/
mus luscus non est inquit magis pontificum quam cete/
rorum principum culpa. apud quos fatuos et ridi/
culos homines in deliciis haberi. doctrina vero ex/
cellentes reijci videntur. Erat olim ait apud pri/
scum illum Canem principem veronensem piocun/
dus homo nomine nobilis rudis atque indoctus
sed facetiarum gratia acceptissimus Cam. et ob/
eam rem ab eo (erat enim clericus) pluribus ec/
clesie donatus. Et sic cum oratores viri excel/
lentes ad archiepiscopum mediolanensem antiq/
uorem illum qui ciuitati imperabatur a principe mit/
terentur. se in eorum societate contulit. Exposi/
tis mandatis oratores cum reuersti vellet nobi/
lisque ut erat homo confabulator risus archiepiscopo
nouissimum protulit fecit id quod ad se vellet petere. Ar/
chipresbiteratum quendam magne dignitatis sibi
dari nobilis postulauit. Tunc ridens archiepiscopus ho/
minis stulticiam vide quid petis inquit. maior est

33
hec res quam vices tue possint. homo em res
in scius lraꝝ ⁊ appime indoct⁹. At qui statim
⁊ cōfidenter respondit nobilis more quidē pa
trio id facio. Nam verone nulla litteratis vi
ris sed indoctis ⁊ in scijs beneficia cōferunt
rismus facete hōis dictuz qui qđ verone itul
te fiebat ⁊ alibi fieri debere arbitrabatur.

114. De meretrice cōrente de consozio maleficio

Magistratus est florentie quē officiales
honestatis vocāt. horꝝ p̄cipua cura est
in iure meretricib⁹ dicēdo curādoqꝫ vt
in omni ciuitate absqꝫ molestia esse possint. ac
cessit ad eos semel meretrix quēsta iniuriā dā
numqꝫ a consozio illatuz qui in balneuz accersit
tus ab ea vt partes inferiores raderet. rasori
o ita cūm pteꝫ incidit vt plurib⁹ diebus hōes
admittere nequiuisset ex quo dām infecti illū
accusabat amissi lucri restitutōnem petēs. q̄ri
tur que sit futura sentetia.

115. De religioso cui vidua confitebatur.

Aviduebat religiosus ex his qui viuere in
obsequia dicūtur. viduā formosā flo
rentie peccata sua cōfitemem. cum mu
lier interloquēdum viro haberet. ⁊ faciem su
ā vt secreti⁹ loq̄retur appi⁹ admōerz anelit⁹ at iu
uēntē vix calefecisset cepit tandem q̄ iacebat

caput erigere adeo ut paulo hominem torqueret cū ille molestia carnis oscitās ⁊ se torquēs cuperet mulierē abire. illa xō sibi pñiaz iniungit peterz. penitēciā inq̃t ille indidisti tñ mibi.

116. De viro qui sue uxori mortuū se ostendit.

In monte varchio oppido nobis p̃pinq̃ ostulan⁹ mibi not⁹ cū semel uxore iuvene q̃ pānos lotum ierat absente ex orto domū reuertissz. cupiēs qđ ml̃ier se mortua dictura ⁊ q̃zadmodū se habitura eēt audire se in aula ad terrā mortuo filis resup̃mis p̃stauit. Uxor cuz domū onerata linteis venissz. mūeto mortuo put credebatur marito dubitās he'ebat animo. statim ne viri mortē lamētaret⁹ an p̃zi⁹ (ieiuna em̃ meridiē vsqz p̃māserat) comedere. fame urgente cibū cape' decreuit. ⁊ frusto sucidie supra prunas imposito p̃p̃ere cōedit m̃bil p̃ festinatōe potās cū sitiret mimiū carnes fallitas sūpto vrceolo scalas cepit dñdere ut vinū ex cellario haurizz. Supuēns ex impulsō vicina igm̃s petēdi grā Cū subito scalas ascendissz. statim mulier abiecto vrceolo sribūda veluti tūc repēte vir exalasset animā exclamare cepit ⁊ mortē ei⁹ multis ṽbis plāgere. supuēre ad vlulatū plozatūqz vicina om̃is viri ac mulieres ad mortē tā repentīnā. iacebat em̃ vir atqz ita spiritū orinebat clausis oculis ut oīo expirasse videret⁹. Tādē cū visum ei esset ludorū dedisse. vociferāte muliere ac dicente sepius Mi vir quomō nūc faciā. ille apertis oculis male inquit vxor mea. mli eue stigio

potum vadas. Ex lacrimis ad risu oēs conuersi
sunt. audita p̄sercim fabula ⁊ causa litis.
117. De bononiensi adoleſcētula simplici.

A Doleſcētula bononiēſis nouiter nupta q̄
rebatur apud honeſtiſſimā matronā mi/
bi vicinā se acriter mimiū ac p̄ſepe a vi/
ro vapulare. querēte q̄obzē m̄ona r̄ndit vix
egre ferre. eā duz m̄imomio vteret' immobilez
immodū trunci p̄manere. Cur nō inq̄t illa viro
obſequeris in lecto ⁊ volūtati pazes. Tum illa
neſcio dñā quo mō id fiat ait. nūq̄ em̄ aliquis
me docuit quo mō id agendū eēt. nā ſi id ſcīrez
nō patezer me verberib⁹ a viro cedi. ſimplici/
tate puelle que etiā (q̄ natura p̄cipiūtur femi/
nis) ignoraret. h⁹ vxozi poſtea p̄ iocū recitauit
118. Beſpōſio cōfeſſoris ad bernabouē p̄ncipem
de muliere facta.

B Ernabo p̄nceps mediolanī fuit ad mo/
duz mulierofus. Is cū aliqñ ſol⁹ in orto
ſemotis arbitris cū mulie' q̄ amabat la/
ſciuus iocaretur ſupueit de impuiſo religio/
ſus quidā cōfeſſor ei⁹. cui p̄pter ſapiēciam ⁊ au/
ctozitatē ſp̄ ad p̄ncipē patebāt fores. Erubu/
it ſil' ⁊ indigt⁹ eſt p̄nceps de inſperato cōfe/
ſſoris aduentu. pauloq; cōmotior vt eū in reſ/
ponſo caperet. qd̄ inq̄t ageres ſi tu quocq; in e/
uſmodi muliere in lecto eſſes. At ille quid me/
ideceret (ait) ſcio. quid x̄o factur⁹ eſſem neſcio.
hoc reſponſo iram p̄ncipis flexit. cū ſe quoq;
bōinem eſſe ⁊ labi poſſe fatezetur. — e ii)

119. De seruo obliuioſo ex pondere defatigato.

Robertus ex albicioꝝ familia. vir doctus
et phumanus. habebat famulum quendam insul-
sum. obliuiosum et ingenio tardo. quem
ille magis humanitatis quam utilitatis causa do-
mi nutrebat. Hunc aliquando cum certis mada-
tis misit ad amicum suum Degum nomine. qui ha-
bitabat apud trinitatis pontem. ad quem cum ac-
cessisset. rogatus quidnam a patrono noui. ille
oblitus patrum verborum veluti stupidus ac co-
gitabundus. quid diceret hesitabat. Conspecta
hominis (quem probe nouerat) taciturnitate
statim scio inquit quid velis. et ostenso pergran-
di lapideo mortario cape hoc ait et ad patro-
num tuum (nam id postulat) quamprimum feras.
Hunc robertus mortarium humeris ferentem
a longe cum aspexisset. cogitans quod erat id ad-
puniendam famuli obliuionem factum. cum
appropinquasset malum tibi insulſe ait. qui non
recte verba mea percepisti. redi inquit euesti-
gio nam tam grande nolo. et minuculum por-
ta. Ille sudans et pondere fessus. cum se erasse
fateretur. ad amicum reuersus aliud quoddam
tercio reportauit. hoc pacto insulſitas homi-
nis est mulctata.

120. De homine qui mille florenos vult ex-
pendere ut cognoscat. et responſo meum facta.

Lidam e nostris florentinis adoleſcens

35
haud magni filij amico narrauit pergrandi
orbis cupiditate se mille florenos velle expē-
dere ut quanti nosceretur. Tum alter (cui pro-
be notus erat) satius est inquit duo milia ex-
pendas ut des operā ne cognoscaris.

124. Iocatio Dantis preclarissimi.

Dantes poeta noster cū exul semis eet. ⁊
aliquā in ecclia minorū cubito sup alta-
re posito. cogitabūdus aliquid secreti⁹
scrutaretur animo. accessit ad eum qdaz nescio
quid molesti⁹ petēs. Tū dātes dic mihi inquit
que est maxima oīm belluazum. At ille elefas
respondit. cui Dantes elefas inquit maiora ⁊
bis tuis cogitātez. noli esse molestus.

122. Iocunda responsio vnius mulieris facta ad
quēdaz querentē an vxor sua p duodecim mē-
ses posset parere.

Florentin⁹ ciuis peregere pfect⁹. cū p⁹
annum qua die domū rediit. vxorem
parturientem deprehēdisset. egre hoc
ferebat. suspicans vxoris peccatum. cōsiliij ta-
men causa cum penderz animo. quesuit a vici-
na matrona nobili ⁊ peracuta. an fili⁹ sibi du-
odecim mensium nasci posset. At illa Rulcicia
hominis conspecta virum cōsolata. certe inqt
nam si tua vxor qua die concepit. asinum for-
te vidisset. more asine annum integrum partuz
gestabit. Acquiescens vir matrone verbis. ⁊
dei grās agēs q se suspitōe haud pua. vxorem

magno scādalo liberassz. natū puerū suū dixit.
123 Interrogatio obscena cuiusdā sacerdotis.

E Xtra portā pusinā ē ecclia sancti Marci. in ea cicero sacerdos in die solemni quo plebs omnis conuenerat. cū hūmone de more hiet. postremo inter cetera. fratres inquit magno quidē errore liberari a vobis cupio. Hic quāgesima cū audire cōfessiones orōz vraz. nullā reperi q̄ nō pfiteret se fidez viro inuolatā hūisse. Vos at ferme omēs falsi estis alioz uxores cognouisse. Ne ergo hac in dubitatōe diuti⁹ verser. scize a vobis cupio. q̄ aut ubi nā sint iste mulieres future.

124. Ridenda cuiusdam hominis aduers⁹ oratorem pusinoz.

Quo tpe florentini cū pōtifice Gregorio belluz gerebāt. oratores pusinoz (quia pōtifice destmati erāt florentiā) p subsidio venerūt. Floz vn⁹ doctor cū lōgā orōnez exorsus. primis vbis tāq̄ phemij loco. Date nobis vestro dixissz. alter felici⁹ hō. cui amba ges vboz odio erāt. quid hoc est oleū inquit oleū tu postulas cū milite egeam⁹ an oblit⁹ es nos arma non oleuz postulatuos vēisse. Cū ille verba hec sacre scripture esse rñderet. bella res est inquit alter. nos quidē hostes sum⁹ ecclie. ⁊ tu saczā scripturā in nostrum auxilium proferis. Biserūt oēs hominis festiuitatem qui doctoris superfluam verborum superstitionez cum ad calcem venienduz esset. eiusmodi dictis lusit.

125. De oratorib⁹ pulim^{is} ad pōtificē Vēbanū.

A D orbanū quoq³ quintū pōtificē auimo
nem pulim^{is} oratores nūero tres cū acce
ssissent. pōtifex autē gūi morbo teneres
tuz. tñ hōies ne diuti⁹ suspēsos teneret ad se
vocari iussit. admōit^{us} antea ut paucis loq^u
rentur. Vn⁹ doctoz qui orōnez lōgam in via.
q̄ habitur⁹ esset ad pōtificē mēti cōmendarat
nulla rōne habita morbi. aut q³ in lecto iaceret
multis verbis vsus est. ita ut pōtifex sepe mo
lestiaz audiendi p se ferret. Cū tādēz indoct⁹
ille porasser. quesivit p sua hūamitate ponti
fex. nūquid aliud vellēt. Tum alter ex oratori
bus q̄ & dicētis stulticiā & pōtificis molestiā p
cepisset. patez (inquit) sanctissime. hēm⁹ hoc in
mādatis nostris. ut nīsi nobis euestigio p his
que petim⁹ feceritis satis. soci⁹ h me⁹ anq̄ hu
ic recedam⁹. vobis itez referat hmonē suum
Quo facere dicto cū arsisset pontifex. orato
res euelligio expediri iussit.

126. Insulsum dictum oratorū florentinorū.

N Ostri florentini oratores in galliā missi
cū medio lanū puemissent. bernabouez
pncipem bonozis gratia visitarunt.
roganti ab eo pmo cōgressu qui nā essent.
florentinorū & ciues & legati si vobis placet
q̄ mos est loquēdi) responderūt. Comiter ab
eo accepti. dimissiq³ cū iā vrcellas deuemissent
recensentes que hacten⁹ egissent. vēit in men
tem verborū quib⁹ ad barnabouem vsi erāt Et
cum vnus male ab eis dictū diceret. si vobis

placet. nam etiam displiceret tamen florentini
et ciues et oratores essent. Omnes sententiam su-
am approbarunt id perperam platur. neque ex eo-
rum dignitate asseuerantes. Communi igitur com-
muni ad retractanda ea verba mediolanum reuer-
si principem adierunt. Tum senior qui et doctus/
et videbatur princeps (inquit) cum vercellis
essemus venit in mentem dixisse nos tibi. nos flo-
rentini oratores et ciues esse si tibi placeret. in-
sulle ac inscite dictum. nam placeat an dispi-
ceat sumus florentini et ciues. oratores. Risit
princeps ad cetera seuerus hominum stultitiam cu-
ram sibi placeat asserens. quod hi essent quos credebatur

127. Facere dictum cuiusdam Iohannis petri senensis.

Iohannes petrus ciuis senensis ad facien-
das et iocos promptus semel rome inuitatus
ad potum (mane enim et estas erat) a bar-
tholomeo de bardis. cum plures una conuems-
mus. tum potandi. tum vexandi hominis causa. atque
esset unicuique (ut moris est) ante potum p-
ticula panis oblata. sumptum panem cum alij comederent
solus prem suam seruabat in manu. Rogatus cur
et ipse non ederet. ridens. bartholomee (inquit)
hic tuus panis ultra omnes quos viderim re-
uerus est ac modestus. nam cum sepius hunc ad eam
ad mouerim. nullo tamen pacto potis sum ut
velit unum preire. Rissimus. oes facere dictum
eius qui existimabat cibum non semper in mag-
na presecim sibi preire oportere.

128. De viro q̄ uxori veste magni precij fecerat.

Q Verebatur vir quidam cum uxori veste magni precij fecisset. nunquam se matrimonio usum. quoniam amplius aureo nummo computari posset. Cui uxor hoc quidem inquit tua accidit culpa. cur enim non totiens concubitu uteris ut numulo ex eo constet.

129. Recitatio iocosa de medico.

R Etulit mihi cardinalis buzdegalenis. quendam contibulem suum. cum sero domum redisset. clamare cepisse se crus vehementer dolere. Uxor cum oleo rosaceo crus perunxisset. stappa et lana additis. fascia insuper linea circumuoluit. homo cum dolore premi se diceret. ac gemens medicum postularet. aduenit ille et paulatim leniterque magnus enim dolorem pre se ferebat) detecto cruce. cum palpirans nihil in illo morbo esse diceret. cum rusticus ergo hoc alterum crus porrigens quod doleo est inquit. Sculticia hominis periocunda. qui quod doleret. a medico admoneri voluit.

130. De homine qui in somnis auxum reperiēbat.

A Micus quidam noster auxum a se reperit cum noctu per somnum referebat in ceterum. Tum quidam vide ne tibi accidat alicui quod meo vicino. cui auxum in sterco cecidit. cum somnum narrari posce me. vicinus inquit noster

somniavit ductum se a demone in agn. ad au-
ruz effodiendū. et cū multuz reperuisset nō liez
(inquit) nunc demō auferre. s. si g. locū ut ag-
nosci a te solo queat. cū alter quo signaculo o-
teret^r peterz. Caca h. demō inqt. nā h.º maximo
mō null⁹ h. esse aux. suspicabit^r. et tibi soli res
nota erit. Annuit vir et statim expgefact⁹ sen-
sit se in lctō vtrē admodū laxasse. inter feto-
rez et sterco⁹ cū surrexiss. domū exituz⁹ capiti ca-
puciu⁹ ultimo imposuit. in quo catt⁹ ea nocte
sterc⁹ fecerat. In quo fetore p. mot⁹ inq. natum
caput et cesarē lauit ita aureū sōnū in merda⁹

131. De q.º dā secretario Eriderici impatoris: r. dije.

¶ Etrus de vīneis vir doct⁹ et prudēs Eri-
derici impatoris secretari⁹ fuit. q. cum
hostis eēt alexandri tercij pōtificis. ac
belluz terzis ecclie inferz. Det^r (is italic⁹ es-
rat) ex inuidia aduersus eū a barbaris orta lu-
mine priuauit. deinde pñia duct⁹ (inque emes-
gerat) adsciuit eū in secretis cōsiliū suū. Cū im-
pator agustia rei pecūarie p. meret^r. cōsultuit pe-
tr⁹ vices ecclesie suis met opib⁹ d. terēdas capi-
ēda et cōflāda esse vsuz belli. is (tū pñis erat)
ecclesiaz omnia ornamēta. aurea atq. argen-
tea. inter q. zona illa que cingebat tēplū me-
morabil^r erat. Placuit cōsiliū friderico et spo-
liis ecclesiaz exercitum parauit. Tum Det^r
imperator (inqt) iniuriam abste. iniuste mihi il-
latam ultusum. tu tibi hōim odia cōparasti.

ego tibi deum ex sacrilegio reddidi inimicum
omni tibi deinceps indeteri⁹ cadent. ita po/
stea fuit Victor tādē alexāder supbiam fregit
impatoris. Et dicto monuit res sacras ad pro/
phanū vsuz trāssezi nō oportere. q̄ sec⁹ face/
rent. a deo puniri.

132. De iudeo mortuo assumpto ignoranter
in cibum p florentinū.

¶ Vm duo iudei ex venecijs ubi habita/
bāt se bonomā cōtulissz. accidit vt alter
morbo corrept⁹ interizer Cupiēs super/
stes defuncti cadauer venetias deferri. cū pa/
lā id fieri phibitū eēt. minutatim. ocisū in pa/
uo dolio posuit. admixtis diuersis aromatib⁹
x melle. ita vt mix in modū suavis ex dolio p
dicer odor hoc venetias ituro iudeo alteri cō/
mendauit. q̄ cū macā secū p canale ferzariam
doliuz deferz. accidit (plures em vnā nauicā
cōscenderāt) vt florentin⁹ qdā ppe doliū ofide/
ret. x cū nox supuēissz. mot⁹ odore doliij ac sus/
picat⁹ aliqd ad vsuz edēdi recōditū eē. clāculū
ore doliij relecto. cepit q̄ int⁹ erat degustare
x cū sibi cib⁹ sapidissim⁹ videret. totū fere do/
liū edendo ea nocte paulatim cōsumpsit. existi/
mās rē optimā cōedisse. Eggressuz ferzarie nauē
iude⁹. cū doliū auferret. sensit ex ei⁹ leuitate
vacuū esse. Tū iudei cadauere cū se fraudatum
vociferaz. tādē cognouit florentin⁹ se iudei se/
pulchrum esse.

133. Visio Erancisci philelphi.

Franciscus philelph⁹ zelotipus uxoris
summa cura torqbat^r. ne cū altero h̄ret
semp dies ac noctes ad ei⁹ custodiā in-
tentus. huic dormiēti p somnū (fit em̄ ut que
vigilātes versam⁹ animo in sōm̄is sepi⁹ occur-
rāt) visus est demō qdā uxoris securitatē pol-
liceri. sique admoner³ vell³ facere. & cū p som-
nū ānuisset. idq³ sibi p̄ḡtum fore dicer³. sibi p̄
miu³ pollicit⁹. Cape hūc ille inquit ānulu³ &
diligenter in digito sua. nā dū in eo gestaue-
ris hūc. nūq̄ te vxor inscio cū alio dūbet. pre
gaudio excitat⁹ a somno sensit se digitū habere
in uxoris cunno. Optimū qdem eius ānuli ze-
lotipis. remediū ne uxores ignorantib⁹ viris
possint esse continentēs.

134. De Potatore.

LVidam v̄m̄i potator incidit in febrē ex
qua multo maiore solito sitim cōtraxit
Accersiti medici de remouenda febri &
siti quoq³ maiuscula agitarent. febri³ t̄m̄ (in-
quit egrotus) remouēde officiū & on⁹ sumatis
volo) sitim at mibi curandam relinquite.

135. Facerum Euerhardi scriptoris apostoli-
ci q̄ ad cardīnalē aspectū v̄tris d̄crepitū d̄dit

Cardinalis de comitibus vir crassus &
corpulentus. cu³ aliquā venatus esset. es-
suriens circa meridiem ad prandium de-
scendit. sudās ad mēsam (estas erat) ac poscēs
ut ventus flabello sibi fieret. cu³ ministri ab-

essent diuersis rebus occupati. iussit quendam
 Euerhardū lupi. scriptorē aplicū sibi vētū fa-
 cere at ille (nescio id vestro more) cū rñdissz. vt
 scis ait de tuo mō cardīnal facito. Tum ille li-
 bens me hercules. ⁊ suspeso dextro cruce per-
 grandē ventris crepitū edidit. eo pacto vētu-
 luz facere solituz dicēs. quo excitati oēs (mul-
 ti em iam aderāt) ad risuz sūt maximū opulsi.

136. Eacacia alteri⁹ cardīnal iocundissima.
 E Odem instrumēto cardīnalis tricaricen-
 sis. Alto de comitib⁹ se monēti respon-
 dit nā cū cardīnal esset vite dissolutio/
 ris. Alc⁹ xō illū in venatōne admonez multas
 vbis ad melioris vite mores auditis. Alti ver-
 bis in euz paululū respexit. ⁊ euestigio se in eā
 caput reflectēs ventris crepitū edidit in gen-
 tem. inquies ad barbā tuā. quo solo responso
 abiit oñdens q̄tum faceret suas monitiones.

137. De muliere que cuz caput coopire vellet
 culum detexit.

M Vlier capite ob defectuz cutis abra-
 euocata foris a vicine ob rē necessarias
 immemor pze festinatōe caput tegeze.
 domo egressa est. eā conspicata altera femina
 incepit. q̄ nudo capite atqz inuenusto in pub-
 licum prodisset. cum illa vt caput tegezet ves-
 tes retrorsus a natibus sublatis. cum caput
 coopere vellet culum detexit. Ridere qui
 aderāt cepe mlieris fctm. q̄ vt leuis pudoris

culpam vitaret maiorem contraxit. Hoc eos re/
spicit q̄ puū delictū g̃diozi scele' occulta q̃rūt.
138. Fabula facetissima cuiusdam qui lras vxor/
is mercatori miserat.

Franscisco de ortana equiti neopolitāo
quē Ladisla⁹ rex p̄fecerat ciuitati pusis/
ne. lre ⁊ ab vxore ⁊ ab ianuenſi merca/
toze (cui mutuo creditas pecūias debebat) ſi/
mul reddite fuerūt. Altere ab vxore eū roga/
bant vt domū rediret. cōiugalīs officiij ⁊ fidē/
dante. ac citi redit⁹ admonētes. Altere vt cre/
ditam redderet pecūiaz poſcebāt. Mercatori
vt equū erat ſe q̄ primū ei ſatiſfactur⁹ rēdit p
uulaz nescio q̄ dilatōnē petens Vxorīs vō de/
ſideriuz multis blādicijs ⁊ pollicitatōib⁹ lem/
ebat ſe illuc euēſtigio accēſſur⁹ ſcribēs. ⁊ oīa
factur⁹ p̄ que reſarciret amiſſas diuigiū volup/
tates. vtens (put ad vxorē par erat) vobis pau/
lo laſciuioribus. in quibus ⁊ illd erat adiectū
ſe eaz multimode cognit⁹ ſeu (vt verbis ſu/
is vtar) futur⁹. Is obſinandis epiſtolis ad mer/
catorem vxoris. ad vxorē vō mercatoris litte/
ras inſcripſit. Accepta vxor. epiſtola mirata ē
admodū nihil ſibi reſpōderi ad ea que ſcripſe/
rat. Ianuenſis vero plectis ad ſe lris cū res io/
coſas atq; vxorias cōtinezent. in quib⁹ illud
erat p̄cipuū ſe reuerſur⁹ ⁊ cū ea ſepi⁹ coitur⁹.
atq; alia paulo obſcēmoza exiſtimās ſe verbis
deludi. ad regem p̄fect⁹ eſt. oſtentās litteras
ac cōquerēs ſibi p̄ nūmis debitis coitū p̄mit/
ti. ſeſeq; ſatis futur⁹ fuiſſe eo die clāitans quo

illi pecunias credidisset. Omnibus ad risu cō-
uersis. magis p̄modū eplaxerore d̄gto rise?

139. Eabla dātis q̄sepi⁹ uxorem suā increpabat.

Contribul⁹ meus Dantes nōie. cui⁹ uxor
ferebat⁹ paṛ pudica. cū sepissime admo-
nitus esset a socijs ut phiberz turpitu⁹

dīnez dom⁹. uxore acrius increpabat. Illa mul-
tis lacrimis iuramentisqz honestatē tuebatur.
asserens ea a maliuol⁹ cōfingi q̄ eqz quieti in-
uiderent. psuasus vir h̄mōi uerbis. cū adhuc
amici in increpanda uxore p̄starēt. Ohe ne me
hijs uerbis obtundatis ampli⁹. dicite inquit
ne illa. an uos sua errata meli⁹ nostis. Cuz illi
uxores affirmarent. illa uos oēs mentiri affir-
mat. cui soli magis q̄ uobis oib⁹ p̄sto fidem.

140. Testatio cuiusdam semis facta uxori.

Petrus masmi ciuis n̄r admodū mordax
in loquendo fuit. Is cū senex diem suuz
obiret. cōdito testamento m̄hil p̄ter do-
tem reliquit uxori. hoc illa cū grauissime ferēs
apud uirz se postpositā. neqz libi ab eo quicq̄
relictū querezet⁹. cōtenderzqz multis cū lacri-
mis ut aliqd̄ sue senectuti subsidiū legaret⁹ vo-
cate notariū ac testes uir moribūd⁹ inquit ut
aliquid relinqueretur uxori. quib⁹ subito accersi-
tis. astante uxore ad testes cōuersus Petrus.
hec me obtūdit (ait) ut aliqd̄ sibi relinq̄. ei er-
go ut morē gerā. uos testes aduoco q̄ adestis
me sibi relinquare fetidiorē ⁊ ampliorē uoluā
aliqua alia huiusce ciuitatis muliere. Hoc di-
cto ridentes omnes abire elusa muliere f

ac mesta responsio viri.

147. Narratio quedā zucharij de muliere a pre-
sbitero medelam querente

E Vcharius vir omnium vrbatissim⁹. narra-
re solebat mulierē quandā haud spernē
de forme vicinā suam. que sterilis erat.
quesisse sepi⁹ a sacerdote cōfessore suo. an sci-
ret aliquam medelā ad liberos cōcipiendos.
Illum postremo annuisse ac mandasse. ut die io-
vis eiusmodi rei apta ad se veniret. Cū acce-
ssisset filioꝝ cupida mulier ad camerā sacerdo-
tis. utar ille inquit incantatione. que inducit
multas variasq; illusiones. ita ut que nō fiunt
fieri videantur. itaq; cōstātia ⁊ firmitate ani-
mi opus est. ne res incassū euadat. videbitur
tibi ut te tangā. osculer amplexer ⁊ secretio-
ra etiam faciā. que vir tu⁹ cōsuevit. attamen
nihil eorum erit. s; ita videbitur ex vi ⁊ borū
quibus utēdū est. que adeo est efficac. ut que
non sunt. esse videantur. Consensit mulier ofi-
dens cōpatris verbis ⁊ se has p̄stigiās parui
facturā dixit. Sacerdos multis pactis signis
dictisq; in aurē secretioꝝ verbis. cepit mu-
lierem osculari ⁊ in lectū sternere. Cū illa tre-
mebunda quidnā cōpater ageret querezeretur.
nonne predixi antea inquit. que nulla essent p̄-
veris visum iri. ita mulierē credulam bis ag-
nouit. semp affirmās id nihil esse. hoc pacto
mulier se delulam falsa imagine existimans de-

mum rediit.

142. De heremita qui multas mulieres
in concubitu habuit.

† Eremita quidam badue erat Ansimiri
nomine. tpe Ezācisci ducis patavim sep
timi. Hic cum vir sanctus haberet^r mul
tas mulieres etiā nobiliores p cōfessōes spe
ciem ad cōcubitum pellexit. vulgata tandem
neqz em̄ diu ypocrisis celari potest. scelex^r fa
ma captus a p̄tore. cū multa cōfessus esset.
ad Franciscum deducitur. Is adscito secretari
o ex suis. quedā ioci causa sciscitabatur ab her
emita nōia mulierū quas cognouissz. quas cū
multas etiā ex domesticis familiaribz uxores
protulissz. scribebat nōia secretari^o. ut exinde
causam risus eliceret. cū tādēz nōiandus fmez
fecisse viderencur. peteretqz dux an plures sū
peressent. ille vero coustāter negaret. asperius
homine arguebat ⁊ vim minabatur secretari
us. nisi omnes retulisset. Tum ille suspirās. scri
bas ⁊ tuam quoqz ait. atqz eam addas nume
ro aliarum. quo dicto ⁊ calamus p̄ dolore
e manibus secretarij excidit. ⁊ dux in maximū
est risum conuersus. recte falsum esse dicens.
ut qui tanta voluptate reliquarū maculas au
diebat. ⁊ ip̄e in eorum cetum adderetur.

143. De florentino iuvene qui no
uercam suam subegit.

Lorenzie iuuenis quidā cum nō uerē
subigeret. ac supuēiens pater filij in
stupro uxoris deprehēdit. rē nouita-
te indignitateq; p̄mot⁹ clamādo obui⁹ gare ac-
citer filiū cepit. ille tergiversando p̄t̄m excu-
sabat. cū diuti⁹ elatiozib⁹ uerbis ābo cōce-
rent. clāore excit⁹ supuēit vicin⁹ quidā ad iu-
gia cōponenda. ignar⁹ rei. Cū peter⁹ cōtētōis
causam. ill⁹ ob domesticā turpitudinē silenti-
bus. instabat vicin⁹ uehementi⁹ ut cāz nosceret.
Tādē cū pater in filiū culpā reiceret. tum fi-
li⁹ prior. h̄ p̄r me⁹ admodū indiscet⁹ inq̄t. mi-
lies matrē meā fuit. me etiā tacente. nūc qz
semel uxore suā cognoui ut rudis atq; incōsul-
tus celū clamorib⁹ ueluti insan⁹ replet. Risit il-
le facetus filij responsus. ⁊ patrem quoad po-
tuit solatus discessit.

144. Disceptatio fratrum minorum p̄ imaginē sancti
Francisci fienda.

¶ Patres quidā ordinis minorum decreue-
rant accersito pictore. ut imaginē beati
Francisci pingeret. h̄ in forma picture
dissidebāt. cū alter stigmaticū. alter ad pplm
predicāte. ali⁹ alio mō pingendū censeret. In
ea disceptōe cū vniuersus diem cōsumsissent.
nulla certa sentētia. pictorē dubiū quidnā age-
ret relinquētes dormituz ire. Dictor inspecta
fratrum insulitate. cū se delusum putaret. figu-
ram eam p̄mixit fistola sonātem. alij laqueo su-
spenso dicunt. statimq; abiit. figura inspecta
fratres. cū pictorem (ut male mulctaret⁹) que /

lissent. ille vero pedibus sibi consulisset. exi/
stimātes summā religiōm cōtumeliā illatam
pictorem ad penam quezebant.

145. De sacerdote florentino q̄ ungariā merat.

Est in regno ungarie moris ut p^o missam
celebratā. omnes qui assunt oculis li ppi
entibus accedētes ppius altare a sacer
dote aqua in calicem effusa oculos conspergā
tur. dicit autem interim sacerdos verba quedā
ex sacris litteris bonam valitudinem p^{re}can/
tia. Accessit ad ungariam olim sacerdos qui/
dam florentinus cum Obilippo qui hispanus
cognominabatur. Hic cum astante Sigismun/
do rege missam dixisset. accesserunt plures ad
eum li ppiētes. ut aqua de more oculos con/
spergerentur. At ille existimans id nimio po/
tu & crapula contigisse. assumpto calice ita em̄
fieri viderat. astantes resperlit dicens lingua
itala beete meno che siate mortaghiadi. idēst
moziamini gladio. quod intelligens rex idem
q̄ imperator risum contineri non potuit. Po/
st die vero in conuiuiū ioci causa verba sacer
dotis referens li ppiētes ad iracundiā. cete/
ros omnes ad risum cōmouit.

146. Responso rustici ad patronū sui fundi.

Rusticus quidam nostris roganti patro
no fundi quo maxime tempore plurib⁹
laboribus implicarentur. maio respon/
dit. sciscitanti causam id em̄ mirum f iij

videbatur. cum id temporis quedam ab opere
rustico vacatio eē videat^r. q^o nā inquit ⁊ n^{ra}s
⁊ vestras nos vxores subigere oportet.

147. Ridiculus hominis dictum.
Romanus quidam nobis notus ascendit
maceriem in arundineto sitam. ac similē
ad populum cōcionanti. cepit ad arun-
dines loqui. disserens multa de urbis statu in-
terdicendum ex leui aua. arundinū capita ce-
perunt flecti. homo ridiculus. qui sibi arundi-
nes pro hominibus finxerat tanq̃ pro contio-
ne gratias agezent. non tanta reuerētia (mqt)
domini romani. nam ego ex vobis minim⁹ sum
hoc postea in puerbij locum venit.

148. Derisio hominis porci
cum occidere volentis.
Mos erat in oppido quodam picem. vt q̃
hieme porcum occidisset vicinam ad ce-
nam mutaret. quidam quo pacto eam
impensam vitaret. compatrem consulijt. dic
inquit ille cras. porcum tibi hac nocte furto
ablatum. ⁊ simul nihil tale alio ferente clam
porcum nocte subripuit mane conspiciens sibi
porcum ablatum. ad compatrem pfectus. al-
ta voce quezebatur porcum sibi furto subrep-
tum. Tum alter recte compater mi sapis inquit
ita enim te docui locuturum. Cum ille sepius
⁊ per deos omnes iuraret id verum esse. bene
agis respondebat. ⁊ secundum consilium meū

Cum ille iuramento itezaret. hoc modo te lo/
qui debere antea monui respondebat. ⁊ sanum
consilium dedi tibi. tandem elusus abiit.

149. Dictum Eazmi camis.

Fazmus camis dux armon. opa ghibel/
line factionis ricimū ingressus ex cōpo/
sito guelfon. tū bona diripuit. his con/
sumptis cepit ⁊ ghibellmon. dom⁹ eximare
tanq̃ beluon. bonis refertas. Dum illi apud
ducem querebantur se cum ghibellini essent in/
digne spoliari. Tū Fazm⁹ vez. dicitis filij mei
ghibellini estis omnes sed bona sunt guelfa.
hoc pacto nullo factionis discrimine bōa om/
nium direpta sunt.

150. De adolescente qui ignar⁹ rex.

uxorem prima nocte nō cognouit.

Adolescens bononiensis stupidi ingemij
⁊ insulsi. uxorem duxit adolescentulam
forma egregiam. prima nocte ignarus
rezum ⁊ qui nūq̃ mulierem cognouisset mari/
tium non cōsumauit. mane rogatus a socio
Quomodo res nocturne pcessissent. suspirans
male inquit. nam cum diu quesisset uxoris cō/
cubitum. tandem illam absq̃ foramine cōsue/
to (ut aiebant) ab se repertam. Cogmta illius
stullicia socius. tace inquit obsecro. neq̃ vez/
bum hiscas. cum res sit magni pudoris ac pe/
riculi si palam fiat. Ille cum auxilium ⁊ consi/
liū sit periss. ego laborē p te subibo ait h⁹ fo/
ramē faciēdi si mihi sūptuosā cenē vel p̃bere

sed octo dierum spacium mihi op⁹ est ad hanc
rem(cū admodū sit difficilis) pficiendā. Annu
it aut stult⁹. & secreto illū cū vxore noctu col
locauit. ipe in alio lectu recubāns. Transacto
spatio cū vna esset admodū patēs amici opā.
vt sentes non essent timēdi. accersito viro. mē
tum diuqz se sudasse dixit in obsequiū eius. &
tādem cōfectū foramē. qđ querebat. Docta a/
dolescentūla viro gzatulata est. amici labores
cōmendās. Stult⁹ cum vxorem pforatā inue/
nisset. let⁹ & socio gzas egit. & cenā pfoluit.

151. De vxore pastoris q de sacerdote filiū hūit
Pastoris cuiusdam in riuo frigido oppi/
dulo montaneo vxor cum sacerdote cō
sueuerat coire ex quo puerum cōcepit.
educavitqz in pastoris domo cum puer esset se
ptēnis. sacerdos benigne allocutus pastorem
ait. tandē eū puerū suum filium esse. rogauitqz
vt sua voluntate puer ad se migzaret. minime
hoc fiet pastor inquit. ego puerū pro me vo
lo qui sit domi natus. Male em ageretur me/
cum & cum patzono meo inquit. si omnes ag
nos qui ex ouibus alieno ariete compzessis o
riuntur. traderem arietum patzomīs.

152. De rustico q asinos onustos dduxit frumto
In consilio pusmo. Rusticus cum gra
tiam certam querezet. tāq inbōesta pos
tulāti ciuis vnus otradixit. Postridie
admont⁹ hō. tres asinos frumento onustos.
domum eius (qui cōtradixerat) deduxit. Post
quartum diem sentēcia mutata multis verbis

rustici causam ciuis egit. tum vicinus eius interloquendum ad socios inquit. auditis ne quemadmodum illi asini rugiunt in frumentum susceptum iocatus.

63. Eacetum dictum pauperis ad diuitem frigere.

Dives quidam suffultus vestibus hieme bonam proficiscens. reposito inter montana rustico. qui omnia tantum et ea contrita tunica indutus erat. admiratur in tanta frigoris (mues enim et ventus erant) hominis patientiam rogauit nunquid non frigeret. minime alter cum leco respondisset vultu stupenti responsum dicenti quod ego sub pellibus algeat seminatus non sentis frigus. Si tu inquit ille omnes tuas vestes ferres. sicuti ego meas tu quoque nequaquam frigeres.

64. De montano qui filiam desponsare volebat.

Conspicebat ex oppido pergula montanus desponsare vni ex vicinis iuuenem filiam quam ille conspicatus ut cum minime teneram et adolescentiorem respiceret. Insulsus pater maturior est inquit quam opimeris. tres enim iam filios pepit ex clerico sacerdotis nostri.

65. De presbitero qui adolescentule decimas dare precepit.

Ruggis ea nobilis est in occidente ciuitas in qua adolescentula haud admodum scita fatebatur parochiano peccata sua. Ille cum inter cetera quesisset an debitas decimas traderet sacerdoti. persuasit etiam

coitus decimam esse reddendam. quam iuuen-
cula (ut se ere alieno liberaret) statim p̄soluit.
domū cardius reuersa. Admiranti viro causam
more absq; ullo timore dixit. Vir rē dissimu-
lans. post quadeiduū prochianū ad prandium
vocauit nōnull' adhibitis quo res fieret noti-
or. Cum sederet in mensa. vir narrata prius fa-
bula. ad sacerdotem versus. postq̄ inquit tibi
rex oīm vxoris mee debetur decima. ⁊ hanc
quoq; accipias. ⁊ simul vas stercore. ⁊ vrina
vxoris plenū ori ad motū in mēsa libe' opulit.

156. De medico qui vxorem
futoris infirmā subegit.

S Vtor quispiā florentie. ad vxorē non re-
cte valentem. medicū sibi notum roga-
uit adire. Ille absente viro domū p̄fe-
ctus. vxorem ei⁹ licet reluctātem cōp̄ressit in
lectulo. vir rediens cum medicū abeūtem (qui
se recte mulierem curasse dixit) vxorē lacriman-
tem capite dissoluto inuenit. medici p̄fidia og-
nita rem dissimulauit. ⁊ post dies octo sump-
to p̄ciosiori p̄ano ad vxorē medici p̄fectus
dixit se ab eo missum. quo sibi interior tunica
(ea cocta vocatur) fieri. op⁹ ut m̄z q̄ forma est
egregia. maior ex pte nudaret' quo recti⁹ cor-
poris mensura capi possit. ad vestem recte per-
ficiendam. nudatā remotis arbitris futor com-
p̄imit. parem vicem medico reddens quod ⁊
postea obiecit ei.

157. De florentino qui filiam
vidue desponsauerat.

F Loquentius qui sibi scitus videbatur .
 vidue filiam cum desponsasset . uxoris
 domū (ut fit) sepius accedēs absente ali
 quādo matre . adolescentulā cognouit . Ex vul
 tu filie cognita re mater . iurgare acriter illam
 cepit . que se domūq; debonestasset . Demū te/
 stans matrimonium illud minime ratū esse futu/
 rum . & se acturā em̃e ut id solueretur . Rediēs
 vir qui id obseruabat absente socru . cū mestā
 iuuenem deprehendisset . quesita causa . matris
 sententiam de distrabendo matrimonio intel/
 lexit . quid tu ille . matri obsequi volo respon/
 dit . alter in tua est potestate inquit . cum illa
 modum querezet . antea ait inferiores partes
 egisti . nunc superiores euadas oportet . ut p cō
 trarium actum dissolutio matrimonij fiat . con/
 sensit illa & matrimonium dissoluit . Tandem
 illa virum . ille uxorem alteram duxit . In eius
 nuptijs prior sponsa affuit . & cum ambo pre/
 teritorum memoria inuicem subridere cepisset
 videns hec noua uxor & aliquid suspicans
 mali . noctu rogauit virum . & quid ille sibi vo/
 luisset risus . tergiversantem detundendo com/
 pulit . ut fabulam referret . & simul illius stul/
 ticiam accusaret . Tum uxor contristetur (in/
 quit) illam deus . que tam fuit amens ut id no/
 tum fecisset matri . quid enim opus erat ut ma/
 tri uesti cōcubitū referret stulta . Me qdē nū/
 famulū ampli⁹ centies cognouit . neq; ullū vn/
 q̃ ūbū a me innotuit matri . Tacuit vir . senti/
 ens sibi debitā mercedē impēsā .

158. De feneratorie Vicentino.

Venerator vicentin⁹ religiosum magne
autoritatis vir. cōtinuos sermones de
more ad populū hñtem. hortabatur se
pius. ut acriter inueberet contra usurarios.
detestareturq; q̄ maxime vitium qd̄ precipue in
ea urbe vigeret. adq; istabat ut qñz esset mole
stus religioso. Admirat⁹ unus tam cōtinuo in
stantem p̄ ei⁹ rei castigatōne. cuius questū ip
se faceret quid sibi tam frequēs sollicitudo vel
let. Tū ille ita multi sunt inquit in hoc loco q̄
artem usurariam exercēt. ut cū pauci admodū
ad me accedāt. nihil faciā lucti. Sed si ceteris
fen⁹ dissuasū erit cessabūt ipi ⁊ pueniēt ad me
omnium reliquorū emolumenta. hoc mihi po
stea religiosus. ridēs reculit.

159. Fabula facetissima ianmim cocci.

Inninus coqu⁹ baronti pistoziesis. q̄ ve
netijs coquimariā exercuerat. in cōuiuio
secretariorū reculit fabulā admodū io/
cūdā. Venet⁹ inq̄t insulsus fuit q̄ p̄ iniuriā vx/
orem vapulauit. cū filios habere cupet q̄ ac/
ceptā iniuriā vlciscerēt^r vxor at̄ esset steril^r roga
uit amicū q̄ filiorū pcreandorū opificē se op
timū pfitebatur. ut sibi hoc mun⁹ impēderet
pcreandi. Ille opā studiūq; pollicit⁹ mariti vi
ce fungebatur. Interim cū semel relicto ad ses
rendum agrum vizo. ne quid ei operi impedi/
menti afferret. per urbem vagaretur. obuio
ac maiora mināci mimico o ho quassans caput
tace stulte inq̄t. Nescis bñ qd̄ te q̄ agat^r domi

siquidem id scires. nedum cōtinēres mīas sed
timeres tibi Eit iammibi crede fit qui cito facit
et vīdictam nostram.

De fatuo veneto q̄ equitans calcaria in sinu
Addidit ⁊ alteri⁹ veneri. haud: gestabat.
imparem stulticiā qui cū equū alcēdisz.
rus itur⁹. calcaria in sinu ferebat. equ⁹
pigre tardeqz ambularet. ille calcaneis armos
sepius percutiendo. tu nō moueris en inquit.
si scires quid in sinu habeam mutares passum.

De veneto insano quēfarma copula circū
foraneus derisit.

Narrauit quoqz aliā fabulaz. in q̄ pluri
muz risim⁹. At farmacopla⁹ circūfora
neū venetias. venisse c⁹ in vexillo pict⁹
erat priap⁹ plurib⁹ ligatul distinct⁹. Accessit
quidam venet⁹. quid illa distinctio significarz
querens. ille p iocum ait. membra suū esse il
lius nature ut q̄ mulierem prima tm pte cog
nosceret. mercatores faceret. secūda milites.
tercia duces. quarta pontifices ⁊ priū p qua
libet psonaz petebat. Id credens stult⁹ cōmu
nicata re cum vxore domuz vocauit hōiez. pa
cto pretio ut sibi filiū militem faceret. cuz ad
coitū cū vxore vētū essz. marit⁹ silās se abire
clanculum p⁹ lectū secessit. ⁊ cū illi gignendo
militi inuenti essent. profligit fatuus. ⁊ culum
sessoris vehementer pmens ut quarte quoqz p
tis beneficio vteretur. p sancta dei euangelia
h̄ erit papa inquit. putās se sociū defraudasse.

162. De veneto qui teruissimum perficiscens a ser-
uo in renes lapide percussus est.

Venet⁹ teruissimū pfectur⁹ equo cōducto
vehebatur. hūo pedib⁹ iter faciente in-
tereundū cū equus serui calce percut-
set crur. ille dolore mot⁹. abrepto saxo equū
ulcisci cupiens. casu in renes patrom p̄iecit.
credidit stultus equū id egisse. Cū seruus qui
tardius ex vulnere incedebat increparet a dñō
nequeo citius pficisci inq̄t. ex equi calce quo
me afflixit. Tū ille ne cures inquit. est video
admodū calcitrosus. nā & mihi quoq; mō cal-
cem magnum in renes dedit.

163. De vulpe a rustico in palea abscondita que
fugabatur a canib⁹.

Vlpes olim fugiēs in venatione canes.
diuertit ad rusticum qui in area triticū
terebat rogās ut a canib⁹ tueret^r. & sic
pollicita est nūq̄ se eius pullos gallinaceos le-
suram. Annuic rustic⁹ additōi. & sumptis pale-
is furcula vulpē texit. Adueniūt vn⁹ & item al⁹
ex venatorib⁹ vulpē querens. rogabāt at rusticū
cū nūquid vulpē fugientē vidisset & icer ei⁹
Ille verbis vulpē p̄ certā viā diffugisse nutu
vero & oculis latere sub paleis innuebat. illi
poti⁹ ad verba q̄ nutum respicientes abierūt.
Tū rustic⁹ detecta vulpe. sua inq̄t mō p̄missa.
nā & bis meis euasisti cū dicerē te abisse. At il-
la q̄ sibi timēs p̄ rimā int^r paleas rusticum con-
templabatur diligēter. & ba tua inq̄t bōa fue-
runt. & actus satis mali. Dictū in eos qui vnū

verbis aliud re agunt.

164. De florentino qui equum emerat.

Notus mihi florentino rome empturus
necessario equum pactus est cum venditore
q. xx. aureos p. ciu. carius equo postu-
labat se. xv. datur. in presentia. reliquor. x. o
se debitore eius esse vellet. anuit. venditor po-
stridie cum residuum pereret. solutione recusans
sua cōuenta emptor inquit. Depigim. qdē ut
debitor tu. sim futur. si at tibi satisfecisset se
non futur. amplius debitorem.

165. Facetissimum histriom. Gonnelle.
Gonnella quondā histrio p. facit. pollici-
tus est ob pauculos nūmos se quondā
ferzariensem quid id admodū cupiebat
diuinū esse factur. Accersito ut una seūz u-
lecto cuberet hōie. v. en. facitū ventris in le-
cto emisit. deinde eū interiozem lectū caput
inbducere iussit. quo facto cū ille fetore mot.
caputq. statim exerens crepitū rē. is edidisti
ut videor dixisse. tum Gonnella solue nūmos
nam recte diuimasti inquit.

166. Altera faceta eiusdem de vno qui
diuinare volebat.

Alteri quoq. ut diuinator fieret. optanti
v. m. ca. inquit pillula te diuinū reddā.
assentiēti pillulā ex stercore cōfectam.
in os p. buit. Ille p. fetore vomitās sterco. inq.
lapis qd. dedisti. Tum Gonnella v. en. illū diui-
nasse affirmavit. z. p. ctiū diuinatōis poposcit.

167. De prodigijs nuntiatis Eugenio pape.

34
H Oc anno mense octobri cum itez ponti-
fex esset florentie plurima prodigia nū-
ciata sunt. et ita certis auctorib⁹ vñ fix-
dem abnuere imprudētis videatur. Et como lre
allate ab honestissimis viris asserentib⁹ ea ad
se delata a plurimis q̄ id aspexerāt testabant⁹
a certo loco qui vltra comū est mil. pas. v. vesi-
peri vigesima prima hora visum esse in gentez
canū (qui rubeo colore videbāt⁹) multitudinē
ad quatuor milia. iter alamamam versus face-
re. Hanc veluti primā acie sequebatur bou pe-
cudūq; ingens numer⁹. Post hos equites pe-
ditesq; in turmas cohortesq; diuisit. scutis
plures ado mag⁹ manu vt exercitū representerent.
quorū ptim vix capita. partim sine capite
cōspiciebantur. Vltima acies erat hōis p mag-
mī gigantis more equo altiori infidentis. et ip-
se magnā iumētorū diuersi generis copiā secu-
ducēs. tris ferme horas eorū transiit⁹ fuit lon-
gissimo agmine. vt diuersis in locis apparet
cuius rei plures extāt testes vizi femineq; q̄ e-
tiam propi⁹ cōspiciendi causa accesserūt. Post
solis occasuz veluti ad alia transissent nequāq;
conspēti sunt.

168. Mirandum conspiciendum.
Φ Auci post dieb⁹. et ab orbe rome alla-
ta sunt alia aut dubia fide. cū manifesta
extent vestigia. Ventoꝝ turbine coor-
to die vicesima septēbris. muri castelli deserti
qui borget⁹ appellatur ppe urbē mil. pas. sex et
item ecclesia quedā perfectusta ei loco appinqua

solotenus deiecta sunt. ita contritis lapidib⁹
 ut māib⁹ hōim disturbata viderent⁹ Cauponu
 le que infra muros ezāt peginātium diuerso:
 rum cū in ea plures effugissent tectū oē subla/
 tum. alioq⁹ haud lōge in via trāslatū est absq⁹
 hominū nocumēto. turzis quoq⁹ ecclesie s̄acte
 Rufine lōge ab vrbe mil. pas. x. in hora tranſi
 bermā mare & sus casale appellatū a solo auul
 sa prostrataq⁹ est hoz causam multis miranti/
 bus sciscitātibusq⁹ bubulci duo. q̄ eo in casa:
 li morabantur agriculture causa. ad urbē ob
 rei nouitatē accedentes retulerūt. sepi⁹ ab se
 visum in siluis p̄p̄m̄quis in ābulātem cardinālē
 qui in sepulchro hadziā ex vulnere nup̄ dece:
 ssit p̄iarchā agnōiatū veste desuper linthea ut
 moris est cardinaliū & bireto capite detecto. p̄
 ut deferre consueuerat. mest⁹ lamētantē ac con:
 querentē. eo & o tpe quo vetoꝝ turbo adeo re
 pens fuit interdiu at erat. aspectū ab sese in a
 rea inter v̄etos āplexātē eā turzim. & ab solo a
 se lōgius delatā ad terrā p̄strasse. & plures in/
 sup̄ querc⁹ atq⁹ ilices mire grossitudinis ab ra
 dicibus auulsas. atq⁹ alio eē delatas. q̄b⁹ reb⁹
 cū paz fides haberet⁹. multi cum accessissent
 id pro comperito retulerunt.

N 109. De notario florentino falso
 Otarius quidā florentin⁹ q̄ paz questus
 arte sua faciebat. excogitata aliq̄d lu/
 crandi & sutia adoleſcētē q̄ndā adiit pe
 tēs nūq̄d ei satisfactū eēt de q̄ngētis florentis q̄
 olim p̄ri p̄ quēdā iam defunctū mutui cā debe
 bantur. Insci⁹ ille negabat. id debitū in 8 i

29
nōib⁹ p^{ri}is esse. notari⁹ id īnstrumēto cōstare ab
se facto asserēs. iuuenē ppulic. ut nūmis redēp
to īnstrumēto apd p^{ro}re debitū peterz. citat⁹
fili⁹ ei⁹ q^u debitor dicebat⁹ negauit parentē vn
q^u mutuo quit⁹ ab alio sumphisse. cū mībil de
ea re (ut mos est mercatorib⁹) libris suis cōsta
ret. statimq^{ue} ad notariū p^{er}fect⁹ ut flm hōiem
arguere cepit. q^u qd nūq^{uam} esset actū scriphissz. tū
notari⁹ nescis fili t^{em}p^{or}is illi⁹ acta m^{en}q^{ue}. cū nōdū
nat⁹ esses p^{er} quōdā tuuseam sumimam mutuo
sumpsit. s^{ed} p^{er} paucos restituit menses. ei⁹ rei e
go g^{er}ctum fims feci. quo liberat⁹ est pat^{er}. Il
le pecūia data īnstrumētū redemit. et ea mole
stia p^{ro}ducto fine liberat⁹ est. Ita ab utroq^{ue} nū
mos bella fraude contraxit.

170. De monacho q^u misit p^{er} foramē tabule papū

IN piceno est oppidū elis nōie. īn eo mo
nachus quidā q^u lup⁹ vocabat⁹ amabat
vgmēm adolēscētiorē. cui cū multis v
bis coitū suāisset. cessit illa tādē p^{er}cib⁹ s^{ed} cū
verita essz ne mīmo dolore transfoderetur. pau
lulumq^{ue} hesitaret. mōach⁹ tabulā lignēā p^{er} c^{on}
foramē telū mitteret⁹. īter mediā se positū
dixit. Dehinc tabula abigena q^u p^{re}em⁹ erat q^ui
ta. ac paulū p^{ro}forata ad puellā clāculū adiit.
missoq^{ue} p^{er} foramē p^{er}ia po. q^u adhuc dormiebat.
cū puellā deosculari suauiter cepissz. sublati
vestib⁹ cibū d^{eu}cupitū q^urebat. Virga v^{er}o suauis
tate oris et īferioris p^{ar}tis tactu exp^{er}gefctā ce
pit admodū et p^{re}ter mēsurā foraminis tumescē
ado ut valde cōstricta teneret⁹. Res ita ī ar
cto erat. ut nez īgdi nez egdiabls mag^{is} dolore

posset. Versa in dolore voluptate clamare et
gemere monach⁹ cepit nimio vexat⁹ cruciatu.
Exercita puella cum osculo solari hominem velle et
re optata perfice in doloris leuamen. tormentum
augebat. nam cum ex ea re magna tumetior fieret.
eo arcti⁹ torquibat⁹. Cruciabat⁹ miser petens aqua
frigida. quam absoluto celo. tuorum ille resideret. Vir⁹
qui domesticos timeret. aqua petere non audebat. tam
de hominis clamore doloreque percuta. aqua aduenit
ea perfuso igne. et ea parte quam table inserta erat
paululum tumor abiit. Monach⁹ cum iam strepitum
quendam domi fieri sentiret. abeundi cupidus et ta
bella mibi deduxit. maiori ex parte decoratum. me
dicum cum morbo gravissimum. fabula palam faciem si ceteris
tanto sua vitia ostenderet. plures fieret contemtores.
17. Horribile de pueris qui infantulos concedebat
I Miseram his nostris confabulationibus re nefan
dam horrendamque. nullam antea seculum auditam.
quam ego quoque fabulosam existimabam quomodo
ad litteris cuiusdam regis secretarii certior factus
sum vix esse quod ferebat⁹. sententia periculi lita
rum his ferme verbis explicabat⁹. Hic monstro silez
accessisse apud neapolim. x. mili. passuum in motu /
bus sume quod est castum eo loci situm. puer lombardus
xiii. annorum captus est ad portum productus qui iam duos
infantes trium annorum concederat. Seducebat eos
blanditiis in speluncam quandam. atque ibi suspensos in
frustra periebat⁹ primum crudas a recenti cede car
nes edens. primum igni coctas. Fasset se plures a
lios concedisse idque se agere. quam sapidiores reliqua
carnibus videretur. seque denuo coestum si posset
Cum dubitaret infamia ne hoc faceret. consule ad
cetera respondit. ut feritate non demencia factum ostendat

172. De equite florentino qui fingens se itur
foras. in scia coniuge in cubiculo latuit.

Eques florentinus podagrosus. cui nomen
honoris causa reticeo. habebat uxorem
que indispensatorem domus oculos coniuge/
rat. id viro cum esset perspectum. ac die festo simul
lasset se foras itur. in cubiculo in scia uxore la
tuit. Illa euestigio viro abesse rata dispensato/
rem claculum accessit. Volo inquit post aliqua
primi congressus verba. ut ludum aliquem inter nos
meam. cum ille annueret. similem ait mulier
bellum inter nos esse. et pacem postea faciemus. Al
tero modum querente. luctemur paulum inquit. et
cum me ad terram prostraueris. telum inferens
in meum vulnus tuncque mutuis osculis pacem
constituemus. Placuit illi. cum semper pacem audi
ssim laudari ab omnibus. pax tam suavis futura. Cum
vero recumbentes ad pacem se pararent. tum vir
e latebra egrediens. centum iam ego diebus meis
inquit paces perfeci. hanc ego unam tantum dirimam
propter consuetudinem meam. Ita pace infecti abiit.

173. De quodam volente se videri summe
castitatis in adulterio deprehenso

Quidam ciuis noster qui se castum summeque
religionis videri volebat. semel deprehens
sus a socio in coitu inhonesto. acriter ab illo repro
batus est. quod castitatem predicans in id facinus
laberetur. Tum alter ob hoc inquit. non propter luxuriam
ut forsitan putes. sed ad domadam macerandamque
hanc miseram carnem. et ad purgandum renes
hoc ago. Ita et isti pessimi hypocrite quibus omnia
completa sunt faciunt. qui se eorum ambitio et scele

ra. sub aliquo honesti velamento dtegi volunt.

174. Ad idem

Eremita qui pisis morabat. tpe Detri:
gamba curte. meretricem noctu in suaz
cellulā deduxit. vigehesq3 ea nocte mulierem
cognouit sp cū moueret clunes vt crimen fu:
geret luxurie. vulgarib9 verbis dicens. doma
ti carne catiuella. b° est. doma te miserima ca
ro. qd cū retuliss3 meretrici ille vbe pulsus est
175. De paupe qui nauicula victum quezebat.

Pupulus q nauicula ad flumen. trans/
portandis hōibus victum qzebat. cum
neminem vna die transuexiss3. seroq3 me
stus domum rediret. apparuit lōge quidā cla
mitans vt veheret. Ille lucellum sperans cum
rediiss3. letus hōiem traduxit. cum pecuniā pe
teret ille emixe iurās nullos sibi nūmos adesse
se sapientiam illi p nummis daturū pollicetur
Quid nauta num familia mea inquit esuriens
sapientia p cibo pasci pōt Hoc solo alter ait ti
bi satis possum facere. Ille subiratus petens q
nam hec ess3 sapientia. vt nunq ait quempiam
trāsportes de cetero. nisi prius pecuniā recep
ta. tum vt nunq dicas vxori. cuiq3 maius gem
tale membrū q tibi esse. His auditis mestus
domum redijt. Vxor 7 quid questus fecisset ad
emendum panem cum pcunctat. vir p lucro
sapientiā se reportasse affirmat. remq3 narzans
ordine traditā sapientiā refert Mulier cum ad
gemtale aurem erexiss3. nunqd mi vir inqt. non
ōmes eq mensura estis Vab rñdit. mag 8 iij

est int' nos dñā Nā sacerdos nē dimidio ferme
nos oēs excedit. ⁊ brachiū extendēs m̄surā de
scripsit Illa statim in sacerdote accēsa nunq̄ pe
stitit quoad vir an ve' dixissz q̄primū expirēt.
Ita sapiētia in stulticiā v̄sa docuit reticēda no
176. bis esse q̄ sunt nocitura De quodā insulso me
diolanēsi. q̄ in scriptis porrex p̄ctā sua sac̄doti
M Ediolanensis qdā. siue stultus. siue p̄po
czita. siue obliuiosus cum libellum qn/
dam pergrandem suorū erratorū scripsi
set. p̄fect⁹ est semel ad virum doctissimū inqz
ea re admodū peritum Antomū radensem me
diolanensem ex ordine minorū vt ei p̄ctā sua
dfitezer. libelloqz p̄ecto rogauit vt eū lege
ret. q̄ dtimeret dfessiōm suam. Vir scitus ⁊ pru
dens q̄ eā lectionem plurimi t̄pis esse videret
stulticia hōis cognita. paucis illū verbosum
interrogās. ab omibz te inq̄t q̄ in hoc codice
dtinent' absoluo. Cū alter quā sibi penitentiā
inungeret rogaret. vt p̄ mensem hūc inq̄t tuū
libellum septies in die legas. Cum id a se fieri
posse negarz. p̄stitit dfessor in snia. Ita fatui v̄
bositas faceto rñso otusa est 177. De quodā q̄
visitādo affines vxoris volebat a sociodm̄dari
D Espōsauerat vxorem qdā haud satis fir
ma valitudine ⁊ minime opulent⁹ accer
sit⁹ estate ad cenā ab vxoris p̄ntibus. duxit se
cū amicum qndā rogās vt semp verbis auge
ret ea que ab se dicerent. Laudante socru tum
cā q̄ vestit⁹ erat. se aliā multo pulchriorem ge
ner h̄re dixit. Tū socius p̄ter eā. alteram etiā

inquit duplo p̄ctosiorē illi esse asseueravit. rogan-
te socero ⁊ q̄s possēssōes h̄ret. se p̄diū ex oppi/
dum posside' ait. qđ victū subpeditaret. Nō me
mimisti inquit soci⁹ ⁊ altezius p̄dij qđ illo multo
est elegati⁹. ex q̄o plurimos nūmos q̄bis Deifi
ad singula q̄ ab illo iactabant' soci⁹ duplū ofe-
rebat Cū h̄o pazū qđ ederet. socerq; hortaret'
ad cibū. nō bñ me inquit estate habeo Hic soci⁹
vt solitā iactāciā h̄uaret. pl⁹ multo q̄ dicat est
inquit Nā estate male se h̄z. ⁊ multo pei⁹ h̄peme
Hic h̄bis cū risissent omēs leuissimi h̄ois iactā-
ciā. ad falsam laudē q̄litā. stulticie p̄miū tulit
178 De pasq̄no quodā senensi q̄ imposuit cuidam

Pasquim⁹ senensis vir Ex statu vt creparet.
dicax ac iocosus mutato statu ciuitatis.
cū exul a p̄ria ferrariā se otulissz. accessit ad eū
visendi grā ciuis qđā senens h̄aud magni viz p̄-
cij q̄ ex v̄necijs senas redibat Comitez a Pas-
q̄no suscept⁹ Cū interloq̄ndū suā ille opā si qđ
in ei⁹ grām age' possz sems pollicet'. ⁊ aliqd se
posse ad iactāciā oñdēs subderet. e⁹ sum de cor-
pe p̄ntis stat⁹. tū Pasq̄n⁹ vtīmā cito crepet id
corp⁹ inquit. vt tu tuiq; siles ex eo q̄p̄rimū eg'
diant' Facete iactāciā h̄ois castigauit

179 De doctore q̄ lzāli h̄mōe loq̄bat' in auib⁹ ca-
Doctoz mediolanēs piend⁹ ⁊ indoct⁹ erat
indoct⁹ atz insulsus h̄oiem q̄ ad capiēdas
aves cū noctua p̄ficiscebat' rogauit vt se q̄ id
vide' cupiebat. ad capturā auis secū duceret.
Amuit aucep⁹. ⁊ h̄oiem f̄zōdib⁹ otectū iux no-
ctūā statuit. ea odirōe ne h̄bū faceret. ne aves
terrent' Cū auicule plures ouemissent. stult⁹ ille

euestigio exclamauit auiculas multas adesse.
vt rete straberet. Ille audita voce diffugerunt
incepat? acriter ab aucupe silentium est pol
licitus. aues cū iterū duemissent. euestigio stul
t? verbis latinis aues p multae sunt inqt. existi
mans q ab eo latine dicebant? aues minime in
tellecturas Rursus fugientib? auibus cum au
ceps captura frustaret? . hōiem acerzime qd
locut? ess? obiurgauit Tum alt? . nunqt latine
sciunt inqt aues. existimauit doctor ille nō ad
sonum. s? ad sensum verborū. tanq ab se intel
lectam vocem aues diffugisse

180 De muliere se credente ad laudem trahi
dfitendo latiore vuluam hre

S Vbigebat? ab adultero mulier senensis.
hic cum post coitū in ei? dtumeliā dixi
set. se nunq in alia latiore vuluā repisse . illa
existimans id sibi laudi esse. ex grā tua hoc in
qt dicis nō meo merito. vtinā mihi ea quam p
fers adess? copia. nā multo ppter ea me nobilio
rem ⁊ maiori extimandam reputarem.

181. De adolescentula laborante ex ptu facetū
A Dolescentula paulo simplici? floren
tie laborabat ex ptu magno in dolore
dfituta Cum diuti? summo cruciatu dis
straberet? ⁊ aliqn obstetrix sumpto lumine se
cretiora illius inspiceret. an nondū infans eg
deret? Posticā etiā an ea pdiret infans inspicere
iussit. nā ⁊ secū ea quoq? pte qnq? virū coisse ait

182. De quodā q romanū adole
scentulū admodum laudauit

Romanum adolescentulum admodum formosum. s; honestate peditum. certe dedis tum studiis laudabat ad modum quidam nostris formam moresq; eius multis verbis extollens. et cum plures in eum laudes cogerent tandem existimo inquit Ihesum xpm nostrum cum id esset etatis nequaquam alia atq; ista forma fuisse. ingens laus forme. ut qua nulla exquisitior neq; demosthenes neq; cicero aduenisset.

183. De pluribus q; diuersa bona sibi optabant.

Erant complures florentie colloquētes et sibi diuersa bona optantes ut fit. cum alter se pontificem maximū. alter regem. alter quippiam aliud se velle esse asseueraret. tū puer loquaculus qui aderat. ego inquit pepo esse vellem. Rogatus quā ob causam. quoniam oēs mihi cum olfacerent rēdit. Est enim mos frequens ut melones empturi posteriorē olfacerēt ptem.

184. De mercatore qui laudando uxorem suā asseuerabat eā nūquam ventris crepitū edidisse.

Mercator quidam coram dñō cui subditus erat. uxorem inter cetera comedans. cum dixisset illā nūquam ventris crepitū edidisse. admiratus dñs. idq; negās fieri potuisse. posito inter eos opipere cene pignore. quod antequam tres exissent menses aliquos crepitū ederet uxorem mercatorē postmodum rogauit ut quingentos sibi aureos infra octo dies reddēdos mutuo dcederet. Grauius ille tantā summā ab eo mutuo dcedēdā. Assensit egre tñ et pecuniā dcessit. Cū sollicitus diem cōuentū expectasset. accessit ad dñm credi...

tā pecūiā poscēs. Alter tāq̃ re gūiozi p̃ssus
 gavit mercatorē velut in azcto d̃stitut⁹ ut p
 re admodū gūi. alios q̃ngētos mutuarz. se oēs
 infra mēse pollicet⁹ restitutum. cū bon⁹ vir di
 uiti⁹ inopiā p̃ferēs denegassz. tñ ne ⁊ reliquoz
 solutio deficerz. mltis suspirijs ⁊ alios q̃ngen
 tos attulit. Domū reuers⁹ mest⁹ atqz aio eger
 mltā cogitās. p̃lma dubitās. agebat noctes
 insomnes. Vigilās sepi⁹ audiuit vxorē dormiē
 tē edere ṽeris crepit⁹. D⁹ mēsem dñs merca
 torē ad se vocauit sciscitās an vnq̃ postea vx
 orē crepitātē audissz. tū ille errozē suū d̃fess⁹
 tociēs inq̃t ut nedū cena s̃ m̃imōiū d̃sumēdū
 fuissz. d̃cō pecūie redditez cena soluta Mul
 ta itaqz subit⁹ fugiūt dormiētes. Sapiētissima
 185. Oisi⁹ maziili⁹ ex ordine rñho q̃ detractorē
 augustimēsiū fuit nup̃ florētie vir excellēti in
 gemo ⁊ doctzima. Hic senex educauerat institu
 eratqz in studijs hūanitatis. paup̃e adolescētē
 nōie ioānē qz nouim⁹ ottribulē ñm adō ut p̃p̃o
 stea vir doctissim⁹ euaderz. Florētini⁹ qdā dōz
 scipul⁹ (plures em̃ discēdi grā ad senē d̃fluē
 bāt) inuidia mot⁹ cepit occulte detzabe⁹ ap̃d
 m̃grim adolescētē. asserēs eū veluti inq̃tū male
 de eo ⁊ sētize ⁊ loq̃. Id cū sepi⁹ egissz. tūc senex
 q̃ erat p̃udētissim⁹. q̃to inq̃t tpe ioānē nosti.
 Cū detractor laud āpli⁹ ānū rñdissz. miroz ait
 adō sapiētē te existiaz. ⁊ me stultū velle ṽpu
 tes meli⁹ āno q̃ me decēmo q̃ mecū vixit na
 turā ⁊ mores ioānis nosce. Sapiētissima rñho
 ⁊ detractātē neq̃tie coarguēs ⁊ adolescētis
 fidē d̃m̃dās. Hic si plures vterēt⁹ m̃moz essz inui
 185. diez detractōi loc⁹ Eaceta cuiusdā rñho m̃

I De rogat⁹ ab amico tis epis accōmodata
qđnā sibi vellēt duo veluti apices in epōz
mitris constituti. rñdit significari āteriori nouū. po
steriori ver⁹ testamta. q̄ ipi tenere mēoria de/
berent. Procedēs vltēz⁹ p̄cōtator cū q̄sisset.
qđ etiā significarēt due veluti corrigie. q̄ a mi/
tra p⁹ renes pēdent. neut⁹ illoz inq̄t epōs sci
re. Faceta rñtio ⁊ multis epis accōmodata.

186 Facetū dētū cuiusdā in Eranciscū filelfū.

C Vm in pallatio aplico in cetu secretari
oz. cui ⁊ mlti viri doctissimi (vt solz) as
derant. hmo de impura inq̄nataqz vita
scelestissimi hōis Erancisci filelfi oz⁹ eēt. mul
tiqz mlti in eū scelera diecissent. q̄siuit q̄spiā
an filelfus gene⁹ nobil esset. tū vn⁹ d̄tribulis
ei⁹ optim⁹ vir ⁊ admod⁹ facet⁹. vultu ad gūi/
tatē d̄posito. app̄ime inq̄t maxia is fulgz no/
bilitate. nā p̄ su⁹ ip̄ mae vestes sericas indue/
bat. denotās sacerdotis filiū. Vestm̄ta em q̄b⁹
p̄l biteri i sacris vtūt⁹ vt plimū sericea existūt

187. Vm alc⁹ n̄ in iocūd⁹ vir. n̄ mix ē inq̄t si ne/
pos iouis gesta pntū imitat⁹ ⁊ alteram

C europā rapuit. ⁊ alter⁹ gaimedē. denotās
eū ⁊ x̄giez grecā Ioānis chrisolozē filiā ad se
stupratā i italiā aduexisse. ⁊ q̄ndā adolescētem
putaumū ab eo p̄pt⁹ formā in gretia aduectū

188 De lenone facto ex notario.

E Bat notari⁹ gallic⁹ aumiōe in romana tūri
a admod⁹ scit⁹. q̄ cū publici scorti aōze cap
tus artem notarij descisset. questu meretricio
vitam agebat. Is cum calendas ianuarij. quod
est annū principium nouam vestem induisset

in manica litteris argenteis ascripsit verbis
gallicis. de bono in melius visum est sibi lenonis
exercitium priorum esse honore preferendum.

189. Eacetum cuiusdam petrilli ut libera-
ret hospitale a sordibus

Cardinalis barensis neapolitanus genere
tenebat hospitale vercellis in gallia ci-
teriori ex quo parum percipiebat emolumen-
ti. propter impensas que in pauperes ibi fiebant.
Misit ergo de suis quendam Petrillum nomine ad
colligendum pecunias. At ille cum hospitale re-
fertum variis languidus ac morbosus. qui bona
loci illius assumebant conspexisset. vestimentis
medici indutus hospitale ingressus est visisque di-
uersi generis ulceribus. cum omnes convocasset.
nulla inquit medela utilis ad sanandum ulcera
vestra adhiberi potest. ex pinguedine hominis un-
guentum fiat. Itaque inter vos hodie sortem iaceam
qui pro salute ceterorum unum in aqua ponam ac co-
qui debeat. singuli his verbis terziti aufuger-
unt. ne mortis sortis in eum caderet. Eo modo hospi-
pitale impensa sordidum hominem liberauit.

190. Eacetia cuiusdam qui suba-
gitabat omnes de domo.

Florentinus quidam habebat domi iuvenem
qui filios litteras doceret. Is diutina do-
suerudine primo ancillam. tum nutricem. de-
inde pronam. postremo etiam discipulos cognouit.
hoc cum rescisceret prior. erat enim homo profectus voca-
to in secretum cubiculum iuvene. Postquam inquit omnes
meos subegisti quod tibi vertat bene. ne quis ex-
cipiat. hoc sorte et me quoque subagites volo

191. De sono.

Erat olim tempore Bonifacij nomi hmo
inter quosdam qs ex omibus iocundior
ac suauior esset sonus. alijs alium prefe-
rentibus litus imolensis secretarij cardinalis
florentini eius q ve' florentin' fuit. campanu/
lam ceteris sonis iocundiozem esurienti videri
dixit. mos est em cardinalibus vt familiā ad
prandium atqz ad cenam sono cāpanule vocēt
q cum tardiusculis sit qnqz. q ferat multozū
appetit'. audit' fert summā esurienti volupta-
tem Itaqz omes illum recte sensisse iudicarunt
et hij p'sertim q id sepi' fuerant exp'ti.

192. De filio principis muto iussu pa-
tris ppter linguam maledicam

Pincipi olim hispano erat filius adul-
tus lingue maledice ac contumeliose. qua
ex re multozū odia contraxerat. ob eam causam
p'r filio vt perpetuo silezet cū indixisset. paruit
ille. Accidit interea vt solenn' diuiniō regis p-
sente regina ambo interessent. adolescens ad
cetera industrius. cum ministraret vt mut' p'r
regina (ea impudica erat) ve' mutum surdūqz
existimās. et sibi idduce' rogauit p'rem vt secū
esse filiū pateret'. Id cum impetrasset. adhibuit
eum secretiorib' rebus. ita vt impudicitie sepe
testis esset Simili iterum diuiniō p'r post biennū
affuit Rex interim viderat sepi' adolescentem
quem omnes mutum putabant. Hic cum h j

regine ministraret percipit patrem rex. casu ne an
natura filius mutus euasisset. neutrum ille re:
spondit. sed iussu suo ob lingue maledicentiam
Rogauit rex ut licentiam pmitteret loquendi. Cum
diutius pater resistisset. dicens aliquid scanda/
li secuturum. tandem regis precepto loqui filium
si uellet iussit. Ille in primis ad regem conuersus
habes uxorem inquit eam qua nunquam aliqua p:
stituta meretrix impudencior aut impbior fuit
Confusus rex prohibuit amplius loqui. Mos est
quorundam ut l3 raro. tñ semp loquantur male

193. Cuiusdam tutoris factum.

Acconus de ardingellis ciuis florentie
nus relictus tutor cuidam pupillo. cum
bona illius diutius administrasset omniaque gule causa
assumpsisset. tandem cum posceretur ratio gestorum. in
fusus a magistratu producere libros introitus ut ai
unt et exitus. os et nates ostendit. dicens nullos
sibi nisi illos. alterum introitus alterum exitus
libros esse.

194. De fratre qui cognouit omnem malitia faceta

Frater quidam mendicantium iniecerat
oculos in omnem adolescentem pulch/
ram. maximeque torquebat amore illius. Cum pu
deret aliquid inhoneſtum ab ea petere. exco/
gitauit uersucia mulierem decipere. Pluribus die
bus fasciatum derulit indicem digitum. simul
lans se maximo dolore torqueri. tandem diuti

55
ns cōquezente illo. rogauit omater. num que
remedia expertus esset. multa ille respondit. s3
nihil p̄fuisse. vno autem medicam̄to qđ qđam
medicus suasis3. se vti non posse. ⁊ id tale esse
vt ezubesceret p̄ferre. Mortante mulie'ne pude
ret loqui que ad medelam tanti morbi specta
rent. Ille velut admodum timidus. aut digitū
abscondēdū esse ait a' in natura mulieris esse ali
qđiu tenendum. quoad ex calore vlcus mace
raret. s3 non audere se p̄pter honestatem id ab
aliqua petere. Commatez pietate mota suam
operam pollicet. ille ex verecundia loco tene
broso opus esse dixit. nō em̄ se in luce ausurum
tali obsequio vti. Consensit mulier nil mali ve
rita Ille vt in obscurum ventum est. recūben
te muliere. primo digitum. deinde priapum in
vuluam inseruit. quo facto vlcus apertum esse
dixit. ⁊ sanem emisisse. ita index liberatus est.

195. Facetissimum Angelotti dictū
e cardīnali greco barbato.

A Angelottus romanus cardīnalis in mul
tis p̄facetus. cum cardīnalis grec⁹ ad
curiam p̄lixa de more barba veniss3. miranti
bus aliqđiu multis illum barbā nō depones
re p̄ter consuetudinem ceterozum. bene se hoc
habet inquit. nam inter tot capras percomi
mode residet vnus hircus.

196 De quodam equestre corpulento

E Questrem quendam admodum corpulentum urbem perusium ingressum. cum p multi (natura enim ad faciem sunt pmp: ti) anteriori contra morem eque parte iocando ferre dicerent. Ille faceto rursus. atque ita est opus inquit in urbe furibus ac latronibus referta

196 Facetum cuiusdam iudicis in aduocatum allegavit clementiam et nouellam. Rursus quedam testamentaria tractabat venetijs apud iudices. in certa curia seculari. Aderant aduocati prout quilibet sui clientis ius defendens. aliter et sacerdos testem sue defensionis attulit clementinam et nouellam. certam sententiam earum referens. Tum ex iudicibus gratia deus quidam. cui ea nomina ignota erant parumque cum salomone comertij contraxerat. truci vultu in aduocatum versus. quid diabole tu (inquit) non erubescis coram talibus viris feminas impudicas et meretriculas nominare. earum verba per sententijs a nobis comparari putas. Existima uir ille stolidus clementie et nouelle non legum. sed feminarum nomina esse. quas ille concubinis haberet domi.

197. Remedium ad frigus euitandum
L Verenti aliquando mihi quomodo nocte frigus in lecto vitaret. eo quidam astas ait. quo socius meus. dum vacare studiis utebatur. Nam cum semper solitus esset post cenam ventrem purgare. quandoque eo visu absumebat

asserens retentum sterzus calefacere noctu co-
pus Remedium frigoris desuetum.

198. De Prædicatore quodam
Predicator ad populum in festo sancti
Castofozi multis verbis extollebat san-
ctum. qd xpm suis humeris portass. sepius in-
terrogas. et qs tantā habuiss. in terzis p̄rogas-
tiuā. ut saluatorem ferret Et cum molestius in
hac interrogatōe pseueraret qs vnq̄ simil fu-
isset gr̄a. Ex astantibus facit qdam. freq̄nti in-
terrogatōe pertesus. alinus inqt qui et filium et
matrem portauit

199. De adolescentula segregata a viro.
Adolens quidam veronensis. p̄stant
forma adoleulam uxorem duxit. Is tū-
plus equo indulgeret m̄imomo pallo-
rem vultus macies ac debilitas corporis secuta
est Mater filio sollicita ac deteriozem morbum
verita. filium eius longe ab uxore ablegabat
Illa viri merens desiderio. coeuntes passeres
conspicata. abite inquit ne si vos socrus aspici-
at. et vos alio in diuersa distrabat loca

200. De duorum contentōe p̄ eodem insigni armorū

Inueniens onerarie nauis patronus qui
in gallia conductus a rege aduersus an-
glicos nauigauit. gestabat scutum in quo bo-
vis caput depictum erat. Cōspicatus h. iij

hunc gallicus nobilis. cum illud armorum in
signe sibi vendicaret. orta altercatōe. gallicus
ianuensem ad certamen puocauit. ianuensis
accepta puocatōe in cāpum ad certamen nul
lo apparatu descendit. alter multis impensis
ornatissimis in campum constitutum venit Tum
ianuensis qd est inquit ppter qd certaturi ho
die inuicem sumus Ille assero (inquit) tua in sig
na mea meorumqz priusqz tuorum fuisse. Cum
ianuensis q nam sua esse diceret. caput bouis
ait Hoc ianuensis. nō est opus certamine aliq
mqt. nam hō quod porto nō bouis. s; vacce est
caput. Faceto dicto mams gallici iactācia est
elusa

201. Facetum medici qui sorte medelas dabat
M Os est in urbe roma ut infirmi vrima mit
tatur ad medicum. cum vno aut duobus
argenteis nummis ut consulat sanitati. quidā me
dicus quem ipse noui varia nocte remedia mor
bis scribebat in cedula (qz receptas vocāt)
eas omnes ad sacculum ponebat. mane cū uris
ne ad eum referēt. postulato remedio. ille ma
num ponebat ad sacculum. casu que in manus
inciderat sumptus dicens int' capiendum per
tenti vulgaribus verbis prega dio telamādi bo
na. idest roga deum ut sortiaris bona. Misera
eorū additio quibus nō rō s; fortuna opitulabat.

202. Exhortatio ad hōiem tristem
ob pecuniā debitam.

D Eambulabat perusinus quidā p vicum
cogitabundus ac mestus. quem cum obui

us interrogass; quid eum torqueret . atq; ille
respondiss; . se pecuniā debe' quā nequiret exol
uere . vach inqt stulte . relinque has cogitatio
nes creditori

203 De pena imposita grecis &
ianuensibus homicidis .

Q Vidā ianuentes habitantes pere (ea est
ianuensium ciuitas apud constantinopolim)
cum negociādi causa constantinopolim diuer
tissent . orta int' eos ac grecos discordia ptim
ex eis interfecti . ptim vulnerari sunt Cum pe
teret' ab impatore iustitiā de homicidis fieri .
ille pmppte se id facturum pollicitus . barbā
grecis in penam sceleris radi iussit . q̄ multa
apud eos ignominiosa habet' ppter ianuensium
qui erat pere se delusum purās . sanguineis ia
nuensium pmisit vt ipemet suas iniurias vlcis
ceret' Sumpto itaq; tpe constantinopolim ingre
ssus nōnullos grecos occiderit ac vulnerarit Inges
sela statim ad p̄torem pere ab impatore de
fert' penā maleficij postulante . Ille se pūctus
rum maleficos libere asserens die ad penam p̄
stituta . captos homicidas reliquosq; in publi
cum p̄duci iussit . tanq̄ illos capite multatu
rus Cōuenerāt ad famā rei . tum greci p multi
tum populus vniuersus pere expectātes penā
sacerdotesq; aderāt pati cum crucib' veluti e
laturi cadauera mortuorum Tum p̄tor silencio
p p̄conem facto om̄ibus maleficij reis culum

radi fecit. afferens ianuenſes barbam nō in fa/
cie ſz circa nates ferre Ita raſura ⁊ faciei ⁊ cu/
li equata maleficiꝝ pena eſt

204 Facetum q̄ romanos qui edunt virtutes.

R Alendas maiꝝ romani varia leguminum
genera q̄ virtutes appellant ſimul co/
qunt. mane eduntqꝫ. Eꝛanciscus lauegno me/
diolanenſ. ꝑ iocum cum iſ mos recitaret intꝝ
ſocios. nequaꝫ mix eſt inqꝫ romanos a ſupioꝝ
ribus degeneraſſe cum ſingulis annis eozum
virtutes edendo abſumant.

205 De quodā qui vouit candelam v̄ginis Marie

C Um eſſem in anglia audiui facetum di/
ctum cuiuſdā m̄gri onerarie nauis. qui
erat hibernicus lactabatꝝ magnis in ma
ri fluctibus nauis. ⁊ tempeſtate quaſſabatur.
adeo vt ſalutem om̄es deſperarent Magiſter ſi
ſalua nauis euaderet tempeſtatem. cui dā eccle
ſie dei genitricis v̄ginis Marie. q̄ añ ob ſimilia
miracula inſignis erat. vouit cādelā cereā inſtar
mali nauis Tū ſociꝝ cum votum culparet vt dif
ficilimū factu. cum in tota anglia tm̄ cere non
affirmaret. vt talis cādelā poſſit ꝛfici. ob tace
m̄gri. ⁊ ꝑtūlibꝫ m̄ri dei polliciar. dū mō piculū
euadamꝝ ſine. nam ſi ſaluabimꝝ. cādelā parui nu
muli ꝛcenta erit

206 Facetū item de alio q̄ fecit votū ſ. Ciriaco

I Neandem ſententiā anconitanus q̄dam
mezcator in ſ. Ciriacū (quē ciuitas barba
ꝑmiſſa depictum patzonum colit) iocatus eſt.

58
Factata magnis aliquādo fluctibus naui. mor-
tem vezitus. domum Ciriaco infra certum tps
se daturū vouit. Eo elapso id antitissi ecclesie
p confessionem fassus est. Sacerdos (utile em id
sibi futurum erat (ad exoluendum votū hor/
tat. ille se tāto onere exoluturum pollicitus
cum sepius & non absq; rep̄hensiōe pmissi m-
miū dilati admoneret seu molestia sacerdotis
tā fzeq̄nter monentis. seu impietate motus se
mel interpellātis obe ne me amplius hac de re
obtundas ait. nam maiorem q̄ qua Ciriac⁹ est
iam barbam decepi

207 Mulier vidua que cupiebat habere
virum pfecta etate.

Mulier vidua cum diceret vicine. se licet
iam de vita huius seculi nō curaret. cus-
pere tñ virum quietum pfecta etate societatis
potius & omnis vice subsidij. q̄ alterius rei
causa. cum potius de salute anime quā corpis
lasciua esset cogitandum Illa inuenturam se ei-
usmodi virum pollicita postdie ad viduā re-
dit & se comperisse virum testat. in quo omes
quas cupezet virtutes inessent. & illum in pri-
mis quid ipsa optare videret mancum virilib⁹
esse Tū vidua istuc inquit ego virum nullo pa-
cto volo Nam si patialis (cita em hōim appel-
lauit genitorem) desit. quis mediator. pacifi-
ce em cum viro viuendum est. si qñ ut fit alter-
catio grauior. aut discordia inuicem oziretur
constitueret inter nos pacem .

208. De quodam fr̃e abbatissam impregnante
A Bbatissam certi monasterij de vrbe quā
nouī. cum amaret fr̃atez ordinis mīnorū
pecijt sepius ocubitus eius. id. denegā
ti mulieri. eo q̃ vereret ne d̃cipet. ⁊ exinde pe
nā metuenti. pollicitus est f̃z q̃dā breue (vt
appellāt) se illi daturum q̃d si ad collum filo
sericeo suspensum ferret. p̃hiberet p̃lem ⁊ eo
mō securo coire cum quocūqz vellz. possz Cze/
didit illa q̃d optabat. fr̃ mulierem sepi⁹ comp̃s
sit. post tres menses mulier gūida cōpta est.
Id resciscens f̃z aufugit. abbatissa se delusam
conspiciens. breue illud dissoluit. apuitqz vt
videret q̃d intus essz scriptum. ṽba hec erant
vulgaria Alca imbasalca non facias te suppōi
⁊ non implebis tascā. optima ad p̃hibendam
fecūditatem incātario. 209. Cuiusdam pueri
miranda responsio in angelottū cardīnalem

A Ngelotto cardīnali romano hōi morda
ci ⁊ ad iurgandum p̃mpto verborum sa
tis prudentie parum erat Ad eū (cum pontifex
Eugen⁹ essz florentie) accessit visitandi gr̃a pu
er decennis admodum scitus. vsus paucis ver
bis oratione satis luculenta Admirat⁹ Anger
lottus pueri grauitatem suauitatemqz dicen
di. ac nonnulla p̃cunctatus. ad que puer scite
r̃ndit. versus astantes simili ingemio. ⁊ ita do
cti a pueritia inq̃t. crescentibus annis decref
cunt intellectu. ⁊ stultiores p̃fecta etate eua
dunt Tum puer exemplo doctissimus ego pro
fecto sapientissimusqz p̃ceteris vos in teneris

annis esse debuisti. Obstupuit subito faceteq;
rñso cardinalis. stulticie ab illo reprehensus.
quem ferme infantem videbat.

210. De discipulo cerdomis qui
subagitabat uxorem magistri.

A Recij discipulus cerdomis sepius domū
redibat. simulans se ibi cōmodius calce
os suere. Osta ex fręqnti recessu suspirōe. cer/
do domū cum insperato redissz. discipulū suba
gitātem uxorem dephendit. in quem duersus
cerdo. p istiusmodi futura inqt nedū pecunias
dem tibi. s habeto grās malas.

211. Facetia cuiusdam adolescentule
que emittebat petum.

N Vpta adolescentula ad parentes pfici/
scens. cū p siluam iter cum viro faceret
dspectis nōnullis ouibz q̄s azietes subigebāt
quesiuit cur potius cum illis q̄ cum alijs coi/
rent. Vir iocando que petum facit ouis inquit
statim op̄imit ab aziete Decijt illa nunquit
viris id moris essz. Cum vir annuissz. illa statim
petum edidit. Vir ioco suo dephensus uxorem
cognouit. Cum deinde paulum vie pcessissent
iterū m̄z pepedit vir denuo m̄momo vsus est
cum iam ad finem nemoris puemssz. femina ta
li ludo gaudens tertio petū emisit. Tū vir coe/
undo & ambulādo fessus. nō si cor cacares ait
te amplius subagitarem.

Quid sit acceptius deo dice' aut facere.

Acet9 qdā nor9 meus petiuit a religioso
vtrum essz deo accepti9. dice' aut facere
ille facere cum dixissz. ergo alter plus meret9

qui facit pater noster. quam qui dicit ait.

212 De egiptio hortato ad fidem.

Hortatus est xpian⁹ quēdam infidē egip-
tium. quo eū sibi diutina vite consuetudo
fuerat. cum is in italiam veniss³. ut semel in/
teress³ in ecclesia dum missa solennis celebrare-
tur Assentit³ ille & missę interfuit cum xpianis
Rogatus deinde in cetū. qđ sibi de cerimonijs
& solennitate officij videret³. rñdit omnia recte
& ex ordine pter unum sibi videri facta. nullā
em caritatem in ea missa esse seruata. cum vn⁹
solus reliq³ esurientib⁹ comediss³ ac bibiss³ nul-
la portione cibi ac pot⁹ reliquis impensa.

213 De Episcopo hispano qui come-
dit perdices p piscibus.

Episcopus hispanus iter faciens die ve-
neris ad hospitium diuertit. missoq³ ser-
uo qđ pisces emeret. non repiri eos venales. s³
duas pdices p³no retulit. Ille eas emi & sil-
coq ac immensam ferri iussit. admirat⁹ seru⁹ qui
eas emptas p die dñico crederet. q̄siuit ab epi-
scopo num eas ess³ esurus. cum tali die carnes
essent phibite Tum p piscibus inq̄t vtar. mul-
ti id magis admiranti responsum. an nescis ait
me sacerdotem esse. qđ est maius inq̄t. ex pane
corpus xpi face³ an ex pdicib⁹ pisces. factioq³
crucis signo. cum eas in pisces verti impasset
p piscibus vsus est.

60
214 De fatuo dormiente cum archiepiscopo
coloniensi qui dixit eum quadrupedem

Archiepiscopus coloniensis defunctus habebat in delicijs fatuum. qui secum in lecto cubabat. Cum aliquando mortalis eodem in lecto iaceret. sensit fatuus qui inferiori parte iacebat plures solito esse in lecto pedes. Tacto uno pede quesivit cuiusnam is pes esset. suum esse respondit archiepiscopus. cum alterum deinde. terciū. quartum tetigisset. omnes archiepiscopus respondit suos esse. Tum ille festinus surgens ad fenestram protulit magna voce exclamans. accurrite omnes ad videndum novum et insuetum monstrum nunc enim archiepiscopus quadrupes factus est. ita patrum turpitudinem detexit. Infamior est certe fatuo qui fatuis delectatur.

215 Facetum Martini pontificis in oratore molestum

Petebat a pontifice Martino quanto orator ducis mediolanensem nescio quid instantius. quod ille concedere volebat. Cum orator importunus instaret. sequebatur petendo pontificem usque ad cubiculum fores. Tum ille ut se ea molestia eximeret. posita ad genas manu hoc dentes summe doleo inquit. relictoque oratore cubiculum ingressus est.

216 De quodam qui dānabat vitam cardinali Angelati i

D Annabat quidam multis gelotti.
verbis vitam & mores Angelotti cardi
nalis defuncti. fuit em rapax & violen/
tus. ut cui nulla esset conscientia. Tu ex astantib⁹
vn⁹ opinor inquit diabolū iam vorasse & cacasse
eum sepius ob scelera sua. Alit⁹ vir facetissim⁹
adeo mala cazo eius fuit inquit. ut null⁹ demō
q̄tumuis bono stomacho. illa p̄ nausea comē
dere auderet.

Z17. De fatuo qui militem florentinū iridebat
E Rat olim florentie eq̄stris ordinis vir
nobis notus. statura admodum paru⁹.
& barba utebat⁹ paulū plixa, q̄dā fatu⁹
eum iridere cepit. & in staturam ac barbā io/
cari. quotiens in ipm in via incidisset. adeo imp
tune aliquñ. ut molestus esset. Hoc eq̄tis senti
ens vxor. fatuum ad se vocatum optimo cibo
fecit. vellemq; dedit. rogās ne amplius illu/
deret viro. pmisit ille. & cum offenderet aliquñ
hōiem tacitus p̄teribat. Hoc admirati astantes
ad loq̄ndum iritabant. simul q̄rentes cur ml
ut antea loq̄ret⁹. Tum ille digito ad os posito
obturavit inquit os meum ut amplius nequeā
loq̄. Optimus ergo ad ociliandam beniuolenti
am opifex est cibus.

Z18. Excusatio sterilitatis filie ad patrem
D Omni cuiusdā vxor reiecta ac repudia/
ta est a viro post annos aliquot ob steri
litate. Cum in domū paternam redisset
obiurgauit eā secreto pater. q̄ nō & cum alijs
creandis liberis opa dedisset. Tum illa mi pateat

61
inquit. nulla huius rei residet in me culpa. omnes enim domesticos etiam stabularios sum expta an possem decipere. et nullius usus profuit mihi. Doluit filie fortunam pater procul existentis a sterilitatis culpa.

219. Ioannis andree adulterium deprehenditur

Ioannem andream doctorem bononiensem cuius fama admodum vulgata est. subagitantem ancillam domesticam uxorem deprehendit. re insueta stupefacta mulier. in virum conversa. ubi nunc ait Ioannes est sapientia vestra. Ille nihil amplius locutus in vulva istius respondit. loco admodum sapientie accomodato

220. De fratre minorum qui fecit nasum puero

Romanus vir facetissimus in cetu mihi confabulanti. retulit historiam risu plenam que acciderat vicine sue. frater inquit orationis minorum nomine Laurentius oculos diecerat in adolescentulam formosam nuptam vicino (et nomen retulit) meo. quarens ulterius progredi. petiit a viro ut prime prole compater esset. presentiens frater quod omnia vestigia adolescentis observabat illam esse pregnantem. viro proinde accessit ad mulierem et tanquam futurorum divinator dixit et guidam illam esse. et parituram quod plurimum mestitie afferret. mulier de femina suspiciens dictum. etiam si femella fuerit inquit. erit gratissima. Aliud quod gravius mesto vultu frater asseverans. scrupulum quod esset noscendi iniecit mulieri. quo instantius futura rogabat mulier. ille constans se dicturum negabat. Tandem sua

mala noscendi cupida mulier. clam viro accersito. fratre multis precibus impetrauit. ut sibi qđ id monstri esset referret. Ille silentio opus esse dictantis. tandem ait illā masculum parituram. & absq; naso. qđ est turpissima omium in facie hominis nota. Exterrita adolescentula. & nunqđ remediū adhiberi possit petens. annuit ille. sed certa die opus esse ut cum ea cōcumberet & se suppleturū viri defectum & puero additurum nasum. quāuis durum id femine videret. tñ ne infans informis nasceret. p̄stituta die se subdidit fr̄i. & cum ille nōdum nasum p̄fectum esse diceret. sepius cum muliere concubuit. Illa p̄ vecundia cum staret immobilis. fē moueri eā iubebat ut ex d̄fricatōe magis nasus cohereret. Tandem casu masculus ortus est. & naso admodū aptento. id admirāte muliere fr̄i mīmā naso p̄ficiendo operā impensam dixit. hoc ipsamet viro retulit existimans rem infandam filiū absq; naso deformatū nasci. qđ & maritus laudauit. opa compatriis nō est aspernatus.

221. De mendacissimo florentino
Erat florentie qđam adeo mendacius assuetus ut nunqđ verū ex ore suo p̄diceret vnquo cum sepius d̄sueuerat. multisq; fallacijs usus erat cum ei semel mendax obuia fieret. tanqđ locutus mentiris inq̄t ille. quō mentior ait qđ m̄bil dixit. tum alter ego si qđ loqueris aio.
222. zelotipus quidam se castrauit ut uxoris

probitatem cognosceret.

Quidam in ciuitate eugubij admodū zelotipus iohānes nōie nesciebat quo maxime modo animaduerneret. si vxor cum altero cōsueuisset excoꝛditata calliditate zelotipus diū seipm castrauit. eo cōsilio ut si vxor postmodū oꝛcepissz in adulterio fuisse diuice² t².

223. Sacerdos offerentibus qđ dicēs audiuerit. **C**um qđā sacerdos castri flozētmī in offerotio qđ die solemni ex cōsuetudine recipiebat a populo. illud de more diceret offerentib⁹ centū p vno accipietis et vitā eternam possidebitis. Vnus senex nobil^r q nūmum dabat. auditis his verbis. satis ducere inquit si tm capitale ut vulgo dicit^r reddet^r mihi.

224. Sacerdos p̄dicauit et in numero erzaui centum p mille dicens.

In eadem sententia quidā cū exponeret pō pulo suo euāgeliū. referēs saluatoꝛē nostrū quinqz pamb⁹ quinqz milia hōim saturasse. erzoze dixit p quinqz milib⁹ qngētos Tum clericus suus cum submurmurās dixissz eum in nūero erzasse. cum quinqz milia euāgelium referret. Tace inquit stulte. nā vix nūex quem dixi credent.

225. Sapiens dictum cardīnalis
Auionensis ad regem francie.

Visum est mihi in has cōfabulatiōes no
bras oꝛferre falsum dictū cardīnal^r i iij

auioneulis. viri prudentissimi quē cum pontifi-
ces auimoue morarentur cū equi plures strati
faleratiq; vacui sessorib; p magnificētia p-
rent. rogauit eū rex francie indigbund; nūqđ
apostoli ea pompa vli. essent. Tum cardinal ne-
quaquā respondit. s; aplos eo quoq; fuisse tē-
pore inqt quo ⁊ reges ⁊ alijs morib; viuerēt
cum pastores essent ⁊ armentorū custodes.

226. Terribile factū in latezanensi ecclesia.

Non ofabulandi s; a scelerib; deterrendi
gratia res monstro similis referet. Qui-
dam religiosus ex ordine augustini
romanus duz verba haberet ad populū hac q̄
dragelima me astante hortarenturq; ad cōfe-
ssionem peccatorū hoc miraculū sibi accidisse
sex āns antea dixit. Cū noctu in basilica lata-
rensi cū alijs suerexiss; post mediā noctē ad ma-
tutinas horas deo canendas ait vocem e
sepulchro quo antea. xviij. dieb; qđā roman;
ciuis cōdit; fuerat pdisse sepi; opellātē vt ad
se aderēt. Illos ad primā vocem territos. tum
paulū ofirmato animo quo vox traherat ac-
cessisse ac subinde mortuū dixisse ne timerēt. s;
irent calicēq; afferēt ⁊ lapidē submouerent
quo facto suerexisse mortuū ac hostiā sacratā
quā an mortē sumplerat in calicē spuisse. tū dix-
isse se dānatū maximis cruciari pems. eo q; ma-
trem filiāq; cognouerat. que scelexa nūq; fui-
set ofessus. his dictis cadauer recubuisse.

227. Predicator multum clamans
quomodo confundebatur.

C Um religiosus ad populū p̄dicās sepi⁹
 ut stultorū mos est) magna voce clami
 taret. quedā ex astātib⁹ feminis ad ex
 clamantis veluti rugitū plozabat. hac re sepi
 us animaduersa religiosus existimās mulierez
 verbis suis ex zelo dei ⁊ cōscientia motā flere
 ad se vocatā rogauit q̄ causa esset gemit⁹ ⁊ nū
 xqis suis mētis spiritu agitata lacrimas illas
 pias ut putabat effunderet. illa xō vocibus
 ⁊ clamorib⁹ ei⁹ impulsā se acriter animo cōmo
 ueri ⁊ dole⁹ r̄ndit se em viduā esse cui olim a
 zellus a marito esset relict⁹ ex quo p̄tē sui vi
 ctus traheret. cū sepi⁹ ⁊ religiosus ille cōsueue
 rat rugire die noctuqz solitum tūc defunctū se
 miserā sine subsidio reliquisse itaqz cū p̄dicatē
 illū audiret magnis vocib⁹ resonātē similē il
 lum voce asino suo videri cuius recordatione
 cōmota ad flendū etiā in vita impelleret. Stul
 tus ille latzator poti⁹ q̄ predicator sua stultici
 tia confusus abiit.

228. De adolescentula per
 senem maritum delusa.

F Lozentinus iam senex vxorez duxit ado
 lescntulam que a marzom̄s edocta ut
 primo insultu noctis obsisteret viro ne
 qz primo p̄elio arcem traderet. rennuit con
 gressum. Vir ad nauigandum plenis ad id im
 pensa opera velis paratus vbi illam remitentē
 cognouit. quesiuit cur sibi obsequeretur. Cum
 xgo dolorē capitis cāssset vir demissa xga in
 aliud lat⁹ resolut⁹ vsqz ad diluclm d̄p̄emiuit.

puella sentiens se non amplius peti dolensq;
cōsiliū datū ⁊ se postularis nō cōsensisse Excita
tio viro dixit se nō ampli⁹ dole' caput. tū ille
⁊ ego nūc doleo caudā rñdit vxore v̄gine vt
erat relicta. Sanum igitur cōsiliū est accipe
rem pficiam cū datur.

229. De reliquijs brachaz cuiusdā mīnoris.

Res digna risu ⁊ vt cōfabulatōib⁹ īse
ratur nup accidit ameli e. nupta mulier
⁊ mota vt existimo bñ agendi cōscien/
tia cōfitebatur peccata sua religioso ex ordi
ne mīnorū. h̄ interloquēdū exarsit ī concu/
piscenciam carnis. ⁊ tādē multis verbis mu
liere ī volūtatem suā traducta querebatur fa
cultas ⁊ loc⁹ rei oficiende. Placuit vt mulier
se egrā fīgens hunc fratrem p̄ ofessore ad se
vocaret consuesse eū solos eiusmodi hōies re/
līnqui vt remotis arbitris q̄ ad animā spectāt
libera sit loquendi facultas. illa ficta egritu/
dine corporis lectū īgreditur dolorem pgrā
dem simulat. confessorē accersit. qui vt ad eaz
venit cum ceteri abissent solus solaz sepius ag
nouit. cum diutius morarentur interuentu ali
ozum frater veluti nondū pfecta confessione
abiit postridie reuersurus. redit mulieris sup
lecticam brachis positus p̄iori modo pecca/
ta examinat. Vir nō mībil suspicans de tam lō/
ga confessionis mora cubiculum īgreditur.
ille subito interuentu p̄cussus brachas oblit⁹

abijt. maritus brachis visis exclamat ad ulte
rum nō fratrem esse. totaqz dom⁹ ad bracharū
aspectum facin⁹ indignum dclamat Euestigio
primarum duent⁹ fr̄m vir clamitans duent⁹ in
dignum factū querit⁹ mortem malefico mimat⁹
Alter qui senex erat irā cōpimit asserens illū
in pprie familie suūqz dedecus exclamare faci
turmitate ⁊ reticentia esse opus ut dtegeretur
cimen Ille ita rem palā esse reptis brachis ait
ut nequeat celari Senex ad id remedium pfite
tur asserturum se em illas sancti Efrancisci bra
chas esse q̄s fr̄ ad liberandum mulierem porta
rit. accessurumqz eo pfitet⁹ cum pcessiōe ⁊ pō
pa brachasqz publice exinde reportaturū. pro
bato consilio primarius ille fratres illos duocat
ac cum cruce vestibusqz sacris domum illius
accedit. brachasqz deuote capiens ⁊ tanq̄ re
liquias religiosas sup peplum sericium suspen
sis mambus ferens. tum viro tum mri tum re
liq̄s obuijs exosculādas porrexit ⁊ magna cū
cerimonia ⁊ cātibus ad duentum deductas in
sacrario cum ceteris reliquijs locauit Detecto
postmodum dolo oratores eius vrbis questū
eam iniuriā venerunt .

230. De breui q̄ pestem ad collum suspendendo

Nuper cum iuissem tibur cupidus viden
di liberos quos eo pestis causa ex vrbe
miserā audiui rem dignā risu ⁊ dfabulatōibus
nr̄is. Daucis antea diebus fr̄ qdam ex his cir:

40
culatozibus in vicinis castellis ad rusticos p/
dicans pollicebat^r (erat em pestis suspicio) se
daturum eis certū vt aiunt breue qđ ad collū
q gestarent nunq peſte possent perire Stulta
plebecula hac spe cōmota p̄cio quo poterant
breuia redimentes ad collū filo virgineo sus-
pendebāt. edixerat at fr ne quis breue añ diem
quintūdecimū reseraret id si fecissent virtutē
amissurum Multis attractis nūmis fr recessit.
Breuia postmodū lecta sunt vt est cupiditas
hōim noua cognoscendi in eis vulgarib⁹ ver-
bis scriptum erat Donna se fili ⁊ cadeti loſu/
ſo qñ te fietti tiem loculo chiuſo. hec sunt la-
time. Mulier si filas ⁊ cadit tibi fusus qñ fle-
ctis tene culum clauſum. hoc om̄ium medico-
rum p̄cepta exupat medelas.

231. Angelotti cardinal^{is} os poti⁹ claudēdū apiebat^r
A Ngelottus roman⁹ admodū loq^r ⁊ ma-
ledic⁹ nemini parcens erat Cum culpa
tpis ne dicā stultitia hōim cardinalis
factus ess³ aliqđiu vt moris est in secreto di-
stozio cardinalium tacuit. vulgo em clauſum
os tene^r nouos cardinales aiūt donec pontifi-
cis pmissu loquant^r Cardinalis s. Marcelli cer-
to die cum ab eo petissem ⁊ qđ nam in disto-
rio egissent. os inqt aperuim⁹ Angelotto Tum
ego sati⁹ inq^r dultiusq³ fuiſſ³ illi os seza valis-
da occlusisse

232. Equū exquisitū p̄stauit Redolfus se petenti
A Redolfo camerinensi cuius supra me/

65
minimus quidam nobilis ex piceno dono petuit equū cui tot additiones ad pulchritudinem virtutemque adiecit ut nullo pacto talis equus inter sua armenta repire possit. tū Redolfus quo illius volūcati satisficeret equā et stallonem ut vulgo aiūt ex suis elegit atque ad illum destinavit inq̄ns se ei instrumēta mitte' quibus equū suapte mō dīficeret. cū null⁹ eiusmodi put postulassit int' suos repiret'. hec verba monens ne adeo exq̄sita petamus ut aut difficilia sint aut negent' honeste.

233. Cōtentio mulierū extorsit dictū risu pdignū

Quedā in urbe (quā nouimus) mulier corporis questu vicā ducens habebat filiam grandiozem natū admodū pulchrā quā veneri dedicaueat Oeta inter ipam aliquā et vicinā suā eiusdem p̄fessionis otentōe ad iurgia et verborum otumelias puenit Cū vicina quorundā maiorum auxilio dīfisa m̄ri et filie accit' mīmaret'. tūc illa tacto filie desup femore. hō mibi saluet et custodia deus inq̄t. q̄ tuta omnia tua verba et mīnas otemno. optime quidem respondit. nam egregio patrocino et quo multi delectabantur fidebat

234. Sacerdos laicum delusit se cape volentem

Sacerdos quā meridie cum uxore rustici iacebat in lecto sub quo latebat rusticus ut sacerdotem deprehenderet Cum sacerdos labore forsan nimio in quādā leuem vestigme incidissit nesciens virū sublecto absconditum o totū terrarū orbem mibi videor dīspice' inq̄t

20
Tum rusticus qui pridie asinum perdidisset inu-
riarum oblitus. hoc respice quod ait an sicubi asi-
num meum forsitan vides

235 Eulom in anglia accidit res miranda cum uxore

Cum essem in anglia fullom res ridenda
et haud reiicienda a nostris fabulatioibus
contigit is cum uxorem haberet multosque parte-
rea in familia iuvenes atque ancillas iniecit ani-
mum in unam earum que pulchrior atque venu-
stior videbatur. cum eam coitus requisivisset sepe
illa rem detulit ad matronam eius consilio assenti-
tur patrone. preterita die atque hora in locum se-
cretum ac sub obscuram matronam latuit per ancilla-
accessit vir mulieremque cognovit nesciens ux-
orem esse. pacto ope exiens a conclavi quod egis-
set narrauit uni ex iunioribus eumque hortatur est
ut etiam ipse ancillam putare crederet subagitaret.
accessit ille quem mulier per viro excepit nihil
locuta. cum post eum et item alter a viro missus
esset mulier existimans maritum esse tertium con-
gressum passa est. et ipsa virum et illi ancillam esse
opimanti. digressa occulte postmodum a loco
mulier noctu maritum redarguebat quod in se esset
remissus et in ancillam adeo libidinosus. ut una
die ter se per ancilla cognovisset. dissimulavit vir
errorem suum et uxoris cuius ipse causa fuisset
peccatum.

236. Confessio tusca et postea brusca.

L Vidam qui sororis pudicitie non peper-
 ceat. Romam accessit criminis confitendi
 causa confessorum quarens. quod tusce esset. offen-
 so homine accessit primum petens an tusce loqui no-
 scet. Annuente illo inter cetera dicta dixit. se
 cum esset in cubiculo solus cum sorore tensa balista sa-
 gitasse illam. Tum confessor homo sceleris inquit. nunquid soro-
 rem occidisti. Minime respondit ille. sed tu non intel-
 ligis sermonem tuscum. noui satis alter ait. cum sim-
 ibi gemis. nempe dixisti tensa te balista sagita-
 sse sororem. non ait ille ita intelligo sed dico me
 tendisse balistam et imposuisse sagittam et in soro-
 rem misisse. Num tu vulnerasti eam inquit. aut faciem
 vel aliquid membrorum lesisti. hoc respondit ille nescis sa-
 ne loqui tusce. Atqui alter verba que dicis noui sed
 caue ne tu loqui tusce ignores. Non dico inquit me
 sororem vulnerasse. sed sagittam tensa balista emis-
 sisse. Confessor qui dissimularis se ignorare quod diceren-
 tur. ille vero iteraret confessor non intelligere tus-
 scam linguam. repetens baliste et sagitte casum
 nisi alijs verbis utaris ait quid sentias igno-
 ro. Tum alter cum diu pudore tergiversasset. ta-
 dem vulgaribus verbis dixit apte sororem suam se con-
 pressisse. hoc alter nunc tu loquaris tusce apud tuscum
 inquit et te plane intelligo et imposita erroris
 penia recessit. Mali animi est pudorem verbis oste-
 dere cum ope impudicus fueris ac sceleratus.

237 De pzelio pican et graculan.
H Oc anno millesimo quadringentesimo quinqua-
 gesimo primo mense aprilis res nostro li-
 milis accidit. in omnibus gallie et h i

eius que nunc dicitur britania pice & gracule
aues. aciebus instructis in aere immenso longo
re p omnesum diem acriter pugnarunt. victo-
ria penes graculas stetit ex eis ad duo ex pi-
cis ad quatuor milia in terra mortue sunt rep-
te. Quid id prodigiū ferat temp⁹ ostendet.

238 Facetum dictum Erancis/
ci de Ianuensium filijs.

Franciscus quazatensi mercator floren-
tini morabatur ianue cū uxore & familia filij
sui macilenti erāt & graciles corpe ianuensiu
filij habitiores sunt & robustiores. petiuit qui-
dam ex eis ab francisco cur filij ei⁹ ita tennes
essent & natura imbecilles. ianuensiu ho nō ita
Tum ille causa est inquit in promptu. ego em so-
lus filios meos creo. vobis ho ad filios pcre-
andos multoꝝ subsidia opiculatur. Ianuenses
qui ppe sumpta uxore paulo post navigāt ux-
ores desolatas viris alioꝝ p̄sidio (vt aiūt) annis
pluribus relinquentes.

239 De facto cuiusdā florentini iusto s̄ bruto.
Etulit in cetu hominū mihi familiaris
florentinu quendā quem nosset uxoreꝝ
formosam habuisse quam multi proci se-
querētur. ex eis quidā serenatas (vt aiūt) cum
sepi⁹ noctu accensis cereis (vt moris est) in vi-
a ppe domū facerent viꝝ admodū facetū sel-
tubaꝝ cantu excitatū cū surrexiss⁹ de lecto ad
fenestrā cū uxore accessisse dspectaq³ tumultu
antiū & lasciuietū turba mag⁹ voce astātes ro-
gasse vt ad se paulū inspiceret. Cū oculos oēs

67
ad eam vocem sustulissent illū erecto ⁊ extra
fenestrā porrecto. cōserat copiosus priapo. ma
anem laborē ⁊ inutile sumere illos ait. cū vide
rent se hīc vñ etiā vberius q̄ ipi possent vxori
satisfacere Itaqz cōsulare vt huic eorū molestie
pcerent non p future quo pfacete dicto ab su
perflua cura destiterunt.

240. Faceta petitio semis laborem
copule non petentis.

A Diecit ⁊ alt' filiz fabellā florentīni quo
qz vicini sui q̄ cū esset etate matura vx
orem duxerat iunenē. hanc amare cepit.
Richard⁹ de albertis adolescens nobil ac pul
cher q̄ filit' somno ⁊ cantu p̄strepētib⁹ in via
plurimis noctu hominē a somno sepi⁹ excita
bat. at is demū ad Benedictū adolescētis pa
trem p̄fect⁹ narzata priori eorū consuetudine
⁊ mutuis officijs post longā q̄relā ḡuit' que
stus est se m̄hil cōmeruisse cur ei⁹ filius se vellz
occidere. ad hec pater stupēs idqz ergo ferēs
animo. r̄ndit se id facim⁹ p̄hibitur. ⁊ fil' rem
sibi narzari postulat quo filium posset acrius
conpescere. tum alter vxorem meam inquit de
perit filius tuus. sepiusqz tuis tibijs ⁊ somitu
me ⁊ vxorem noctu dormientis suscitāt quo
fit vt vigilans vltra quam vires ferant vxorē
ne alium appetat conez subagitare. quod cum
sepius accidat iam deficiunt ad id opus vires
ita in tuus filius ab incepto desistat iam iam
tali vigilia p̄eā necesse ē. q' ioci gene' richard⁹

patris monitu haut amplius illi molestus fuit.
241. Facetum dictum meretricis adiocas venetis.
C Vm essem in balneis petriolanis. audiui
a quodam erudito viro dictum meretricis
facetum sane et haud indignum reliquarum
cofabulationum nostrarum societate. Scortum erat
ait venetijs vulgare ad quod diuersarum gentium
viri accederent quesivit aliquando ab eo quispiam qui
sibi hominum natio maiori membro virili esse vi
deretur. Mulier euestigio venetos respondit
Cui causa postularetur. quoniam inquit tam longo
sunt priapo. ut cum sepius in remotissimis et vltima
mareis prouincijs versentur tamen cum uxoribus
coeant et procreent filios. iocata est in illorum ux
ores quod viri pueri pegre relinquunt aliorum cure

242. Facetum dictum indocti
doctiores confundens.

C Vm plures religiosi de etate et opibus
saluatoris nostri et quomodo post trigessimum an
num predicare cepisset colloqueretur. quodam ru
dis litterarum astas quesivit ab eis quod ipse primum fe
cit postquam trigessimum annum excessit. cum alij hesita
rent. alij varia sentirent. nescitis inquit ille cum
vra doctrina rem cognicu facilem petentibus illi
quid primum egisset. trigessimum primum ingressus est
ait. oes abozzo risu facetum hominis doctum comeda
Salsum hominis dictum con/runc
tra mercatorum alios accusantem.
Arolus gerij mercator florentinus. ex

his mensarijs qui romanā curiam sequuntur accessit auimonem put mozis est mercator qui in diuersis pūntijs negociant^r. Romā deinde reuersus in cōuiuio domesticorū cū querezet^r ab eo interloquendū de vita et morib⁹ florentinoz qui auimone cōmorabantur. Respōdit gaudere omnes et alacres esse. nā quicunq³ ibi p annū fuissent clementes efficerent^r. Tū Al^o digbertus quidā ex cōuiujs homo pfacerus rogat karolum quāto tempe ibidem cōmoratus esset. Cum sex menses tm karolus rñdiss³ tū alter^r poptimo inq^r ingemio karole extitisti qui qd alij anno solent tu sex mētib⁹ pfectisti. Risimus omnes falsum hōis dictū.

243 Bellum mulieris responsum ad iuuenem suo amore flagrantem.

I Vuem^{is} quidam florentie amore calebat mulieris nobilis atq³ ad quam ad templū et quocūq³ diuerteret frequent⁹ sequebatur. Et cum socijs temp⁹ sibi et facultatem dari optabat quo mulierem paucis v^obis se ad id pmeditatis et cōpositis posset alloqui. Cum semel ad templum sancte Lucie festo die mulier accessisset tempus loquēdi adesse ex socijs vn⁹ ait. cū vidisset eā solam ad fontē adire aque benedicte ille velut amisso spiritu stupidus hortante atq³ impellente socio ppe mulierem abiit oblicusq³ eorum que cogitauerat neq³ auderet loqui Socius autem instaret vt saltē v^oba fūderet. tādē ille dñā inquit ego sum vester seruicialis. Ad que v^oba subri/ k iij

dens femina satis supq̄ satis famulorū habeo
inquit domi q̄ ⁊ eā verzāt ⁊ scutellas ac msci/
sozia lauēt. vt plurib⁹ mihi seruicialib⁹ nō sit
opus. Riserunt socij ⁊ hominis stupiditatē ⁊
bellum mulieris responsum.

244. De nobili quondā tpe Eriderici impato
ris in armis p̄sumentī s̄ mīl facienti.

TEmpe quo f̄ideric⁹ impator qui in boncos
nuento oppido senēsiū defunct⁹ est p̄pe flo
rentiam ad scdm lapidē at hostis castra posuit
multi nobiles ad tuendā patriā arma sumpse
rant castris hostiū insulātes. Tū quidā ex no
bili familia iactabund⁹ ascenso equo armatus
extra portā extento cursu ferebat⁹ increpans
tarditatē ceterorū. qui veluti timidi tardius
incederent. seqz l̄ solū clamitans cū hostibus
cōgressur⁹. Cū miliaris spatiū currendo ⁊ vi
res iactando transegissz. vidēs quosdā vulnē
bus cōfectos ab hostib⁹ reueri. cepit paula
tim incedere tard⁹ lentoqz passu p̄ficisci. au
dito hō hostiū cū ciuib⁹ pugnātiū clamore
cōspectaqz a lōge p̄eliātiū pugna gradū fixit
immobilis. Cū quidā qui ei⁹ iactatoris verba
audierāt cur nō vltēr⁹ p̄grederetur ad pug
nam rogarent. tū ille cū aliq̄diu siluisset. tādē
nō sentio me ita fortē ⁊ strenuū armis esse ait.
vt p̄suaseram mihi. Densitāde sunt animi ⁊ cor
pis vires neqz pl⁹ p̄mittēdū q̄ q̄as p̄stare.

245. De homine qui p̄ bienniū cibum

non sumptis neq3 potum.

Vereor ne id quod his nostris cōfabula-
tiomb⁹ intersā ceteris fabulosi⁹ videat^r
cū ⁊ natura repugn³ ⁊ p̄termo^{dū} vider-
batur mirādū ita tñ ve^z esse cōptū est ut im-
pudēs videat^r id negare. Quidā Iacob⁹ nōie q̄
tempore Eugemij erat in romana curia ex his
q̄ vocātur copiste. cū ad patriā nouiomū in ga-
liam redisset incidit in morbum graue ⁊ diut^r
num. longior esset futura narratio si omnia re-
sensere velim que sibi in morbo asserit contigi-
sse. tandem post annos multos anno. vi. Nico-
lai quinti pontificis reuersus ad curiam ut i-
ret ad sepulchrum saluatoris nostri nud⁹ ⁊ in-
ops. nam in itinere inciderat in latrones. diuer-
tit apud curiales vicinos meos honestissimos
viroz quib⁹ antea fuit notus. Is bienio iam
post morbum dicit se neq3 comedisse neq3 po-
tasse. cuius rei periculum factum est sepius.
homo macerim⁹ est sacerdos ⁊ sane mentis ut
qui officium contine dicat ⁊ missam me vidē-
te laudierit. plures ⁊ theologi ⁊ phisici cū eo
serio locuti sunt rem contra naturam aiūt. sed
ita certa est ut paruicacis siti id non credere.
Concursus ad eum fit quotidie hominū percō-
tantium multi varia de hoc sentiunt. Sunt q̄
existiment corpus illud a demone habitari. s̄
nulla siḡ in eo apparēt nisi prudētis viri p̄bi ⁊
r̄ligiosi q̄ hodie q̄3 sc̄bēdi exerti^o vacat alij hū-
ore melācolicū asserūt p̄be⁹ nutrimētū. rū ip̄o

egomet sepius collocutus falsa existimās que
dicebantur. Is quoq; nō minus q̄ reliquos se
ex hoc admirari dicit. non tamē subito s̄ pau/
latim in hac cōsuetudinem descendit. Ego rez
hauc magis admirarez nisi reuoluēs nup̄ quosdā
annuales quos in gallia olim transcripsi
legissem idē tpe Lotharij impatoris ⁊ Pasca
lis pape. Anno dñi. M. ccc. xxi. contigisse pu
ellam scilicet. xij. annorum in teritorio tullē
si villa comertiaci post assumptam in pascate
sacram cōmunionem primo. p̄ decem menses
pane deinde triennio potu ⁊ cibo abstinuisse.
postea redisse ad priorem vitā quod ⁊ iste de se
sperat futurum.

246. Facetum hominis dictum
asinum erudire promittentis.

T Vranus ad exhauriendū bonis subdi/
tum qui se multa factur⁹ iactabat sub
gravi pena percepit ut asinum litteras
doceret. ille impossibile ait forte nisi multum
tpis sibi in erudiendo asino cōcederetur pete
re quantum vellet iussus decennium impetra
uit. deridebant ab omnibus quomā rem impos
sibilem suscepisset. Ille amicos solat⁹ nil timeo
inqt nā interim a' ego moriar a' asin⁹ a' domi
nus. quibus verbis ostendit salutare esse rem
difficilem in longum protrahi ac differri.

247. De sacerdote Epiphania an vir
esset vel femina ignorante.

S Oci⁹ qdā in festo Epiphāie narrauit m' stul
ticiā ridicul⁹ sacerdoti ut bul⁹ sui sacerdos fuig

inquit qui populo nuntians epiphaniæ celebri-
tatem futurā. Cras ait summa deuotione ve-
neremini epiphaniā maximū est em̄ ⁊ p̄cipuū
festum. nescio autē vir fuerit an femina s̄ q̄sq̄s
extiterunt a nobis est summo timore hic dies
custodiendis.

248. Fenerator fictē penitens in pei⁹ reciduat

A O senem quēdā feneratorē qui artem se
descisse simulabat. accessit homo pecuniam
sub fenore sumptur⁹. tulitq̄ in pig-
nus crucem argenteā in qua inerat porciuncu-
la ligni crucis saluatoris nostri. Cum peteret
a sene ut pecuniam mutuar⁹. ego inq̄t ab hoc
fenerandi peccato iam destiti. s̄ vade ad illū
filium ait (⁊ nomen dixit) qui animā p̄fligauit
ac perdidit ut mutuet tibi. misitq̄ domesticū
cum illo domū filij mōstratur⁹. cū iam abisset
longius heus tu inquit domestico dic filio ut
meminerit deducere de precio ligni pondus.
noluit qui ad conscientiam se redisse fmxerat.
ut filius lignū crucis excimaret p̄ argento pu-
tans. facillime res in suam naturā reddit.

249. De auiculis fabulose ⁊ false loquentib⁹.

Q Vidam auiculas capiētes in cauea reclu-
sas stricto manibus capite interficiebat
Interim casu lacrimas cepit emittere.

Tum vna ex reclusis ait reliquis. bono sitis a-
nimo. nam ut video lacrimantem nostri miser⁹
hic semor ex eis. o fili inquit non ad oculos re-
spice s̄ ad man⁹. nō ad verba sed opera mon-
strans esse a nobis recipiendum.

250. Catenis varijs collū cūgēs stultioꝝ estimatꝝ

Ordinis equestris quidā mediolanensis miles gloriosus qui orator florentiā venerat quotidie in ostentatōe diuersas varij generis ad collū catenulas deferrebat. huiꝰ inanē iactantiā vidēs Nicolaꝰ incolus vir doctissimꝰ & ad iocos pꝑtꝰ. ceteri stulti inqꝛ vñca catena se vinciri patiūtꝝ huiꝰ autē insana tanta est vt non sit vna catena contentus.

251. Eacetum Redolfi dñi camerini in oratorem oꝛa omnes dños iniectum.

Bello quod inter pōtificē Gregoriū. xi. & florentinos est gestū. picenū & omēs ferme ecclesie romāe pūntie a pōtifice descuerūt. Orator racanateniū florentiam missus. gratulatus est apud priores ob restitutā eis florentinoꝝ ope libertatem. multisqꝫ verbis in pontificem suosqꝫ ministꝛos. & pꝑue oꝛa dños omnes & tyrānos inuectꝰ est malis eozꝫ regimē & facinora detestatus. nulloqꝫ adhibito respectu Redolfi domini camerini quātum dux florentinoꝝ aderat. cum eiusmodi legati audirentur diutius versatus est in eozꝫ detractiōe. Tum redolfus petens ab oratore illo cuius facultatis aut artis esset. cum ille doctorem iuris ciuilis se diceret. quesuit quātum tempus legibus operam dedisset. Cum ille amplius decennio respondisset quam velle

inquit ut saltem annum discretionis studio vacasset stultum illum iudicans. qui tam multa se presente contra dominos effudisset.

252. De arbitrio in cuius domo porcus oleum effudit.

Quidam arbiter inter duos litigantes datus accepit ab unoorceum olei. ea spe pollicitatione ut pro se iudex sententiam ferret. hoc sentiens alter porcum pinguem misit iudici rogans ut sibi faueret. tulit ille sententiam pro porco. Quod sentiens alter cum infidem datam et oleum missum apud iudicem quereretur. porcus inquit quidam domus veniens inuenio oleo vas effregit atque oleum dissipauit adeo ut tui fuerim oblitus. Optima venalis responsio.

253. Iuenculazum a caluo quodam faceta delusio.

Iuencule due cum essent ad fenestram domus supra ortum si te exhibat ortulanus senex et caluus ad sumendum cibum cum ille vidissent caluicie deformem petiuertunt. Assentiente illo. ioci causa dixerunt ut caput aliquando prima lauaret uxoris. Tum ille ad eas versus. hanc vestram medellam ridens inquit nequaquam veram esse uxoris mee factum expauit. que licet hunc socium meum (priapum manu ostendens) iam triginta lauerit annis tamen nulli in eo pili exorti sunt.

254. De messer perde elpiato.
H Enricus de monte leone causarum procurator erat in curia romana. senex admodum et parum in ea facultate scitus. Vñ messer perde elpiato vulgari verbo appellabatur. id est dñs pden s lites. Cū semel ab eo postularetur cur in singul smp causis succūberet. Qm null⁹ inquit iniusticiā petēs litigatur⁹ patrociniū meū petit ut necesse sit me s⁹ esse in cā inq inferiorē Faceta ignorātis hōis inio.

255. De cantilena tabernarijs placita.
V Iator quidā esuriens. cum diuertisset ad cauponulā ventrem cibo potuqz fartivuit. petente pecūiā caupone. ait nullos sibi esse nūmos. s cantilems se satis esse facturum. Tabernarius non cātu sed p̄cio sibi opus esse respondit. quid alter si eam cantionem dicam que placeat tibi. num ea p pecuniā p̄tentus eris. Annuente caupone cepit viator cantinere. et an ea placeret interrogavit. cum abnuisset caupo unā et deinde alteram cecinit nulli⁹ cantu sibi satisfieri ille testat⁹ est. hic viator dicam ergonūc inquit eam que tibi placitura. et arzepto masubio dissoluēti similis cepit cātionem qua viatores uti consueverunt. Mettēmano allaborā et paga losse. hoc est mitte manum ad bursam et satisfac hospiti. hac dicta nūquid illa sibi placeret rogat. placet hec inquit hospes. Tū viator satisfactū est tibi ex pacto ait postqz hec cantio placuit tibi. Ita absqz solutione descendit.

256. De gracili quodam faceta responsio.

A Iuis noster mihi amātiſſim⁹ eſt admodū
gracili corpore ac macilentus. Admi/
rante quodam huius rei cauſam, facer⁹
quidam quid miraris inquit quod eſt in prom/
ptu. ſemi horam qui ppe hic in cibo capiēdo
ſedet, in ſecellu ad emittendum duas, Mos em̃
illi eſt ut plurimū temporis in purgando ven/
trem imparciat.

257. Faceta responsio mulieris
pugillare vacuum habentis.

M Atrona e noſtris honeſtiſſima mulier q/
renti tabellario nūquid litterarū ad ma/
ritum dare vellet (abeſat em̃ longi⁹ rei
b. legatus) quomodo inquit poſſum ſcribere cū
vir calamum detulerit ſecum. mihi pugillare
vacuum reliquerit. Faceta atq; honeſta reſpō/
tio.

258. Ridenda de paucitate
amicorum dei responsio.

A Degrum quendam ciuem noſtrum pfa/
cetum qui graui morbo diutius roque/
batur acceſſit religioſus hortandi grā
Cum vero inter cetera conſolationis verba
diſſet ſolere deum quos diligere; hoc pacto
caſtigare & incommodis afficere. Non mirum
eſt (inquit egrotus) ſi tam paucos amicos ha/
bet. habitus⁹ ſi ite tractat; eos etiā pauciores

259. De anthomij fratre
& laico ac lupo.

l i

R Eligiosus ex his questuarijs qui p[er] san-
cto Antonio elemosinam petūt. agrico-
le ad dandum sibi (nescio quid frumenti
)persuasit ea pollicitatiōe ut assereret res om-
nes suas et oues p[re]sertim per eū annū saluas
atq[ue] incolumes fore. Huiusmodi rusticoꝝ pro-
missis fidens. cū oues licēt[ur] vagari p[er]misisset.
lup[us] plures ex eis comedit. q[uam] ex re indig[er]et vil-
licus. cū āno altero questuari[us] p[er] frumento re-
diret. negauit se quicq[ue] datur[us]. et simul quest[us]
est manes suas fuisse pollicitatiōes. Sciscitat[ur]
cāz r[ati]ō ab lupo oues suas raptas. Lup[us] inq[ui]t
alt[er] oho mala ea bestia est et absq[ue] fide caue ti-
bi ab ea. Nō em[en] sc[ilicet]m[en] atomū tm[en]. s[ed] ip[s]m xpm si
pos[s]z faller[is]. Stultū est in his fide[re] quor[um] exer-
citiū in fraudādo cōsumitur.

260. De mirabili cōfite[n]ti et confessoꝝe
reciproca pro satisfactiōe putanti.

Q Vidā seu serio sacerdotis eludendi cā ad
eū adiit asserēs se p[ec]cāta sua cōfiteꝝi velle
iussus dice[re] q[uam] meminerit. ait nescio q[uo]d
se ab altero clā furatū s[ed] illū m[ul]to pl[us] eripui-
sse sibi. tū sacerdos alt[er] inq[ui]t p[er] alt[er]o cōputet[ur]
qm[od] pares in facto estis. addidit etiā se alium
quēpiā vberasse se quoq[ue] ab eo vapulatū. eodē
modo sacerdos parem fuisse culpam et penaz
dixit Plura simili modo cū retulisset semper
sacerdos alt[er] p[er] alt[er]o compassandū respon-
debat. Tū ille restat nūc peccatū inq[ui]t ingens
q[uo]d dice[re] vereor atq[ue] erubesco tibi p[re]sertim ad
quē maxime spectat. Cū hortaret[ur] eū sacerdos

ad deponendam verecundiam ⁊ libere pmit/
tendū crimen. cū diuti⁹ recusassz tādē motus
exhortantis sacerdotis verbis. Ego inquit so
rorem tuā cognoui. cū sacerdos ⁊ ego mrem tu
am sepi⁹ futui. itaqz vt de reliqz alterꝝ alteri
us culpā luat ita paritas criminū peccatoꝝ
absoluit.

267. Dnoꝝ florentinoꝝ adoles
centium dicta sale resperſa.

A Dolescens quispiā florentie deferebat
ad armū fluuiū retia quib⁹ lauant⁹ lane
huic obuius dicax puer ridendi grā ad
qd cū istoc rete pergis aucupitū inquit. Tū il
le ad exitū lupanaris vado. vt extenso ibi rete
capiā matrem tuā. euestigio alter heus tu in/
quit pulsa locū diligenti⁹ nā ⁊ ibi quoqz repi/
es tuam. Duo eodem sale resperſa dicta.

268. Adolescentis cōfusio super men/
sam mingentis in conuiuio.

N Obilis ex vngaria adolescens a quodā
nobilioꝝ quo cū affinitas erat. ad pꝛā
diū vocat⁹ accessit cū famul⁹ eq̄ster. cū
abesset lōgi⁹ cū ex equo descēdissz vizi mulie/
resqz obuiā pdeūt. adolescentēqz euestigio (⁊
hora erat tardiuscula) ad tricliniū conuiuio pa
ratū deducūt. lotis deinde statim māib⁹ in mē
sa inter duas formosas adolescentulas hospis
tis filias adolescens collocatur. qui emittēde
vime cupiditate p pudore tacita. neqz vlla da
ta diuertendi facultate edendum mingendi
cruciatu ita vexabatur vt ciboꝝ

ut ciborum cogeretur obliuisci. cum omnes
suspensum animi remissozēq3 in sumendo cibo
viderent ac hortaretur ad edendū. ille dolore
motus dextra manu subcus mensaz posita pzi
apum occulte exertū in altera ocreaz mingē
do grā demisit. Adolescentula dextre proxiā
heus ede alacriter inquiring. brachiūq3 subito
prehendēs manū extulit sup̄ mensam virilia ce
nentem ac mingētem ex quo vrima mensam re/
spersa est. Ad tā insolitū spectaculū risere om
nes adolescente admodū verecundia pfuso.

263. Callida consilia florentine femi
ne in facinore deprehense.

Mulier ppe florentiā publici hospitis vx
or admodū liberalis. cū quodā c9 vsu
tenebatur cubabat in lecto. Accessit in
terim de impulsio ⁊ alter idē qđ pziore factu/
rus quē p̄sentiēs scalas ascendētem mulier at
q3 obuiaz facta acriter eū iurgare ⁊ ulterioze
aditu accere cepit asserēs nō esse temp9 quo ei
satisfieri posset rogāsq3 ut euestigio abiret re
mitendo altercādoq3 cū aliq̄diu temp9 tereze
tur supuēmens vir qđ sibi ea veller dcertatio
quesiuit femina ad fallēdū p̄mpta. Hic inquit
irato animo vultū superi9 ingredi ad vulneran/
dū quēdā q̄ in domū ofugit q3 adhuc otinui.
ne t̄m facin9b patzaret. Ille q̄ latebat his au
ditis xbis sumpto animo cepit mīari se vltu
rum iniuriā dictitās. Alter m̄terim pziore vim
⁊ mīas intentare se simulabat. Vir stult9 que
sita cā dissentionis on9 rei dponēde suscepit.

Vir stultus quesita causa dissensionis onus rei
componende suscepit. et cum abob⁹ una collocu-
tus pacem proposuit solvens etiam de suo vinum ut
uxoris adulterio adderet iacturam pot⁹. Calli-
da perfectio sunt femine consilia in facinorose depres-
264 De mortuo vivo ad sepulchrum / hense.

deducto loquente et risum mouente.

Erat florentie stult⁹ cognomine nigmaca
haud nimium insaniens et satis iocund⁹. iu-
venes quidam faceti ioci gratia cum vellet ei persuade-
re illi quater egrotare. re composita exeunti mane
domo vno obuiam fit. petens Numquid et mali cum
facie esset immutata et pallida contigisset. neque
quod respondit stult⁹. Cum paulum processisset longius alius
ex composito rogavit an teneretur febris. cum ma-
cra esset facie et egrotamine ostendente. cepit ad-
dubitare stult⁹ vix quod dicebatur credens. cum
prodiret timidus lento passu. tertius ut constitu-
tum erat conspecto illo vultus ait tuus iudi-
cat te febris valida torqueri et grauem morbum
esse. timuit ille magis et represso pede cogita-
bundus animo pendeat an febricitaret. Tum
supuemens quare⁹ grauissime illum infirmari af-
firmabat. mirarique se dixit non illum in lecto esse
suasitque ut domum euestigio rediret. seque socium
obtulit ut fratrem curatum. Retrocessit stult⁹
tanquam magis grauatus infirmitate et lectulum in-
gressus expiranti filius videbatur. Ceteri socii
euestigio domum prodeunt dicentes recte illum qui
in lecto se collocasset fecisse. paulo post supuemit
quidam se medicum profitebatur. et tacto pulsu l iij

testatus est egrū paulo post ex eo morbo peritūrum. Deinde circūstantes lectū omnes dicētes alter alteri. iam iste incipit mori. iā pedes frigescent. lingua balbutit ⁊ caligant oculi. statimq; expirauit inquit. Claudam⁹ igit⁹ oculos ⁊ componam⁹ man⁹ ⁊ ad sepeliendū feramus. ⁊ o q̄ magna iactura in isti⁹ obitu facta est. bon⁹ em̄ ⁊ amicus noster ⁊ seimicē conso- labantur. Stultus vt defunct⁹ m̄hil locut⁹ psuaserat sibi se mortuū esse. posito in feretro cui iuuenes illi per orbem portarent. petenti- bus ceteris quidnā rei esset. se m̄gmacā ad sepulchrum ferre mortuum dicebant. Interpetē dum multi ad ludum cōcurrebant cū omnes m̄gmacam mortuum ad sepulturam deferre dicerent. Vnus ex tabernarijs o quā mala be- s̄cia fuit ⁊ fur pessimus (ait) dignus certe sus- pendi laqueo. Tum stultus cum hec audisset erecto capite si viuus essem sicut sum mortu⁹ (inquit) dicerem fursifer te per gulam menti- ri. Qui eum portabant ab'orto risu maximo ho- mmem in feretro relinquare

265. De dubio sophismate.

Differebant ambulantes socij duo vtrum maior esset voluptas coitus an ne ven- tris secessus. conspecta muliere que cō- gressum hominum haut aspernata fuerat. per- cuntemur hanc (alter ait) vtramq; rem exper- tam. minime inquit hec est idenea alt⁹ ad hāc rem iudicandam. multo enim futiuit, sepius q̄ cacauit.

266. De molendinario ab uxore de-
cepto et quinqz ouis reſecto .

A Dijcietur ſupioribz ofabulatō mātue in-
ter oēs nota. Eſt iux orbis pōtem mola
cui⁹ mgi cozmīcula dicebatur. Is in pon-
te poſt cenā (et eſtas erat) ſedens trāſeūtez pu-
ellam ruſticanā etate matura veluti erzabun-
dam oſpicat⁹. hortat⁹ cū hora eſſet tarda et ſol
in occaſum vergeret ut apud uxorem diuerter-
ret. Cū annuiſſet illa. accito famulo duci eam
ad uxorem iubet. dariqz cenā et in certo cubicu-
lo locari. Remiſſo famlō cū intelligeret uxore
viz ad adoleſcentlāz adieciſſe animū. adoleſcē-
tula in ſuo lcō collocata. ipā in idē cubiclū
dormitū pficiſcitur. Vir de induſtria ad multā
noctem cū vigilaret exiſtimās dormire ux-
orem clam domū reuerſus cubiclū ingreditur
ignarusqz doli uxorem tacit⁹ tacitā ſubagita-
uit. Egreſſ⁹ qd egerat famlō dixit ipm ad idē
certamē cohortat⁹ ipe p̄m uxorez cognouiſ-
ſet Cozmīcula ad ſolitu cubiclū diuerſes lectū ſi-
lens intrauit ne uxor ut putabat excitaret⁹.
Mane q̄ p̄m ſurgēs tacit⁹ abiit exiſtimās ſe
puellā cognouiſſe. Hora deinde prandij cū re-
diſſet ad domū. uxor in p̄miis ſibi quinqz recē-
tia oua ad ſorbendū dedit. Admiratus vir rei
nouitatē cū qd id ſibi vellz p̄cōtaret⁹. illa vul-
tu hilari p̄ nūero miliariū q̄ ea nocte ofecerat
toridē oua ſibi offerri iqt ſenſit ille ſe ſuo laqō
captū ac ſimlans ab ſe ſo⁹ uxore ogtā oua ſup-
ſit. Accidit plerūz ut ſuomet do⁹ caſtigē⁹ i p̄bi.

267. Pulchrum dictū pulchritudinē mētiēs
I Bant p viā florentie colloquētes socij
duo: quorū vn⁹ erat oblōg⁹ ⁊ corpulen/
tus ac facie submīgra. Is dīpecta adole/
scēntula cū matre ambulāte. hec inquit iocun/
di gratia iuūēcula formosa est admodū ac ve/
nusta. illa ad hec verba inscēntior facta neq̃
quā hoc de vobis dici posset rñdit immo re/
cte inq̃t alter siq̃s put ego feci vellz mētiri.
268. Facetum mulieris respon/
sum sed parum honestum.

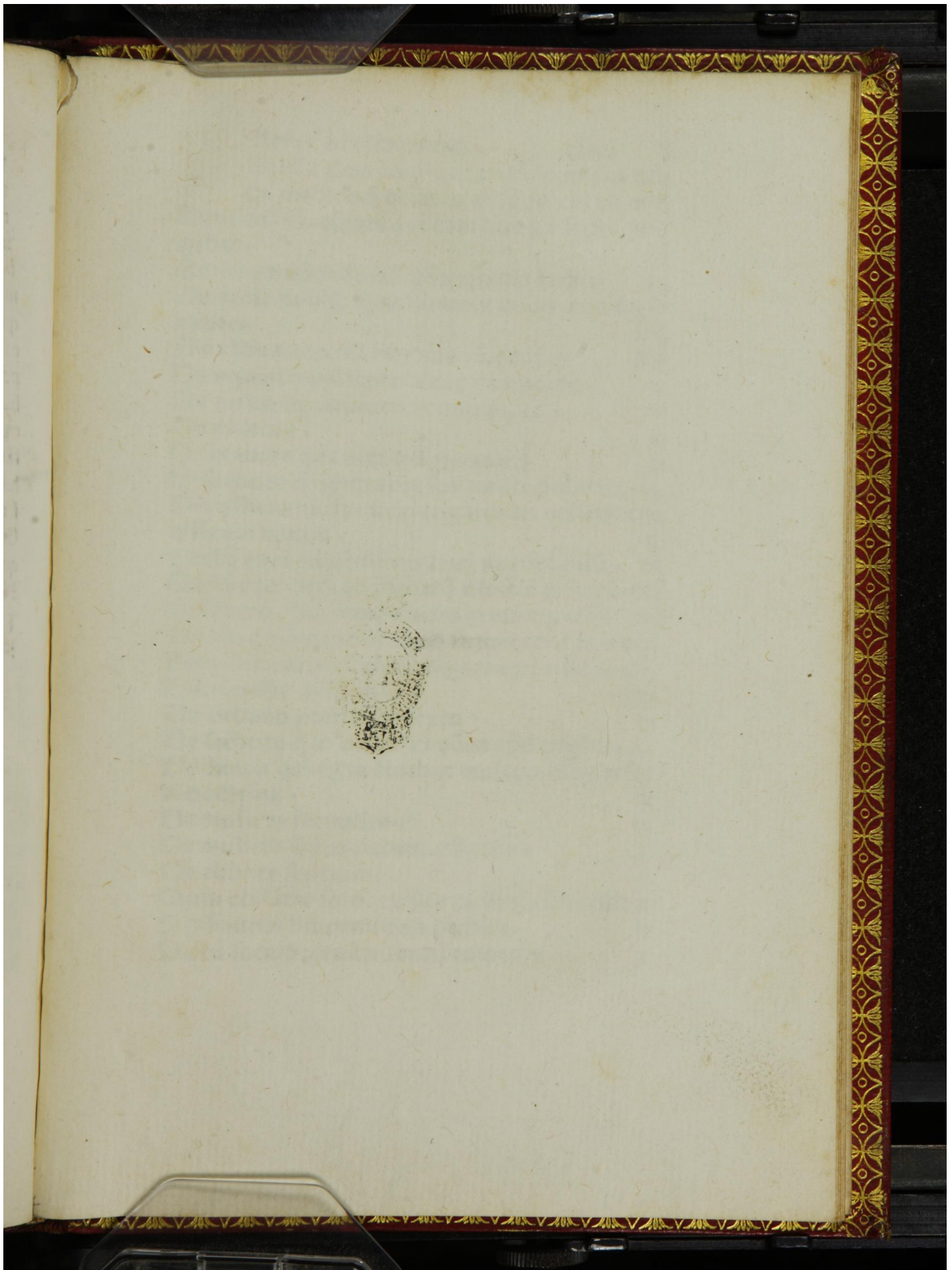
N Arrauit mihi quidā familiaris hispan⁹
dictum mulieris falsum qđ mihi visum
nostris cōfabulatōib⁹ adiiciendū. Dux/
erat viduā in vxorem vir quidā etate pfectior
Qui cū prima nocte dū matrimonio fūgerent⁹
p̃cipiēs vxoris cellā vberiorē q̃ putarat. Mea/
vxor inquit hec tua curia amplior est numero
gregis mei. Tū mulier hoc inq̃t tua culpa ac/
cidit. Nā vir me⁹ q̃ obiit (miseratur de⁹ aie sue)
ita hanc adimplebat curiā vt edi p̃sepe ex ta/
bulata p̃ loci angustia p̃silire cogerent⁹. Res/
p̃nsūm falsū ⁊ plenū venustatis.

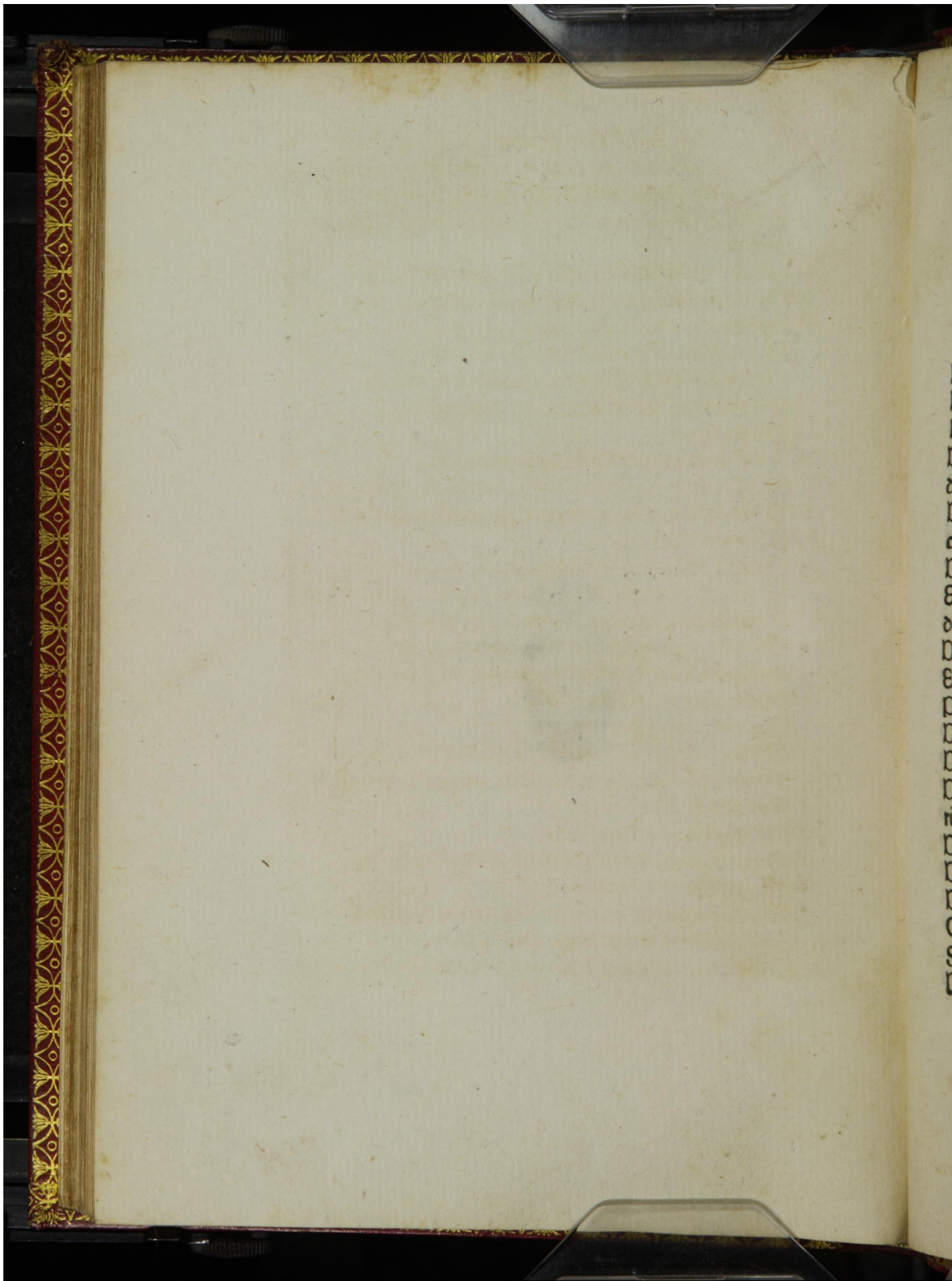
269. De dētib⁹ casū mīmātib⁹ h̃l itudo obscena.
E p̃s m⁹ not⁹ semor querebat⁹ quosdā dentes
sibi cecidisse. qđdā ita labare vt eorū ca sū
timerz. tū vn⁹ ex fāilia ne t̃ieatis inq̃t dētū ca/
sū. petēti cāz ep̃o. qz testiculi mei rñdit iā xl. ā/
m̃s pepēderūt casuro siles ⁊ tñ nūq̃ ceciderūt.
V Isū ē m⁹ eū quoz ñris d̃fabulatōib⁹ locū adi/
ce in qđ plures eaz tāq̃ i cena recitate sunt

76
+

Is est bugiale nostrum hoc est mendationum
veluti officina quedam olim & secretarijs insti-
tutum iocandi gratia. Cōsueuimus enim Mar-
tini pontificis vsq; tempore quendam eligere
in secretiori aula locum in quo & noua refere-
batur & varijs de rebus tum laxandi & pluri-
mum animi causa. tum serio quandoq; collo-
quebamur. Ibi parcebatur nemini in laceffendo
ea que non probantur nobis ab ipso persepe
pontificem inictum reprehēsiōis sumpto quo
 fiebat ut plures eo conuenirent veriti ne ab
eis ordinemur. Erat in eo princeps fabulatoz
Razellus bononiensis cuius nonnulla in con-
fabulationes comecimus. Anthomius item tu-
scus qui sepius inleuitur vir admodum facetus
Cinciusq; romanus & ipse iocis deditus. Nos
quoq; plura e nostris addidimus non insulsa
Hodie cum illi diem suum obieerunt desijt bu-
giale. tū temporū. tū hominū culpa. omnisq;
iocandi confabulandiq; consuetudo sublata.

Doggij florentini secretarij apostolici
faceriazum liber explicit foeliciter.

Refatio folio primo .	cleri	i
Eabla pma cuiusdā caiatāi paupis nau de medico q̄ dem̄tes ⁊ isāos curabat .ij		
Bonifatij Gualcom̄ qui tam tarde e lecto sur/ gebat .		iiij
De iudeo nōnulloꝝ sua su xp̄iano facto .		iiij
De hōie insulso q̄ existimauit duos cumos in vxoꝝe .		iiij
De vidua accensa libidine cū paupe .		iiij
De equestri palleato ⁊ capite nudato .		v
De zuchari patrimomo consumpto .		v
De pꝛetore .		v
De muliere que viꝝ defraudauit .		v
De sac̄dote q̄ ignorabat solēmtatē palmarū .vi		
De rusticis nūcijs interzogat̄is an vellent cru cifixum viuum .		vi
Dictū coci illustrissimo duci mediolanēsi .		vi
Eiusd̄ coci dc̄m ad p̄libatū illustrē pꝛicipē .viij		
De sutoꝝe q̄ dā vicecomitis p̄ viā opatōis .viij		
De querimōia spolijs cā ad fazmū canē fcā .viij		
Exortatō cardial̄ ad armigeros pōtificis .viij		
Patriarche responsio .		viij
De urbano pontifice sexto .		ix
De sac̄dote q̄ lo ^o ornat ⁹ capōes ep̄o portat .		ix
De amico qui egre ferebat multos sibi pꝛefer ri doctꝛina .		ix
De muliere frenetica .		ix
De muliere supꝛa padum astante .		x
De abbate septum .		x
Ciuis cōstātie soroz ex pte osilij gūida erat .		x
Sigismundi imperatoꝝis dictum .		x
Dictū sacerdotis laurentij romani .		x

Confabulatio. N. a.	x
De Prodigio.	xi
dictum magistri hugonis senensis.	xi
De Monstro.	xi
de Monstro.	xi
Facetia histriom̃s ad bonifaciũ papam	xii
De sacerdote qui camculum sepeliuit.	xii
de tyranno qui homiñ pecunioso causas inu/ stas iniecit.	xii
De religioso qui sermonem habuit.	xiii
Facetissimũ consiliũ Minati ad rusticũ.	xiii
Eiusdem minati responsio.	xiii
de paupere monoculo qui frumentum emptu rus erat.	xiii
Vir qui muliere dum egrota esset veniam po/ stulauit.	xiii
De adolescencula que virum de paruo priapo accusauit.	xiii
de predicatorẽ qui poti⁹ decem virgines quã nuptam vnã eligebat.	xiii
De paulo qui ignorantibus nonnullis luxuri- am commouit.	xiii
De Confessore.	xv
Responsio mulieris faceta.	xv
de mendico fratre qui tempore belli Bernhar do pacem nominauit.	xv
Fabula dñi ff philelphi.	xv
Cardinalis burdegalensis de histione.	xv
Responsio rudolphi ad. b.	xvi
Alia responsio ad. g.	xvi
De eodem quomodo a florentiñs pro p̃dito: re depictus est.	xvi

De q ^o dā q̄ rudolphū sagittā ^o vulnēzauit.	xviij
Eabula mancini.	xviij
de illo q̄ azatū sup humerū portauit.	xviij
Respōsio elegās dātis poete florentini.	xviij
Eiusdem poete faceta responsio.	xviij
De muliere obstinata que vizum pediculolum vocauit.	xviij
de eo q̄ vxorē flumē pemptā querebat.	xviij
De rustico q̄ nobile se fieri querebat.	xviij
de Guilielmo qui habebat priapeam suppel/ lectilem formosam.	xviij
Respōsio vni ⁹ mulieris pisane.	xix
Dictum matrone que vestes adultere ad fenes/ tras conspexit.	xix
Monitio cuiusdam.	xix
Dictum perusini ad vxorem.	xix
Deracetū dictū cuiusdā adolescentis.	xix
de viro stolido qui simulatē vocem credi/ dit seipsum esse.	xx
De rustico qui anserē venaleū deferebat.	xx
de auaro qui vrmā degustauit.	xx
de quodā pastore simulatim cōfidenti.	xx
De lusore quodam.	xxi
de patre filiū ebriū redarguente.	xxi
De adolescente perusino.	xxi
de duce andeganensi qui p̄ciosam supelle/ ctilem ostendit.	xxi
De eodem rudolpho.	xxij
Facetissimū dictum cuiusdā perusini.	xxij
Cōtentio duarū meretricū de tela linea.	xxii
De Gallo ⁊ vulpe.	xxiii
Facetum dictum.	xxiii

Disceptatio int' florentinū & venetū.	xxiij
Comparatio anthomij lusi.	xxiij
De cantore qui predixit se mortem hectoris recitaturum.	xxiij
De muliere q se viro semimortuā ostēdit.	xxiij
Faceta iocatio mulieris florentin.	xxiij
De milite qui uxore habebat litigiosam.	xxiij
De temerario qui asinos curabat.	xxv
Comparatio petri egbi.	xxv
De medico.	xxv
Iocatio cuiusdam veneti qui equum suum nō cognoverat.	xxv
Dictum karoli bononensis	xxvi
De feneratoris quodam.	xxvi
De meretrice sene mendicante.	xxvi
De doctore imperito.	xxvi
dictum episcopi electensis.	xxvi
Dictum facetum cuiusdam abbatis.	xxvi
dictum facetum.	xxvi
Mirabilia per libzarium dicta.	xxvi
Mirabile iudiciū ex cōtemptu sanctor.	xxvi
Facetissimū de sene quodam qui asinum porta uit super se	xxvii
Hominis maxima imperitia.	xxvii
Alia hominis imperitia.	xxvii
De quodam sene barbato.	xxvii
Comparatio quedam karoli bononensis de quodam notario.	xxix
De doctore florentino ad regnū destitūto	xxix
De homine qui dyabolum in imagine mulieris cognovit.	xxx
Alia fabula per angelottū dicta.	xxx

De aduocato qui ficus ⁊ perlica ab vno liti/
 gante acceperat. xxx
 De medico qui in visitatione infirmorum tan/
 quam indoctus ipos interfecit. xxx
 De duobus in re pecuniaz litigantibus. xxxi
 De medico indocto qui vrme gratie iudicauit
 mulierem coitu indigere. xxxi
 De viro qui vxorem egrotam cognouit ⁊ po/
 stea conualuit xxxii
 De homine non litterato qui dignitate quida archi/
 presbiteratus ab archiepiscopo postulauit. xxxii
 De meretrice querente de totis maleficio. xxxiii
 De religioso cui vidua confitebatur. xxxiii
 De viro qui sue vxori mortuum se ostendit. xxxiii
 De bononiensi adolescetula simplici. xxxiiii
 Responso confessoris ad bernabouem princi/
 pem de muliere facta. xxxiiii
 De suo obliuioso ex podere defatigato. xxxiiii
 De homine qui mille florenos vult expedere. xxxiiii
 Locutio dantis preclarissimi. xxxv
 Iocunda responsio vnius mulieris facta ad
 quendam etc. xxxv
 Interrogatio obscena cuiusdam sacerdotis. xxxv
 Ridenda cuiusdam hominis aduersus oratores
 perusinos. xxxv
 De oratoribus pulcherrimis ad pontificem urbanum. xxxvi
 Insulsum dictum oratorum florentinorum. xxxvi
 Facete decem cuiusdam iohannis petri senensis. xxxvi
 De viro qui vxori vestem magis pretij fecerat. xxxvii
 Recitatio iocosa de medico. xxxvii
 De homine qui in somnis auxilium reperiens. xxxvii
 De quodam secretario friderici imperatoris. xxxviii

De iudeo mortuo assumpto ignoranter in el/
 bum per florentinum. xxxviij
 Visio fr̃cis̃ci filelfi. De potatoze. xxxviij
 Facetū eberhardi scriptoris aplici. xxxviij
 Facetia alteri⁹ cardinał iocūdiſſima. xxxix
 De muliere q̃ cum caput coopire vellet culum
 detexit. xxxix
 Fabula facetiſſima cuiuſdam qui litteras uxori
 mercatori miſerat. xxxix
 Fabula dātis q̃ ſepi⁹ uxore ſuā increpabat. xl
 Teſtatio cuiuſdā ſemis facta uxori. xl
 Narratio quedam zucharij de mulie⁹ a p̃ſebi-
 tero medelam querente. xl
 De herēta q̃ mltas m̃les in ocubitu hūit. xli
 De florentio iuvene q̃ nouercā ſuā ſubegit. xli
 Diſceptatio fratrum mīmozum p̃ imagine ſan-
 cti fienda franciſci. xli
 De ſac̃dote florentino q̃ ungariā merat. xlii
 Reſpōſio ruſtici ad p̃zonū ſuū fundi. xlii
 Ridiculoſi hominis dictum. xlii
 Deriſio hōis porcū occidere volentis. xlii
 Dictum fazini camis. xlii
 De adolescente qui ignarus rex uxorem pri-
 ma nocte non cognouit. xliii
 De uxore paſtoris que de ſacerdote filium ha-
 buit. xliii
 D̃ ruſti⁹ q̃ aſinos onuſtos deduxit frum̃to. xliii
 Facetū dictū paupis ad diuitē frigētis. xliii
 De mōtano q̃ filiā deſponſare nolebat. xliii
 De p̃ſebitezo qui adoleſcentule decimas da-
 re precepit. xliii
 D̃ medico q̃ uxore ſuozis infirmā ſubegit xliii

De florentio q̄ filiā vidue despōsauerat. xliij
 De feneratorē vīcentīno. xlv
 Eabula facetissima iāmm̄ coci. xlv
 De fatuo veneto qui equitans calcariam sinu
 haud gestabat. xlv
 De veneto insano quem forma copula circū
 foraneus derisit. xlv
 De veneto qui teruissimum pficiscens a seuo in
 renes lapide rē xlv
 De vulpe a rustico in palea abscondita. xlv
 De florentino qui equum emerat. xlv
 Facetissimū bistriome Connelle. xlv
 Alteza faceria eiusdem de vno qui diuinare no
 lebat. xlv
 De prodigijs nūciatis Eugenio pape. xlv
 Mirandum conspiciendum. xlv
 De notario florentino falso. xlv
 De monacho qui misit per foramē tabule pri
 apum. xlv
 Horribile de puero qui infantulos comede
 bat. xlv
 De Equite florentino qui fingens se iturum
 foras. xlv
 De quodam volente se videri summe castita
 tis in adulterio dphenso. xlv Ad idem. l
 De paup̄e q̄ nauiculā victū querebat. l
 De quodā insulso mediolanensi qui in scriptis
 porrexit peccata sua sacerdoti. l
 De quodā q̄ visitādo affines vxoris nolebat. l
 De pasquino quodā senensi qui imposuit cuidā
 ex fratu ut increparet. li
 De doctore qui litterali sermone loquebatur

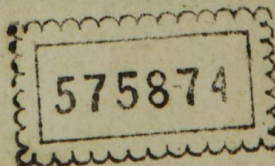
in auihus capiendum ⁊ indoctrinatur.	li
de muliere se credente ad laudem trahi confiten-	li
do latiorē vultum habere.	li
De adolescentula laborante ex partu.	li
de quodam qui romanum adolescentulum ad-	li
modum laudauit.	li
De pluribus quod diuersa bona sibi optabant.	lii
de mercatore qui laudando uxorem suam asse-	lii
rebat eam nunquam ventris et	lii
Sapientissima responsio contra detractorem.	lii
Faceta cuiusdam responsio multis episcopis accordata.	lii
Facetum domini cuiusdam in frānciscū filelfum.	liii
De lenone facto ex notario.	liii
Facetum cuiusdam petrilli ut liberaret hospi-	liii
tale a sordibus.	liii
Facetia contra domum quod subagitabat omnes de domo.	liii
De sono.	liiii
de filio principis muto iussa patris propter	liiii
linguam maledicam.	liiii
Cuiusdam tutoris factum.	liiii
de fratre quod cognouit omnem maliciā faceta.	liiii
Facetissimum Angelotti dictum et cardinali	lv
greco barbato.	lv
De quodam equestre corpulento.	lv
Facetum cuiusdam iudicis in aduocatū qui al-	lv
legauit clementinam ⁊ nouellam.	lv
Remedium ad frigus euitandum.	lvi
De predicatorē quodam.	lvi
De adolescentula segregata a viro.	lvi
de duorum decretorum per eodum insigni armorum.	lvi
Facetum medici qui forte medelas dabat.	lvi
Exhortatio ad hominem tristem.	lvi

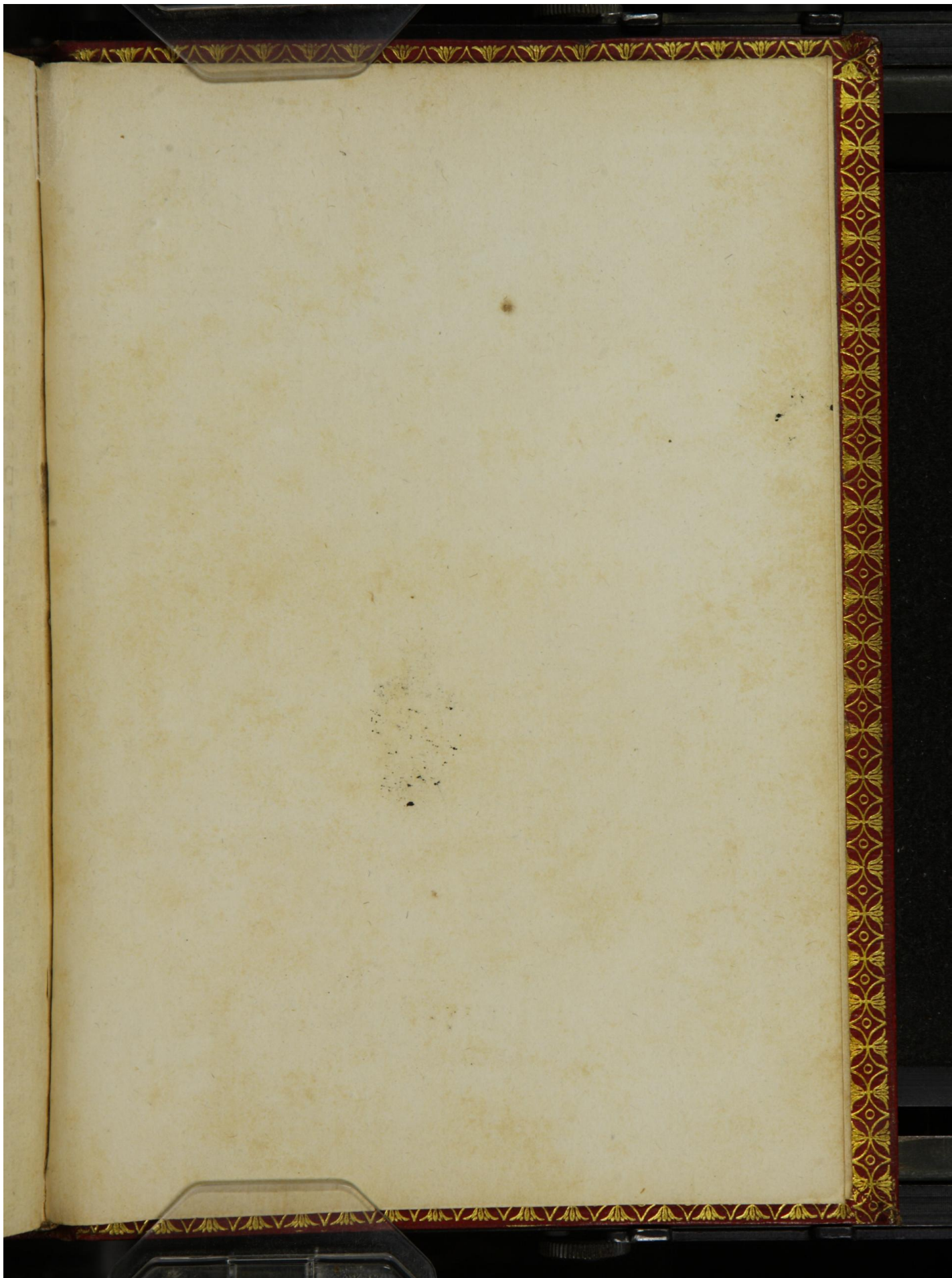
De pena imposita grecis ⁊ ianuenlibus homi-
 cidis. lviij
 Facetū q̄ romanos qui edūt x̄tutes. lviij
 de quodā qui nouit cādelā v̄gini Marie. lviij
 Facetū de alio q̄ fecit votū Ciriaco. lviij
 Mulier vidua que cupiebat habere virum pro
 fecta etate. lviiij
 de quodā fr̄e abbatissam imp̄gnante. lviiij
 Cuiusdam pueri miranda responsio in angelor̄
 tum cardinalem. lviiij
 De discipulo cerdom̄s qui subagitabat vxore
 magistri. lix
 Facetia cuiusdā adolescentule que emittebat
 petum. lix
 Quid sit accepti⁹ deo dicere aut facere. lix
 De egiptio hortatio ad fidem. lix
 de ep̄o hispano q̄ cōedit p̄dicos pp̄istib⁹ lix
 De fatuo dormiente cum archiepiscopo colo
 mēsi qui dixit eum quadrupedem. lx
 Facetū martini p̄tifici in oratore molestu. lx
 De quodam qui dampnabat vitam cardinalis
 angelotti. lx
 de fatuo qui militē florentinū iridebat. lx
 Excusatio sterilitatis filie ad patrem. lx
 Iohānis andree aduolteziū deprehendit. lxi
 De fratre mimorū q̄ fecit nautū puero. lxi
 de mendacissimo florentino. lxi
 zelotipus quidam se castrauit vt vxoris pro
 bitatem cognosceret. lxi
 Sacerdos offerentib⁹ qd̄ dicēs audiuerit. lxij
 Sacerdos predicauit ⁊ in numero erzaui cen
 tum pro mille dicens. lxij

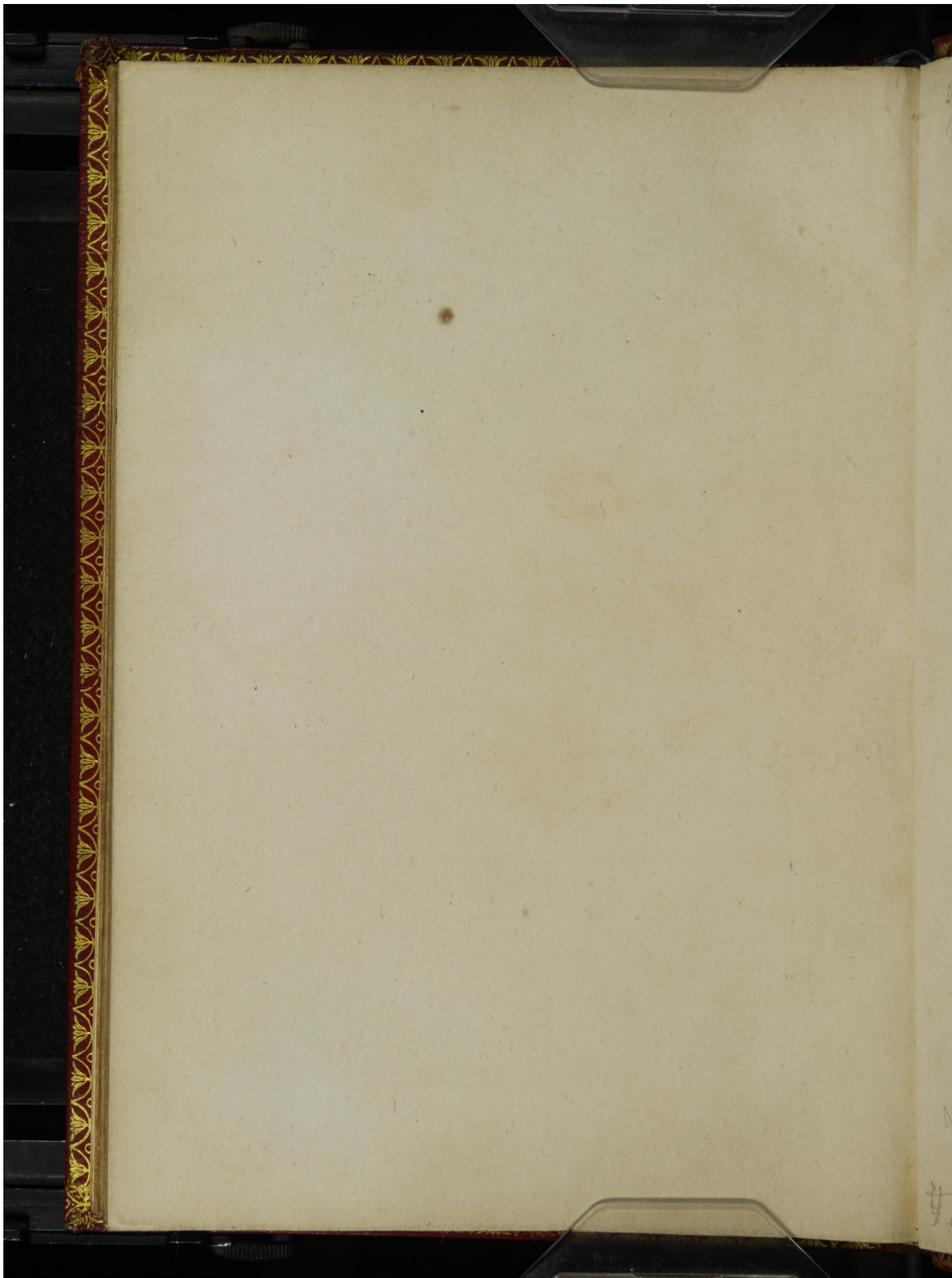
Sapiens dictum cardinalis auionensis ad zge
 francie. lxii
 Terribile factū in lateranensi ecclesia. lxii
 Predicator mltū pdicās quō ofūdebat. lxii
 De adoleſcētula p senē maritū delusa. lxiii
 de reliquijs brachaz cuiusdā mimon. lxiii
 De breui q pestē ad collū suspendēdum. lxiii
 Angelotti cardinalis os potius claudendum
 aperiebatur. lxiii
 Equū exq̄sitū p̄stauit rudolf⁹ se petēti. lxiii
 Cōten⁹ mliex extorſit dcm risū pdignū. lxv
 Sacerdos laicū deluſit se cape volentē. lxv
 Eullom in anglia accidit res miranda cum
 vxore. lxv
 Confessio tusta ⁊ postea brusta. lxv
 De pzelio pican ⁊ graculazum. lxvi
 Facetū dictū frācisci de ianuēsiū filijs. lxvi
 de facto cuiusdā florētino iusto s̄ bruto. lxvi
 Eaceta petitio semis laborem copule non pe/
 tentis. lxvii
 ffacetū dcm me'tricis adiocās venetis. lxvii
 ffacetū dcm indocti doctiores ofūdēs. lxvii
 Salsum hōis dictum q̄ mercatorem. lxvii
 Bellum mulieris responsum ad iuuenem suo
 amore flagrantem. lxviii
 De nobili quondam tempore friderici Impe/
 ratoris in armis. lxviii
 de homine qui per bienmum cibum non sump/
 sit neqz potum. lxviii
 ffacetum hominis dictum asinum erudire pro/
 mittentis. lxix
 De sacdote ephia an vir eēt l femina. lxix

+

ffenerator ficte penitēs in pei ⁹ i ⁹ ciduat ^r	lxx
De auiculis fabulose ⁊ false loquētib ⁹	lxx
Cathemis varijs collum cingens stultioz esti/ matur.	lxx
ffacetum Rudolphi domini camerini in orato rem contra omnes dominos ⁊c	lxx
De arbitrio in c ⁹ domo porc ⁹ oleū effudit.	lxxi
Iuenculaz acaluo quodā faceta delusio.	lxxi
De messer perde elpiato	lxxi
de cantilena tabernazijs placita.	lxxi
De gracili quodam faceta responsio.	lxxij
ffaceta responsio mulieris.	lxxij
Ridenda de paucitate amicon ⁹ dei rñsio.	lxxij
De anthomij frē ⁊ laico ac lupo.	lxxij
de mirabili confitenti ⁊ confessore recipzoca pro satisfactione putanti.	lxxij
Duorum florentinorum adolescentium dicta sale resperfa.	lxxiii
Adolescentis confusio super mensam mingen/ tis in conuiuio.	lxxiii
Callida consilia florentine femina in facinore deprehense.	lxxij
de mortuo viuo ad sepulchrum deducto risum mouente.	lxxiiii
De dubio sophismate	lxxiiii
de molendinario ab vxore decepto.	lxxiiii
Pulchrum dictum pulchrum mentiens.	lxxv
ffacetum mulieris responsum.	lxxv
De dentibus casum mimantibus.	lxxv

27750

C.C.

en

mol

Ferris

